

HALKIN KURTULUŞU

3 EKİM 1977
400 KURUŞ

76

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Hayat şartlarının yükseltilmesi için mücadele edelim

Gerçek kurtuluşumuz Demokratik Halk iktidarı'nın kurulmasıyla sağlanacaktır

Zor günler yaşıyoruz. Faşist diktatörlük bizi her yönden kıstırmaya, elimizi kolumuzu bağlamaya çabalıyor. "Paket" üstüne "paket"ler açılıyor, zam furyası kudurmuşcasına devam ediyor. Faşist diktatörlük bir yandan hayatı dörtnala pahalılandırır, üzerimizdeki baskıyı, terörü artırırken, diğer yandan da iğrenç, gülünç bir demagojiye sarılmaktadır. Faşist MC'nin getirdiği her yeni "tedbir" hayatımızı biraz daha zorlaştırıyor. Çekilmez hale getiriyor. Yapılan son zamlar, devalüasyon sömürü yükünü biraz daha arttırdı. "Zamları yoksullara değil, cebi dolgunlara yükleyeceğiz" demagojisinin ardındaki gerçek bugün gün gibi ortadadır: Bir avuç parababası; işbirlikçi burjuvaların ve toprak ağalarının cebi daha da dolmakta, biz ise eskisinden daha da ağır sömürü, baskı altında ezilmekteyiz.

Faşist diktatörlük buhrandan kurtulup "köşeyi dönmek" için sömürüyü azgınlaştırırken kitle katliamlarıyla, aramalar, baskınlarla, grev ertelemeleri, yasaklamalarıyla halkı sindirme, yıldırma harekatını da sürdürüyor. O, yeni polis kadrolarıyla, yeni yeni teçhizatlarla, gümrük memuru vs. diye göstererek silahlandırdığı sivil faşistlerle militarist güçlerini kuvvetlendiriyor, halka karşı güçlenmeye çalışıyor. Özellikle buhran şartlarında, faşist diktatörlük halka karşı uyguladığı baskıyı, terörü daha da arttırır. Çünkü böyle dönemlerde halkın nefreti, öfkesi doruk noktadadır. O, emekçi halkı mücadeleden alıkoymak, onun devrimci hareketle birleşip kaynaşmasını, kendi karşısına örgütlü bir güç olarak çıkmasını engellemek için saldırılarını sistemleştirir. İşte bugün de böyle oluyor.

ASGARİ ÜCRET YÜKSELTİLMELİDİR

Bugün faşist MC bir yandan zamlarla, devalüasyonlarla hayatı pahalılandırırken, ücretleri dondurmayı da planlamaktadır. Buhranın hakim sınıflar yararına çözüm yollarından biri de budur. Böylece buhranın yükü emekçi sınıfların sırtına yıkılacak, buhrandan "kolaylıkla" çıkılacaktır. Türk hakim sınıflarına IMF'nin önerdiği çözüm yolu da budur.

Hakim sınıflar işçi ücretlerinin dondurulmasını meşru gösterebilmek için kamuoyu yaratmaya başladılar. Geçtiğimiz günlerde

KAHROLSUN SALDIRGAN NATO ÖRGÜTÜ KAHROLSUN AMERİKAN EMPERYALİZMİ

Ege Denizinde yapılan KARARLILIK 77 (DİSPLAY DETERMİNATİON 77) tatbikatı NATO'nun karşı devrimci ve halk düşmanı bir örgüt olarak, Amerikan emperyalizminin temel askeri saldırganlık aracı olarak niteliklerinden hiç bir şey kaybetmediğini açıkça sergilemektedir.

Amerikan emepryalizminin bölgemizdeki hegemonyasını terketmemeye "kararlı" oluduğunu gösteren, ve Türkiye hakim sınıflarının "ambargo"ya, bütün diğer "anlaşmazlıklar"a rağmen Amerikalı efendilerine sadakatini ortaya koyan Kararlılık 77 tatbikatını şiddetle kınıyoruz.

Proleter devrimciler, Amerikan emperyalizmiyle, açık ya da kapalı işbirliği eğilimlerinin sağ oportünizm tarafından devrimci proletarya saflarında da körüklendiği günümüz koşullarında, bu süper devlete karşı mücadelede asla sendelememekte ve onun nitelikleri hakkında hiç bir hayale kapılmamakta kararlıdır.

Amerikan emperyalizmi de Sovyet-sosyal emperyalizmiyle aynı derecede tehlikeli bir düşman, devrim düşmanıdır.

SALDIRGAN NATO ÖRGÜTÜ HALKLARIN DEVRİMCİ MÜCADELELERİNİN ATEŞİNDE YANIP YOKOLACAKTIR!
TÜRKİYE NATO'DAN DERHAL ÇIKMALIDIR!
TÜRKİYE'DEKİ NATO ÜSLERİ KAPATILMALIDIR!
KAHROLSUN SALDIRGAN NATO!
KAHROLSUN AMERİKAN EMPERYALİZMİ.

Çağrı

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, TÜM EMEKÇİ HALKIMIZ!

İŞSİZLİĞİ, PAHALILIĞI, ÜRETİCİLER ÜZERİNDEKİ SÖMÜRÜYÜ VE FAŞİZMİ PROTESTO MİTİNG VE YÜRÜYÜŞÜNE KATILALIM!

HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ!

YER: GARAJ MEYDANI EREĞLİ-KONYA
TARİH: 9 EKİM 1977
SAAT: 12.00

TERTİP KOMİTESİ

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, TÜM EMEKÇİ HALKIMIZ!

"İŞSİZLİĞİ, HAYAT PAHALILIĞINI, FAŞİST TERÖRÜ PROTESTO MİTİNG VE YÜRÜYÜŞÜ"NE KATILALIM!

FAŞİZME ÖLÜM, ZAMLARA SON!

YER: ÇORUM [illegible]
TARİH: 8 [illegible]

TERTİP KOMİTESİ

Faşistler ve sosyal-faşistler kitlelerle birleşmemizi engelleyemez

Faşist demagoji iflas etmeye mahkumdur

Sömürü ve talan düzeni bin bir demagoji ve yalanla sürdürülüyor. Faşistler kanlı, iğrenç yüzlerini emekçi halktan gizleyebilmek için yalana, sahtekarlığa başvuruyorlar. Başka türlü halktan saklanamayacaklarını, sömürüyü gizleyemeyeceklerini biliyorlar. Yalan, demagoji ve sahtekarlık onların her zaman başvurdukları bir silahtır.

Faşist MC'nin Başbakanı Süleyman Demirel bu silahı en usta kullananlardan biridir. Bu sayede bunca yıl yüzünü gizleyebilmiştir. "Barajlar kralı" Demirel seçimlerde ve II. MC'nin kuruluşu sırasında bin türlü yalan söy

TÖB-DER'i düzen örgütü olmaktan çıkarmak için sosyal-faşist egemenliği yıkalım

"TSİP" ve "Özgürlük Yolu" siyasetini savunan sosyal faşistler işbaşına geçtikten sonra meslek örgütü TÖB-DER'i, bir düzen örgütü haline getirmişlerdir. TÖB-DER; sosyal-faşistlerin işbaşına gelmesinden sonra hakim sınıfların faşist diktatörlüğüne karşı mücadele eden bir kitle örgütü olmaktan çıkırılmıştır. Çünkü, bugün TÖB-DER, binlerce üyesine rağmen sosyal-faşist ihanet çetelerinin post kavgası yaptıkları bir yer olmuştur. Bunun en son örneği Genel Merkez kararıyle Adana, İstanbul TÖB-DER Şube yönetimlerinin görevden alınmasıdır.

Bilindiği gibi daha önce 26 kadar Yurtsever Devrimci TÖB-DER Şubesi yönetim kurulları feshedilmişti. Öğretmen mücadelesine yıllarını vermiş kişiler yurtsever ve devrimci oldukları için örgüt dışına atılmışlardı. Faşistlerle yarışan bütün sosyal-faşist kümeler bu kıyımları el birliğiyle yapıyorlardı.

Ankara Belediyesinde; TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu, TÜTED Genel Başkanı Dursun Ölçen gibileri Vedat Dalokay'ın yaptığı atamalarla danışmanlık, müdürlük gibi çeşitli görevler almışlardı. İşçi-memur kıyımlarını sosyal-faşistler hep birlikte yapıyorlardı.

Dev.Sa.7.Sü.1'de

CHP'DE NELER OLUYOR?

Bugün içinde bulunduğumuz şartlarda sınıf çelişkileri her alanda keskinleşmektedir. Aynı şekilde CHP içinde de yoğun bir çekişme mevcuttur. CHP hızla gericileşmekte, faşist diktatörlükle uzlaşma yönü iyiden iyiye billurlaşmakta, artmaktadır.

Orta Burjuvazinin üst kesiminin siyasi temsilcisi durumunda olan CHP faşist diktatörlüğün halka karşı saldırısının azgınlaştığı şu günlerde bu saldırılara karşı sessiz kalmakta, halkın amansızca sömürülmesine, ezilmesine ortaklık etmektedir. CHP zamlara, artan hayat pahalılığına karşı tek tutarlı söz söylememiştir. O, bütün bunları haklı bulmaktadır. Bunu açık açık söylemekten de çekinmeyen CHP faşist diktatörlüğün sömürü ve baskısı altında günden güne daha da ezi-

Dev.Sa.7.Sü.1'de

Egemen sınıfların sömürü ve zulmünün alabildiğine arttığı günlerde, katmerli sömürüden zarar görenlerden biri de küçük üreticiler olmaktadır. Faşist diktatörlüğün temsilcileri tarafından halka zorla kabul ettirilen yeni zamlara karşı, bütün halk kesimlerinin muhalefeti hızla yükselmektedir. Adana yöresindeki küçük üreticiler, ürettikleri pamuğa, II. MC tarafından saptanan pamuk taban fiyatını (10 lira 25 kuruş) sömürü ve talan düzeninin yeni bir biçimi olarak gördüklerinden, karşı çıktılar. Yüzlerce üretici (aralarında bugünkü MC partilerine oy verenler de vardı), faşist diktatörlüğün küçük üreticilere karşı uyguladığı ekonomi politikasını şiddetle yermekte ve muhalefet etmektedir. Yüzlerce üretici, kilo başına 10 lira 25 kuruş gibi bir rakamın kendileriyle alay etmek olduğunu, bu fiyatın kilo başına yapılan masrafı kurtarmaktan çok uzak olduğunu bilmekte "saptanan bu fiyat, bizi soymak, aç bırakmak, borçtan kurtulmamızı

Dev.Sa.7.Sü.5'de

Marksizm Leninizm yasaklanamaz

KBW, KPD, KPD-ML'e karşı alınan kapatılma kararı kaldırılmalıdır!

8 EKİM'DE BONN'DA YAPILACAK MİTİNGE ÇAĞRI!

26.9.1977 Pazartesi günü Alman Hristiyan Demokrat Partisi (CDU) Merkez Yönetimi idare ettikleri bütün bölgelerde Batı Almanya Komünistler Birliği (KBW). Kominist Almanya Partisi (KPD), Almanya Komünist Partisi-ML (KPD-ML) in kapatılması için Alman Yüksek Mahkemesi ile bunun Anayasa Yüksek Kurulu na müracaat edilmesi gerektiğini kararlaştırdılar.

Bu karşı tutum, işçi sınıfının serbestçe örgütlenme hürriyetine, bilimsel Marksizm-Leninizmin teorisine yapılan ağır bir saldırıdır.

Komünistler, işçi sınıfının tarihi isteği olan sosyalist devrimi, baskı ve sömürüden kurtuluşu, işçi sınıfının diktatörlüğünü, sınıfsız toplumu kurmak istedikleri için kanun dışı insanlar olarak gösterilmeye çalışılmak istenmektedirler.

Alman Hristiyan Demokrat Partisi'nin kabaran gerici, engelleyici tedbirleri, örneğin devrimcilere meslek yasağı uygulanması, devrimci düşünceleri mahkum eden 88 A şiddet kanunları, kişilerin savunma hürriyetlerini ortadan kaldıran tedbirler, bütün Federal Almanya'da polislerin aynı kanunlarla idare edilmesi isteği, bunlarla halkın demokratik hak ve özgürlüklerinin burjuvazi tarafından yok edilmesini istemektedirler ve yeni yeni zulüm planları hazırlamaktadırlar.

Bu engellemelerden komünistler, bütün işçiler, demokratlar, anti-faşistler, işçi sınıfının haklı istekleri ve emekçi halkın çıkarları için mücadele eden herkesi etkilemektedir.

Fakat Batı Alman burjuvazisinin acentası, Rus sosyal emperyalizminin uşağı Alman Komünist Partisi (DKP) hakkında Alman Hristiyan Demokrat Partisi Merkez Yönetimi hiçbir karar ve tedbir almıyor.

Çünkü onlar burjuvazinin işine yarayan, işçi sınıfının birliğini parçalayan karşı-devrimci unsurlardır.

Batı Almanya Komünistler Birliği (KBW), Komünist Almanya Partisi (KPD), Almanya Komünist Partisi-ML (KPD-ML) bu kapatma tehditlerine karşı büyük bir eylem birliği ve çağrısı yapmak için birleştiler. İşçi sınıfının yıkılmaz gücüne ve emekçi halka güvenerek Komünistler, sosyalistler, demokratlar, bütün anti-faşistler bir-

faşizm yalana ve sahtekarlığa sarılıyor Hollanda'daki Türkiye Büyükelçiliği i. Gökhan Edge yoldaşın katilinin faşist diktatörlük olduğunu gizleyemez

Faşist diktatörlüğün kanlı cellatları, bir çok devrimci ve emekçi gibi İ. Gökhan Edge yoldaşı da işkence tezgahlarında katletmişlerdi.

Bu cinayet, kitlelerin işkencecilere ve onların efendilerine karşı, emperyalizme ve faşist diktatörlüğe karşı güçlü protesto eylemlerine girişmelerine yolaçtı.

Gazetemizin bu cinayet üzerine başlattığı imza kampanyasına 120 bine yakın emekçi ve devrimci katıldı. Birçok şehirde ve yurtdışında gerçekleştirilen toplantılara, protesto mitinglerine onbinlerce yurtsever, demokrat ve devrimci katıldı.

Bu hafta Hollanda'dan aldığımız ve aşağıda yayınladığımız belgeler, İ. Gökhan Edge'nin katledilmesi olayı ile ilgili olarak faşist diktatörlüğün takındığı gülünç tutumu ve onun kendi suçlarını nasıl vurdumduymaz bir tavırla hasıraltı etmeye çalıştığını yeniden ortaya dökmektedir. Bu tutum, sadece Gökhan yoldaşın katledilmesinde değil, bütün siyasi cinayetler karşısında faşist diktatörlüğün takındığı tutumdur.

Faşist diktatörlük her cinayetinde, her işlediği insanlık suçunda bir kere daha yalan ve sahtekarlığa sarılmaktadır, işte bunun yeni bir örneği: Hollanda Büyükelçiliği'ne göre "İ. Gökhan (Ege) Edge adlı birinin" Türkiye'de izine rastlanamamıştır."!

Faşist diktatörlüğün gülünç ve kendine ele ve

Dev.Sa.7.Sü.3'de

ELÇİLİĞİN 17 AĞUSTOS TARİHLİ MEKTUBUNA J.G.WİJNEN'İN CEVABI

Türkiye Büyükelçiliğine

Ekselans;

Benim Türkiye Başbakanı'na bay İsmail Gökhan Edge'nin (Diyarbakır'da) ölümü konusunda sizin 17 Ağustos 1977 tarihli mektubunuza cevap olarak, ben 2 Aralık 1976 tarihli Cumhuriyet gazetesini gösteriyorum. Bu makalede: Gözaltına alınma, otopsi raporu ve TÖB-DER örgütünün kınamasından söz edilmekteydir. Aynı zamanda başka Türkiye gazeteleri de bu dehşet verici olaya yer ayırmışlardı. Dahası ben Uluslararası Af Örgütü'nün Almanya'daki Türkei-Politische Verfolgung, Folter, Mord. (Mayıs 1977) isimli bir yayınına da değinmek istiyorum. (Bu kitabın) 19. sayfasında bay İsmail Gökhan Edge olayından söz edilmektedir.

Bu yüzden yetkililerin bu isimle herhangi bir (ölü) kişiyi tesbit edememiş olmaları pek inandırıcı değildir.

Bilindiği kadarıyla bu olayda sorumlu işkencecileri bulmak ve yargılamak için hiç bir soruşturma yapılmamıştır. Ama belki (Türkiye'de) hapishanelerde ve karakollarda işkence yaygın bir alışkanlık haline gelmiş olabilir. Uluslararası Af Örgütü yayınlarında sıralanan isimler

Dev.Sa.7.Sü.1'de

FAŞİST KATİLLERDEN İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

TÜRKİYE BÜYÜKELÇİLİĞİNİN J.G.WİJNEN'İN MEKTUBUNA CEVABI

Sayın bay Wijnen

7 Nisan 1977 tarihli bay İsmail Gökhan Edge'ye ilişkin Türkiye Başbakanı'na hitaben yazılmış olan mektubunuza ilişkin olarak ilgili yetkililerin bu isimde bir şahsın izini bulamadıklarını bildirmek isteriz. Ayrıca biz adı geçen kişinin tam ismini, adresini ve diğer özelliklerini bildirmenizi rica ediyoruz.

Saygılarımızla.

E. KENT
II. SEKRETER

J.G.WİJNEN'İN 7 NİSAN 1977'DE TÜRKİYE BÜYÜKELÇİLİĞİNE GÖNDERDİĞİ MEKTUP

Bu mektupla ben İsmail Gökhan Edge'nin faşist polis tarafından işkencede öldürülmesini şiddetle protesto ediyorum. Gerçekler resmen bildirilmiş olmasına rağmen şimdiye kadar katilleri bulmak ve cezalandırmak için hiç bir şey yapılmamıştır. Ben bu suçluları demokrasi ve adalet adına bulmanızı ve yargılamanızı diliyorum. Ayrıca benzeri olayların bir daha hiç bir zaman tekrarlanmaması için tedbirler almanızı istiyorum

Saygılarımla.

J.G. WİJNEN

TÜRKİYE KOMİTESİ'NİN ELÇİLİĞE CEVABI

Türkiye Büyükelçisine

Ekselans;

Hollanda'(daki) Türkiye Komitesi bizim yayın organımız olan Turkije Informatie dergisinin okurlarından birisine elçiliğinizin gönderdiği mektuba cevap vermek istiyoruz. Bu mektubu alan kişi İsmail Gökhan Edge'ye işkence edilmesini ve Edge'nin ölümünden sorumlu olanların bulunması ve yargılanması için hiçbir şey yapılmamış

Dev.Sa.7.Sü.1'de

STEVE BİKO arkadaşın cenazesi güçlü bir anti-faşist gösteriye dönüştürüldü

Steve Biko'nun katledilmesi devrimcilerin ve Azanyalı emekçilerin bilincini keskinleştirmiş, ve onları hiç bir şekilde yılgınlığa sürüklememiştir. Resimde, mücadeleye devamda kararlılıklarını ifade eden Steve Biko'nun eşi ve çocukları görülmektedir.

King William's Town (Güney Afrika) kentinde yurtsever öğrenci önderi Steve Biko'nun cenaze töreni, onbinlerce kişinin katıldığı güçlü bir anti-faşist gösteriye dönüşmüştür.

Vahşi ırkçı polisin tören yürüyüş kolunun üzerine, ateş açmasıyla başlayan çatışmada, Azanyalı emekçiler ve devrimci öğrenciler, polisi yer yer püskürtmüş ve iki polisi taşlayarak öldürmüşlerdir. Buna karşılık 11 Azanyalı kurşunla yaralanmış, yüzlercesi tutuklanmıştır.

Steve Biko arkadaşın ölümünün Azanyalıları daha da kararlı bir şekilde saflanmaya götürdüğü burjuva gözlemciler tarafından bile itiraf edilmektedir.

Güney Afrika faşist diktatörlüğünün önümüzdeki günlerde daha da kararlı ve çetin emekçi yığınlarından ağır şamarlar yiyeceği açık bir gerçektir.

STEVE BİKO'nun işkencede katledildiği ortaya çıktı

Güney Afrika yetkililerinin açlık grevinde öldüğünü ilan ettikleri (Bk. Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik S.13) Steve Biko arkadaşın, işkenceciler tarafından katledildiği anlaşılmış bulunmaktadır. Biko'nun cesedinin başında ve diğer yerlerinde derin yara izleri tespit edilmiştir.

Steve (Stiv)'in mücadele arkadaşları, onun açlık grevi yapmayacağının bilindiğini, ayrıca bir haftalık açlık grevinin sağlıklı bir kişinin ölümüne yol açmayacağını belirtmektedirler. Bu bilgilerle Steve'in vücudundaki yara izleri birleştirilince, cinayet ortaya çıkmaktadır.

Güney Afrikalı faşistler, böylece, sadece bu yıl içinde, 20 devrimci ve yurtseveri işkenceyle öldürmüş olmaktadırlar.

Gerçeklerin ortaya çıkmasından korkan katil Güney Afrika rejiminin bir sözcüsü (İçişleri Bakanı Jimmy Kruger) Steve Biko'nun ölümüyle ilgili olarak herhangi bir soruşturmaya gerek duyulmadığını ilan ettikten sonra dünyadaki yüzmilyonlarca emekçiyle alay edercesine:

"Steve Biko, demokratik bir hak olan direnme hakkını açlık grevi şeklinde uyguladı, biz de onun bu hakkına saygılı davrandık ve direnişini engellemedik" demiştir.

Güney Afrika'da fırtına

Güney Afrika halklarının milli bağımsızlık için ve ırk ayrımına karşı mücadelesi hız kazanmaktadır. Baskıya karşı kitle hareketleri ve silahlı mücadele, Rodezya ve Güney Afrika'daki gerici ırkçı beyaz yönetimleri şiddetle döven güçlü devrimci bir ceryan halini almış bulunuyor.

Silah elde savaş

Zimbabwe halkı, güçlükleri ve engelleri göğüsleyerek, 11 yıldır kararlılıkla silahlı mücadelelerini sürdürmüştür. Zimbabwe halkının silahlı kuvvetleri, gerilla savaşı içinde güç kazanmıştır. Gerilla savaşı şimdi ülkenin Kuzey Doğu, Kuzey Batı, Güney ve Güney Doğu bölgelerine yayılmış bir şekilde sürdürülmektedir. Bu yıl Ocak ve Temmuz ayları arasında Halk Ordusu 1000'in üzerinde düşman askerini öldürmüş ve 30'dan fazla askeri kampı tahrip etmiştir.

Bu yıl 11 Nisan'da, bir Halk Ordusu birliği, Ruda askeri üssüne yaptığı ani hücumla üssü yoketmiştir. Bu üs güneydeki ikinci en büyük askeri kamptı. Hücumun başarılı olabilmesi için, birlik, önce düşman kampı hakkında ayrıntılı bilgi toplamak ve düşmanın gücünü tespit etmek üzere gözcüler yolladı. Daha sonra sessizce yaklaşan Halk Ordusu birliği üsse saldıracağı alana yerleşti.

Komutanın hücum işaretiyle birlikte düşman kuvvetleri her çeşitten silahın ateşiyle çevrildi. Apansız gelen saldırıya tedbirsizce yakalanan düşman şaşkınlık içindeydi; ağır kayıplar verdi. Sağ kalan düşman askerleri arkalarına bakmadan kaçtılar.

Bu çarpışma, ırkçı askeri kuvvetler arasında büyük bir panik yarattı. Onlar savaş hattını geri çekip, kendilerini siperlere dar attılar. Zimbabwe'deki gerilla savaşının mükemmel durumu üzerinde konuşan bir Halk Ordusu komutanı şunlara işaret etmektedir: "Aslında, şimdi düşman askerleri, üslerinden 10 kilometre bile uzaklaşmaya hazır değiller. Korku içinde yaşıyorlar."

Namibya

Namibyalı gerilla savaşçıları Onkulumbe Ormanı Vadisinde silahlı mücadeleyi başlatalı 11 yıl oluyor. O zamandan bu yana Namibya yurtsever silahlı kuvvetleri mücadele içinde güçlendi, gerilla bölgelerini sürekli olarak genişletti ve Güney Afrikalı işgalci kuvvetlere karşı hücumlarında zafer üstüne zafer kazandı. Bu yılın başından beri, Güney Batı Afrika Halk Örgütü silahlı mücadeleyi daha da şiddetlendirmiştir. İlk 6 ayda 400'den fazla düşman askeri öldürüldü ve 30'dan fazla askeri araç tahrip edildi.

Söndürülemeyen öfke alevleri

Güney Afrika'da, beyaz ırkçıların zalim yönetimi altında, ırk ayrımını temel alan yüzlerce kanun çıkarılmıştır ve 18 milyon siyah halkın üzerine zorla uygulanmaktadır. Onlar böylelikle, hemen hemen bütün siyasi, ekonomik, kültürel ve sosyal hayatlarındaki hak ve özgürlüklerinden yoksun bırakılmışlardır. Tahammül edilemez baskılar karşısında, sefalet içinde yaşayan Güney AFrikalı siyahlar birbiri ardına kahraman mücadeleler vermişlerdir.

Kanlı baskı ve zulüm siyah halkı ürkütemez. Bu sadece onları eğitmeye ve ayaklandırmaya yaramaktadır. Bu yüzden, ırk ayrımına karşı mücadeleler, volkanlar gibi infilak etmekte ve korkunç bir yangın gibi Güney Afrika'nın çeşitli yerlerine yayılmaktadır.

Soweto ketliamının birinci yıldönümünden bu yana, Johannesburg, Pretorya, Port Elizabeth, Cape Town ve diğer şehirlerde büyük sayıda siyah halk, Vorster rejiminin faşist yönetimine karşı çeşitli kereler büyük kitle eylemleri gerçekleştirmiştir.

3 Temmuz'da Güney Afrikalı faşistler tarafından katledilen bir kız öğrencinin cenaze törenine 50.000 siyah halk katıldı. Siyahlar giyinmiş binlerce öğrenci, pankartlar taşıyarak, özgürlük şarkıları söyleyerek mezarlığa yürüdüler. Onların eylemi geniş destek ve derin bir sempati kazandı. Polis göz yaşartıcı bombalarla saldırdığında kitle cesaretle karşı koydu, polisi geri çekilmeye zorladı.

Genç öğrenciler, sürekli olarak çeşitli şehirlerde ırkçı eğitim sistemine karşı boykotlara gitmektedirler.

Bir özgürlük savaşçısının hikayesi

Güney Afrika'da çıplak gerçek halkı eğitmektedir. Deneyleri ve uzun yıllar çektikleri ızdıraplar sonunda gittikçe daha fazla siyah halk, kendi ezilmelerinin ve sömürülmelerinin temel nedeninin ırkçı sistem olduğunu ve ulusal kurtuluşun sadece Vorster ırkçı rejimini devrimci şiddet yoluyla yıkarak kazanılabileceğini ve siyah yığınlarının sefalet dolu hayatlarına ancak bu şekilde son verileceğini kavramaktadır. Bu yüzden kitle mücadelesi içinde çelikleşmiş birçok devrimci silahlı mücadele yolunu seçmiş bulunmaktadır.

Mwane isimli bir genç silahlı mücadeleye nasıl katıldığını anlattı. O yoksul bir siyah işçi ailesinin oğluydu ve babası hapishanede sefalet içinde ölmüştü. Çok uzun zaman geçmedi ki, o da hiç bir sebep olmaksızın hapse atıldı. Mwane daha henüz çok gençken ırkçı rejim tarafından ezilmiş, horlanmıştı ve nefret tohumları onun yüreğinin derinlerine ekilmişti. Geçen yıl Haziran ayında okul arkadaşlarıyla birlikte Soweto gösterilerine katıldı. Zalim terör uygulamalarına göğüs gererek, onlar, polise karşı taşlar ve sopalarla kahramanca dövüştüler. Mwane tutuklandı ve hapse atıldı; 6 ay sonra serbest bırakıldı. Eve döndüğünde büyük kardeşinin mücadelede öldürüldüğünü, birçok okul arkadaşının katledildiğini ve birçoğunun hala hapiste olduğunu öğrendi. Annesi ciddi bir şekilde hastaydı. Ailesinin başına gelenler ve ulusal felaketler kalbini taşkın bir öfkeyle doldurdu. Ulusal kurtuluş için mücadeleye kendini adamaya karar vererek yaşlı ve hasta annesinin iznini aldı. Gözlerinde yaşlarla ona cesaret veren annesi: "Oğlum, elinden gelenin en iyisini yap. Biz Afrikalılar yaşamalıyız ve mücadele biricik kurtuluş yoludur."

Bu özgürlük savaşçısının hayat hikayesi Güney Afrika'daki siyah halk yığınlarının hayatlarından kanla yazılmış dersler çıkarttıktan sonra silahlı mücadele yolunu nasıl seçtiklerinin tipik bir örneğidir.

(Hsinhua (Yeni Çin) Haber Ajansı'nın 24 Ağustos 1977 tarihli bülteninden alınmıştır)

Rodezya ırkçı faşist diktatörlüğü

Irkçı rejimin azgın savaşa hazırlık ve silahlanma faaliyeti, Rodezya ekonomisini derin bir çıkmazın içine yuvarlamıştır.

Son üç yıldır Rodezya'da gerçek üretim düşmektedir. 1975'de %1,1; 1976'da %3,4 düşüş gösteren gayri safi milli hasılanın (GSMH) 1977'de daha da düşmesi beklenmektedir.

Son birkaç yıldır, ekonominin önemli dallarında sürekli olarak üretimde düşüş kaydedilmektedir. Askeri yapılar dışında inşaat sektörü tamamen felce uğramış bulunmaktadır. Geçen yıl inşaat sektöründe %20 gerileme görülmüştür. Bu düşüş bu yılın ilk dört ayında %31 olmuştur. (Geçen yılki aynı süreye oranla). Demir çelik sektörü, geçen üç yıl boyunca ağır kayıplara uğradığından, şimdi ancak devlet desteği ile ayakta kalabilmektedir. Rodezya ekonomisinin ana ihraç dalı olan maden endüstrisinde de bu yılın ilk dört ayında %2,3'lük bir üretim azalması olmuştur. Kromun hem üretiminde, hem de ihracatında azalma görülmektedir. Bu düşüşün gelecekte de süreceği tahmin ediliyor.

Rodezya demiryolları da Mozambik ve Zambia sınırları kapatıldığından beri ağır kayıplara uğramaktadır. Geçen yıl Rodezya demiryolu işletmesi 28.9 milyon Rand açık vermiştir. Bu sektör de ancak büyük ölçüde devlet destekleme kredileriyle ayakta durabilmektedir.

Son iki yıldır, gerilla savaşı ve doğal kötü hava şartları nedeniyle tahıl ve hayvan üretiminde büyük bir azalma olmuştur. Bu alanda 1977'nin ilk 5 ayında %2.8'lik bir düşüş saptanmaktadır. Tütün üretimi ise 1965'te 138 bin ton iken 1977'de 85 bin ton civarına inmiştir.

Üretimde azalma, ekonomideki genel gerileme, işsizliği de alabildiğine arttırmıştır.

Ekonominin bütün dallarında gerileme görülmekteyken, ulusal kurtuluş hareketini bastırmak amacıyla ve faşist diktatörlüğünü pekiştirmek için Rodezyalı hakim sınıflar, askeri harcamayı çılgın bir tempoda sürdürüyorlar. 1976-77 bütçesinde "savunma" harcamaları 200 milyon Rand tutarındadır; bu miktar bir önceki mali yıla oranla %40 daha fazladır, ve bütçe toplamının %25'ini oluşturmaktadır. "Savunma" harcamalarına, "güvenlik" harcamaları da eklendiğinde Smith rejiminin 260 milyon Rand'ı ya da bütçenin %36,5'unu ekonominin askerileştirilmesine ayırdığı görülmektedir.

Üretimde düşüş ve askeri harcamalarda artış, bütçede muazzam bir açığın ortaya çıkmasına yolaçmıştır. Şimdiki bütçe açığı 171.7 milyon Rand'dır, bu geçen yılın bütçesine göre %10.4 daha fazladır.

Açığı kapatabilmek için, Smith rejimi, ağır bir vergileme politikası uygulamakta ve büyük miktarlarda borç almaktadır. 1 Nisan'dan başlayarak bu yıl gelir vergisi %10, dolaylı vergiler % 10-15 arttırılmış, fakat ücret artışları % 5'de dondurulmuştur. Bu tedbirler, enflasyonun azgınlaşmasına ve son derece yüksek fiyatlara yolaçmış bulunmaktadır.

1976'dan beri temel gıda maddelerinin fiyatları % 20-% 35 arasında bir artış göstermektedir.

Bu şartlarda kitleler özellikle Zimbabveliler daha da korkunç bir sefalete itilmektedirler.

Güney Afrika ırkçı faşist diktatörlüğü

Kapitalist dünyayı derinden sarsan ekonomik kriz Güney Afrika ırkçı-faşist diktatörlüğünü de ciddi bir şekilde bunalımın içine itmiştir. Üretim düşmekte, şirketler birbirini izleyerek iflasa sürüklenmekte, sermaye ülkenin dışına kaçmakta, hisse senedi fiyatları hızlı bir düşüş kaydetmektedir.

1976 Temmuzundan 1977 Ağustosuna kadar uzanan süre içinde Güney Afrika ekonomisinin büyüme hızı II. Dünya Savaşından bu yana en düşük noktasına varmıştır. Aynı süre içinde, ticaret ve sanayinin gelişmesinde % 5.5 düşüş görülmektedir. Bu bir yılda iflas eden şirket sayısı da hızlı bir artış göstermiştir. Sadece Haziran 1977'de 137 şirket tasfiye edilmiştir, oysa geçen yılın Haziran ayı için bu sayı 96'dır.

Öte yandan, Güney Afrika pazarından kaçan yabancı sermaye de ekonomiyi güçlü bir şekilde sarsmaktadır. Güney Afrika Merkez Bankası'nın son verilerine bakılırsa, geçen yılın ikinci yarısında 520 milyon Rand (Güney Afrika para birimi) yabancı sermaye girmiş, buna karşılık bu yılın ilk yarısında 649 milyon Rand'lık bir (yabancı sermaye) dışa akış olmuştur.

Bunun yanı sıra, özel sektörden kısa vadeli sermayenin dışa akışı 1976'dan 1977'ye kadar 767 milyon Rand değerinde olmuştur.

Merkez Bankası'nın yıllık raporlarına göre hisse senedi borsasında da 1975-1976'ya oranla 1976-1977'de % 6'lık bir gerileme kaydedilmiştir. Mali, endüstriyel ve ticari hisse senetleri hemen hiç durmaksızın düşüş göstermişlerdir. Bu senetlerin Haziran 1977 fiyatlarında bir yıl öncesine nazaran % 18'lik bir azalma görülmektedir.

Kapitalist Sovyet ekonomisi

Kapitalist Sovyet ekonomisinin ciddi güçlükler içinde olduğu bildirilmektedir. Revizyonist Sovyet basınının birbiri ardı sıra verdiği bilgiler, ekonominin çeşitli dallarındaki durumu ortaya koymaktadır. Revizyonist Pravda gazetesi, inşaat sanayiinin, yılın ilk altı ayında 200.000 (iki yüz bin) metreküp ahşap malzeme, 142 bin ton çelik, önemli miktarda tuğla, çimento ve diğer yapı aksamını karşılayamadığını yazmıştır. Diğer dallarda da böyle bir durum görülmektedir. Revizyonist Izvestiya gazetesine göre, içinde bulunduğumuz yılın ilk üç ayında Sovyet hafif sanayii hedeflenenden 200 milyon ruble değerinde eksik (kumaş, giyecek, ayakkabı vb.) mal piyasaya sürmüştür.

Sovyet ekonomisindeki güçlükler, doğrudan doğruya üretimde kapitalist ilişkilerin faaliyet göstermesinin bir sonucudur. Sovyetler Birliği'ni tamamiyle kaplamış olan buhran, Moskova elebaşılarının izledikleri saldırgan siyasetle de daha fazla derinleşmektedir. Ekonominin askerileştirilmesi, muazzam fonların ve insan gücünün üretici olmayan amaçlar uğruna heba olmasına yolaçmaktadır.

İkinci bir Kemalist devrim mi?

HALKIN KURTULUŞU'nun 66. sayısında HALKIN SESİ'nin 117. sayısında yer alan "CHP'nin Önündeki İki Yol" başlıklı yazıyı eleştirmiş ve AYDINLIK hareketinin burjuva-parlamenterist siyasetinin sınıf özünü açığa çıkarmaya çalışmıştık.

"CHP'nin Önündeki İki Yol" yazısında ortaya konan siyasi taktik, tabii ki, AYDINLIK hareketinin sadece burjuva-parlamentarizmini savunmasıyla ve parlamenter hayaller yaymaya çalışmasıyla sınırlı değildir.

Bu yazı, aynı zamanda, AYDINLIK-HALKIN SESİ hareketinin devrimde proletarya önderliğini de reddettiğinin, dünyanın ve ülkemizin bugünkü şartlarında dahi "Kemalist Devrim"in en hararetli savunucusu olduğunun açık ve yeni bir belgesidir.

Gazetemizin bu sayısında, HALKIN SESİ'nin burjuva-oportünist siyasetinin bu yönünü vurgulamaya, bu siyasetin burjuva bir siyaset olduğunu sergilemeye çalışacağız.

Emperyalizme bağımlı, feodalizmin belirgin bir biçimde varlığını sürdürdüğü yarı-sömürge bir ülke olan Türkiye'de, devrim, birinci aşaması Ulusal Demokratik Halk Devrimi, ikinci aşaması sosyalist devrim olan iki temel süreci içermektedir. Demokratik ve sosyalist devrim, iki ayrı aşama olmakla birlikte, sıkı sıkıya birbirine bağlıdır. UDHD tamamlanmadan sosyalist devrime geçilemeyeceği gibi, sosyalist devrime kesintisiz bir biçimde geçilmeden UDHD'nin zaferi kalıcı ve tam olamaz.

UDHD, proletaryanın kurtuluşunu sağlayacak bir devrim değildir. Çünkü, onun bu aşamadaki hedefi, sınıfları ve sömürünün tüm biçimlerini yoketmek değildir. Proletarya emperyalizmin, tekelci kapitalizmin ve feodalizmin baskı ve sömürüsünü yok edecek, emperyalist tahakkümü ve işbirlikçi egemen sınıfların diktatörlüğünü yıkacaktır. Buna karşılık, milli kapitalizmi tasfiye etmeyecektir.

Ancak UDHD'nin zaferi, diğer sınıflardan daha çok proletaryanın çıkarlarına uygundur. Çünkü, UDHD ne kadar tam ve kesin olarak zafere ulaşırsa, sosyalist devrimin maddi şartları da o kadar olgunlaşacaktır. Bu bakımdan, UDHD özünde bir burjuva devrimi olmasına rağmen, devrimci proletarya bu devrimde önderliği ele geçirmeli ve sonuna kadar sürdürmelidir, UDHD'den sosyalist devrime kesintisiz geçişi sağlamalıdır. Kesintisiz geçiş, ancak demokratik devrimde proletarya önderliğinin gerçekleşmesiyle mümkündür.

Emperyalizme bağımlı ülkelerde demokratik devrimde proletaryanın önderliği meselesi, başka şeylerin yanısıra, her türden oportünizm ve revizyonizmle marksizm-leninizm arasındaki mihenk taşıdır. Halkın Sesi oportünizmi, görünüşte demokratik devrimde proletarya önderliğini savunurken özünde onu inkâr etmektedirler. Onlar, proletaryanın önderliğini bir yana itme, devrimde proletaryanın hegemonya rolüne karşı çıkma siyasetini izliyorlar. "CHP'nin Önündeki İki Yol" adlı makalelerinde, yeni demokratik devrim perspektifini bir yana itmekte, geçmişte kalmış burjuva çözüm yollarına dört elle sarılmaktadırlar.

Halkın Sesi, 117. sayısında şunları yazıyor:

"... Aslında bugün Türkiye, Kurtuluş Savaşı Türkiye'sinin arifesinde olduğu gibi çok büyük meselelerle karşı karşıyadır. Bu büyük meseleleri, bu kadar dar bir ufuk içinde, günlük politikaya böylesine saplanıp kalarak, bu derece ilkesiz ve kemiksiz bir siyasetle çözmeye imkan yoktur. CHP, ancak kendini Türkiye'nin geleceği ile birleştirebilirse, Türkiye'nin bağımsızlık ve demokrasi yolunda ilerleyişine katkıda bulunabilir, tıpkı 1920-1923 yıllarının CHP'si gibi. O zaman CHP (yani Müdafai Hukuk Teşkilatı), kendisini milletin menfaati ile birleştirebilmiş, emperyalistlere baş kaldırabilmişti. Mustafa Kemal, günlük politikanın kuvvet hesaplarını aşarak, en büyük kuvvete, yani halka yönelebilmiş ve helkla birleşme cesaretini gösterebilmişti.

Bugün ancak iki süper devlete karşı açık ve kararlı bir tavır alan, üçüncü dünya ile birleşme politikasına cesaretle sarılan, Yunanistan'la dostluk için çalışan ve ancak halkın toprak ve özgürlük isteğini savunan bir CHP'nin geleceği vardır. Aksi takdirde CHP, içine yuvalanmış olan Rusya'nın beşinci kolu revizyonistlerin ve ABD yanlısı güçlerin kemirme ve parçalama faaliyetlerine terkedilir.

CHP yöneticilerinin bugün sandalye hesaplarından kafalarını kaldırarak biraz dünyaya ve Türkiye'nin geleceğine bakmaya ihtiyaçları vardır. Çünkü onlar bunu yapmadıkları için geleceği olan bir siyasetten gittikçe daha fazla uzaklaşıyorlar ve serinkanlılıklarını kaybediyorlar.

CHP'nin önünde iki yol vardır: Birincisi, partinin doğuşundaki Müdafai Hukuk ruhuna sarılmak; ikincisi, yeni bir Adalet Partisi olmak. Aslında CHP içinde, "Müdafai Hukuk Yolu" nu destekleyecek büyük bir güç bulunmaktadır. Ecevit, tarihin getirip önüne koyduğu görevi, ancak bu siyasetin başını çekerse yerine getirebilir." (*Halkın Sesi, Sayı:117, sayfa:4*).

Halkın Sesi oportünistlerine göre:

1) "Bugün Türkiye, Kurtuluş Savaşı Türkiyesinin arifesinde olduğu gibi çok büyük meselelerle karşı karşıyadır." Bu, "çok büyük meseleler" in çözümü, "tarihin getirip önüne koyduğu görev" ler olarak CHP'nin önünde durmaktadır.

2) Bu "çok büyük meseleler" ve "tarihin getirip önüne koyduğu görev" karşısında "CHP'nin önünde iki yol vardır: Birincisi, partinin doğuşundaki Müdafai Hukuk ruhuna sarılmak; ikincisi, yeni bir Adalet Partisi olmak". Halkın Sesi'ne göre, CHP, tarihin getirip önüne koyduğu görevi yerine getirebilmesi için Müdafai Hukuk ruhuna sarılmalı veya Müdafai Hukuk yolunu izlemelidir. Daha değişik bir biçimde ifade etmek gerekirse, Türkiye'nin bugün karşı karşıya olduğu çok büyük meseleleri çözebilmek için, İkinci bir Kemalist devrim gereklidir. Bu nedenle CHP, Kemalist devrim yoluna sarılmalıdır.

Halkın Sesi, "sekiz yıllık proleter devrimci (!) hareket" olarak, 1977 Türkiye'sinde, ikinci bir Kemalist devrimi çok büyük meselelerin üstesinden gelmek için savunuyor veya öneriyor. Halkın Sesi, bu bizim çözüm yolumuz değil, CHP'ye önerdiğimiz çözüm yolu diyerek itiraz edebilir ve "tornistan" a başvurabilirler. Hiçbir proleter devrimci hareket, o somut durumda benimsemediği, desteklemediği çözüm yolunu başkalarına önermez. Bu bakımdan, çok büyük meselelerle karşı karşıya olunduğu söylenen bir dönemde, Halkın Sesi oportünizminin başkalarına önerdiği çözüm yolu, kendisinin de benimsediği çözüm yoludur.

Halkın Sesi'nin öngördüğü çözüm yolunun eleştirisine geçmeden önce, çok kısa da olsa, Müdafai Hukuk Cemiyetleri üzerinde durmak gerekiyor.

Şefik Hüsnü oportünizminden kaynaklanan, Müdafai Hukuk Cemiyetlerinin sosyal temellerine ve izlediği siyasete ilişkin hatalı tahliller, devrimci saflarda da varlığını sürdürüyor.

Müdafai Hukuk Cemiyetleri, emekçi sınıfların, özellikle işçi sınıfının bağımsız siyasi örgütleriyle, sınıf çıkarları doğrultusunda, örgütlü bir biçimde, özgürce yer aldıkları kitle örgütü karakteri taşımadıklarından, Çin'de Guomindang'ın 1927'ye kadar taşıdığı özelliklerden yoksundur. Müdafai Hukuk Cemiyetleri, Guomindang gibi halkçı bir karakter taşımaz. Çin'de Çan Kay-şek'in darbesine kadar, genel olarak Guomindang'ın, Çan Kay-şek'in darbesinden sonra da Vang Çing-vey'in ihanetine kadar, Vuhan Guomindang'ının anti-emperyalist mücadeledeki fonksiyonunu, Türkiye'de Müdafai Hukuk Cemiyetleri yerine getirmez. Guomindang, 1927'ye kadar ezilen sınıfların bir bloku iken, Müdafai Hukuk Cemiyetleri, ezilen sınıfların bir bloku değildir, milli ticaret burjuvazisinin örgütleridir. Şefik Hüsnü'nün, Müdafai Hukuk Cemiyetlerini Guomindang'a benzetmesi, yanlış ve onun Kemalist burjuvaziye karşı izlediği sağ oportünist çizgisinin bir yansımasıdır.

"Kemalist bir devrim sadece Türkiye, İran ve Afganistan gibi sanayi proletaryası hiç olmayan veya hiç denecek kadar az olan, köylülerin güçlü bir toprak devriminin gelişmediği ülkelerde mümkündür. Kemalist devrim bir üst tabaka devrimidir, milli ticaret burjuvazisinin devrimidir. Bu devrime, yabancı emperyalistlere karşı mücadele içinde varıldı ve devrimin daha sonraki gelişmesi esas olarak köylü ve işçilere karşı, evet bir toprak devrimi ihtimaline karşı yönelmekteydi." (Stalin, Milli Demokratik Devrim, sayfa: 78-79).

"Kemalistlerin partisi ve Vuhandaki Sol Guomindang'ın partisi aynı kefeye konamaz, tıpkı Türkiye ve Çin'in aynı kefeye konamayacağı gibi. Türkiye'de Şanghay, Vuhan, Nanking, Tienzin, vb. gibi merkezler yoktur. Ankara nasıl Vuhan'la boy ölçüşemezse, Kemalistlerin partisi de hiçbir zaman Sol Guomindangla boy ölçüşemez." (age, sayfa: 79).

Guomindang'la Müdafai Hukuk Cemiyetlerinin sınıf bileşimindeki esasa ilişkin fark, zorunlu olarak onların programları ve bu programlar ışığında izledikleri siyasetler arasında da yansır. Guomindang, Sun Yat-sen'in yeni üç halk ilkesinde en özlü ifadesini bulan ve tüm ezilen sınıfların çıkarlarını gözeten bir programa sahipken, Müdafai Hukuk Cemiyetleri, işçilerin ve köylülerin en hayati çıkarlarını bir yana iten, milli ticaret burjuvazinin sınıf çıkarlarına uygun bir programa sahipti. İki örgüt arasındaki farklılık, Mustafa Kemal'le Sun Yat-sen arasındaki farklılıktır da denilebilir. Bu fark o kadar açıktır ki, Mao Zedung, Sun Yat-sen'in yeni üç halk ilkesinin ÇKP nin asgari programına esasta uygun olduğunu belirtir. Aynı şey, Mustafa Kemal veya Müdafai Hukuk Cemiyetlerinin programı için söylenemez. Söyleyebilmek için, Şefik Hüsnü'nün takipçisi Halkın Sesi gibi iflah olmaz oportünistler olmak gerekir.

1977 Türkiyesi'nde ikinci bir Kemalist Devrim mümkün değildir

Halkın Sesi yazarları, oportünist karşı-devrimci tezlerini tezgahlayabilmek için, herşeyi birbirine karıştırmakta, farklı tarihi dönem ve olgular arasında doğru olmayan, saçma, nesnel duruma aykırı ilişkiler kurmakta ve benzerlikler bulmakta pek mahirdirler. Onlar, bu maharetlerini başta proletarya olmak üzere, tüm emekçi sınıfların önünü karartmak, burjuvazinin çeşitli katmanlarının basit eklentileri ve kuyrukları haline getirmek, devrim perspektifini yoketmek için kullanırlar.

Kemalist devrim, hangi şartlarda gerçekleşti?

Kemalist devrimin emperyalizme bağımlı, sömürge ve yarı-sömürge ülkelerin tümünde değil de, 1920'lerin Türkiyesi gibi ülkelerde mümkün kılan, Türkiye'nin o dönemdeki ekonomik, sosyal yapısı ve emperyalizm için taşıdığı önemdir. Kemalist devrimi mümkün kılan şartları, iç ve dış şartlar olmak üzere, iki ana bölümde toplayabiliriz.

Osmanlı imparatorluğu, Alman emperyalizminin başını çektiği emperyalist blok içinde yer alarak, birinci emperyalist paylaşım savaşına katıldı. Alman emperyalizminin başını çektiği blok, savaşta yenildi. Osmanlı imparatorluğu Anglo-Fransız emperyalist bloku tarafından parçalanarak paylaşıldı. Türkiye, Fransız, İtalyan ve İngiliz emperyalistleriyle onların maşası Yunan gerici orduları tarafından işgal edildi. Türkiye, sömürge bir ülke haline geldi. İşgalci emperyalist devletlerle Türkiye arasındaki milli çelişme şiddetlendi.

Kemalist devrimi mümkün kılan etkenlerden biri, o dönemde Türkiye'nin ekonomik sosyal yapısıdır. Türkiye, 19. yüzyılda, kapitalist dünya çarkına kapılmakla, feodalizm çözülme süreci içine girmekle birlikte, sanayi kapitalizmi yok denilebilecek kadar az gelişmişti. Modern işletmeler yok denecek kadar azdı, ve olanlar da henüz yeni kurulmuştu. Daha çok geri teknolojiyle işleyen, dağınık ve küçük işletmeler vardı ki, bunların da sayısı pek fazla değildi. İşçi sınıfı emperyalizmin çok sınırlı olarak yatırım yaptığı, maden ve ulaştırma sektörlerinde yoğunlaşmıştı. Bütün bunların doğal sonucu da, işçi sınıfının çok genç, dağınık ve cılız olmasıdır. Sanayinin gelişmemiş, ülkenin kapitalist gelişme bakımından son derece geri olması, işçi sınıfının bağımsız hareketinin ortaya çıkmasının nesnel koşullarının olgunlaşmamasına yol açıyordu. Maddi şartları olgunlaşmadıkça, işçilerin sınıf olarak ortaya çıkmaları, burjuvazinin karşısında yer almaları mümkün değildir.

Kırlık bölgelerde ise, feodal, yarı-feodal sömürü ve bağımlılık ilişkileri mutlak hakimiyetini sürdürüyordu. Kapitalizm yeterince gelişmediğinden, köylülük, orta çağ karanlığı ve uyuşukluğundan kurtulmamıştı. Belli bir kapitalist gelişme düzeyi, köylülüğün toprak ve özgürlük için, yığınlar halinde mücadeleye atılmasının ön şartıdır. Burjuva demokratik devrimin yapılmadığı ülkelerde kapitalizm ne kadar gelişip, feodalizm ne kadar çözülürse, köylülüğün toprak ve özgürlük için ayağa kalkmasının şartları da, o ölçüde olgunlaşır. Oysa, Kurtuluş Savaşı döneminde, kapitalist gelişme düzeyi, henüz, güçlü bir toprak devriminin gelişmesine yol açacak boyutlara varmamıştı. "Sanayi proletaryası hiç olmayan veya hiç denecek kadar az olan, köylülerin güçlü bir toprak devriminin gelişmediği" Türkiye'de, Kemalist devrimi mümkün kılan geri toplumsal yapının yanı sıra -esas etken budur-, bir diğer etken de Türkiye'nin uluslararası açıdan taşıdığı özelliklerdir.

Osmanlı İmparatorluğu, milli özellikler bakımından homojen bir yapıya sahip değildi. Galip emperyalistler, mali, askeri ve siyasi güçlerine baş vurmalarının yanısıra, milli çelişmeleri kendi çıkarları doğrultusunda körükleyerek, imparatorluğun birçok önemli bölgesini koparıp, almışlardı. O dönemde, Türkiye on iki milyonluk küçük bir ülkeydi. Az bir nüfusa ve geri bir ekonomik yapıya sahip olan "Türkiye emperyalizm için önemli bir pazar olmadığı gibi, hayati önemde bir yatırım alanı da değildir."

1920'lerin Türkiyesinde, Kemalist devrimi mümkün kılan, başlıca, iki faktör bunlardı.

Bugün Türkiye'de ikinci bir Kemalist devrim mümkün değildir. Kemalist devrimden bu yana, aradan yarım yüzyılı aşkın bir süre geçti. Bu sürede köprülerin altından çok sular aktı.

Türkiye, Kurtuluş Savaşı arefesindeki gibi, emperyalist devletlerin ve onların maşası bir başka ülkenin işgali altında, milli çelişmelerin ön planda olduğu bir ülke değildir. Halkın Kurtuluşunun ve proleter devrimci hareketimizin diğer yayınlarında da belirtildiği gibi, iç çelişmelerin ön planda olduğu bir ülkedir.

Günümüzde ulusal ve uluslararası planda ekonomik krizin derinleşmesi, hem milli çelişmeleri ve hem de iç sınıf çelişmelerini keskinleştirmektedir.

Ancak bugün, baş çelişme, yerli gericilikle halk arasındaki çelişmedir. Halkın Sesi'nin ve bütün reformist ve revizyonistlerin elele, iç sınıf çelişmelerini yumuşatmaya ve geri plana atmaya çalışmaları objektif durumu değiştirmemekte, hayat bildiğini okumaktadır. İşçilerin, köylülerin yükselen mücadelesi, en başta egemen sınıflara ve onların faşist diktatörlüğüne yönelmektedir. Proleter devrimciler, egemen sınıflarla onların faşist diktatörlüğüne karşı yükselen mücadeleyi, emperyalizme, sosyal-emperyalizme, özellikle iki süper devlete karşı mücadeleyle birleştirmeye çalışıyorlar. Bunu gerçekleştirmek için, ne iç gericiliğin baş düşman olduğunu hasıraltı etmeye, ne de hem iç ve hem de dış gericiliği baş düşman olarak tesbit etmeye gerek vardır.

Emperyalist işgal, milli burjuvaziyle işgalci emperyalistler arasındaki çelişmeleri keskinleştirir. Ancak, işgal, salt milli burjuvaziyle emperyalizm arasındaki çelişmeyi değil, işçiler, köylülerle emperyalizm arasındaki çelişmeyi de şiddetlendirir. Çünkü, emperyalist baskı ve sömürünün yöneldiği esas hedef, işçiler ve köylülerdir.

Milli çelişmenin ön plana çıkması, devrimci proletaryanın, devrime önderlikten ve iktidarı ele geçirme hedefinden vazgeçmesine ikinci bir Kemalist devrimi, Müdafai Hukuk ruhunu savunmasına yolaçmayacaktır. Devrimci proletarya, asgari programının, milli çelişmelerin ön planda olduğu şartlara uyarlanmasının bir ifadesi olan, özel programı etrafında kitleleri seferber ederek, iktidarı ele geçirme, demokratik halk diktatörlüğünü kurma çizgisini izler. Anti-faşist milli kurtuluş savaşında Arnavutlukta, Japon işgali döneminde Çin'de, sömürge Vietnam'da proletaryanın izlediği yol, ne Müdafai Hukuk yoluydu, ne de bu ülkelerdeki devrimler birer Kemalist devrimdi. Bu bakımdan milli çelişmenin ön plana çıkması, Kemalist devrimi mümkün kılan esas etken olmadığı gibi, göz önüne alınması gereken bir etken de değildir.

Milli çelişmeler ön plana çıktığında, proletarya, burjuvazinin bayrağı altında değil, kendi kızıl bayrağı altında, milli devrim mücadelesini sürdürecektir.

Kemalist devrimi mümkün kılan esas etken, 1920'ler Türkiyesinin geri ekonomik yapısıdır. 1920'lerin geri sosyo-ekonomik yapısı, bugün büyük ölçüde değişmiştir. Emperyalizm, girdiği her ülkede en geri üretim ilişkilerinin temsilcileri olan toprak ağaları, tefeci-tüccarlarla ittifaka girmekle birlikte, kapitalizmi geliştirir. Kendi mezar kazıcılarını kendisi yaratır.

Günümüz Türkiyesi, belirgin, feodal kalıntıları bağrında taşımakla birlikte, kapitalizmin, 1920 ' ler Türkiyesine nazaran oldukça geliştiği bir ülkedir. Sayısı milyonları bulan işçi sınıfımız vardır. Modern proletarya, özellikle, belli büyük merkezlerde yoğunlaşmıştır. Bu proletarya, 1920'ler Türkiyesinden farklı olarak, temel alınması gereken bir güçtür. Ülkemiz siyasi yaşamında, varlığını durmadan daha fazla hissettiren işçi sınıfımızın gücü ve gelişme düzeyi, o kadar açıktır ki, bu mesele üzerine çok şey söylemeye gerek yoktur.

İflah olmaz burjuva oportünist Aydınlık tekkesi bu sözlerimize, "ama onlar kendiliğinden mücadele sınırlarını aşamadılar" diye dudak bükebilir. Türkiye işçi sınıfı hareketi, esas olarak, kendiliğinden mücadele sınırlarını aşamamıştır. Ama, onun, siyasi öncüsü etrafında birleşmemekle birlikte, ekonomik demokratik mücadele içine sınıf olarak atılması bile, ikinci bir Kemalist devrimi mümkün olmaktan çıkaran en önemli etkenlerden biridir.

Öte yandan, Türkiye işçi sınıfı, adım adım faşist, sosyal-faşist ve reformist etkilerden arınmaktadır. Türkiye'de bugün, henüz marksist-leninist bir partide örgütlenmemekle birlikte, gelişen bir proleter devrimci hareket vardır. Türkiye proletaryasının gerçek öncü müfrezesine, tüm proleter devrimci unsurların örgütlendiği marksist-leninist bir partiye kavuşacağı günler de çok uzak değildir. Bu parti, oportünist bir parti değil, marksist-leninist bir parti olacaktır.

Kapitalizmin kırlık bölgelerde de gelişmesi, köylülük içindeki farklılaşmayı hızlandırmış, köylülerin orta çağ uyuşukluğu ve karanlığından kurtulmasının, silkilip ayağa kalkmasının objektif şartlarını olgunlaştırmıştır. Türkiye köylülüğü de, bu bakımdan 1920'ler Türkiyesi köylülüğünden farklıdır. İşte bir Kemalist devrimi mümkün olmaktan çıkaran önemli etkenlerden biri de budur.

Halkın Sesi oportünistleri, Türkiye'de kapitalizmin gelişmesi ve bunun doğal sonucu olan, işçi sınıfımızın gelişip olgunlaşması ve köylülüğün içinde sınıf farklılaşmasının gelişmesinden, çıkarılması gereken devrimci sonuçları çıkarmıyorlar. Onların, işçi sınıfını, işçi sınıfı hareketini ve onun gelişme derecesini küçümsemeleri yeni değildir. Onlar 1969'da şunları yazıyorlardı:

"Türkiye'de proletarya, bugün, devrime öncülük edecek objektif ve subjektif şartlara tam olarak sahip değildir." (PDA, sayı:12, sayfa: 464).

1977 Türkiyesinde, ikinci bir Kemalist devrimi savunmak, yukarıdaki alıntının daha da beterini savunmaktır.

Türkiye'de Kemalist bir devrimi mümkün kılan ikinci bir etken de, "emperyalizm için önemli bir pazar olmadığı gibi, hayati bir yatırım alanı" olmamasıydı. 1920'lerde yapılan bu değerlendirme, bugün için de geçerli midir?

Kapitalist yeniden üretim sürecinin, basit meta üretimi gibi salt kendini yeniden üreten bir süreç değil, genişleyerek kendini yeniden üreten bir süreç olması, emperyalist burjuvazinin sermaye ihraç alanlarına, hammadde kaynaklarına ve pazarlara olan ihtiyacını dışarıya yayılma, yeni sömürü ve nüfuz alanlarını ele geçirme eğilimini şiddetlendirir. Zafere ulaşan devrimler sonucu, emperyalist sistemden olan kopmalar, dünya kapitalist pazarını daralttı. Bu daralma, emperyalistlerin sömürü ve nüfuz alanlarına olan ihtiyaçlarını yoğunlaştıran bir başka faktördür. İşte bu iki faktörden ötürü, önceleri pek fazla önem taşımayan pazarlar, hammadde kaynakları, sermaye ihraç alanları önem kazanır.

Ayrıca günümüz Türkiyesi, 10-12 milyonluk küçük bir ülke değil, 40 milyonluk bir ülkedir. Son elli yılda, kapitalizmin gelişmesi, uluslararası emperyalist pazarın bir parçası olan Türkiye pazarını da genişletmiştir. Pazarın genişlemesiyle kapitalizmin gelişmesi tam bir uygunluk arzetmemekle birlikte, aralarında sıkı bir bağ vardır. Bu bakımdan, emperyalizm açısından pazar olarak, günümüz Türkiyesinin, 1920-ler Türkiyesiyle aynı önemi taşıdığı söylenebilir mi? Şüphesiz söylenemez.

1) Kapitalizmin gelişmesine bağlı olarak, Türkiye pazarının genişlemesi, 2) Son elli yıl içinde, emperyalist pazarın emperyalist sistemden kopmalarla daralması; 3) Kapitalist yeniden üretimin genişleyen yeniden üretim süreci olması sonucu, günümüz Türkiyesi, uluslararası açıdan da, 1920'lerin Türkiye'sine nazaran çok farklı özellikler taşımaktadır. Emperyalizm için, Türkiye'nin taşıdığı önem, artmıştır. Günümüzde Kemalist devrimi mümkün olmaktan çıkaran, ikinci etken de, budur.

Durumu, hem ulusal, hem de uluslararası açıdan ele aldığımızda, son elli yıllık gelişmeler, Kemalist devrimin günümüzde tekrarını mümkün kılmamaktadır. İkincisi bir Kemalist devrime, ne işçiler ve köylüler, ve ne de emperyalizm müsaade edecektir. Milli burjuvazi, ikinci bir Kemalist devrim yapamayacaktır.

Hangi siyasetin geleceği vardır

"CHP yöneticilerinin bugün sandalye hesaplarından kafalarını kaldırarak biraz dünyaya ve Türkiyenin geleceğine bakmaya ihtiyaçları vardır. Çünkü onlar bunu yapmadıkları için geleceği olan bir siyasetten gittikçe daha fazla uzaklaşıyorlar ve serinkanlılıklarını kaybediyorlar." (agy).

Geleceği olan siyaset nedir?

Yukarıdaki alıntı, ilk başta yaptığımız uzun alıntıyla birlikte ele alındığında, görülecektir ki, Halkın Sesi'ne göre milli burjuvazinin siyaseti, geleceği olan bir siyasettir.

Marksist-leninist sınıf bakış açısına göre, sınıflı toplumlarda, sınıflardan bağımsız bir siyaset olamaz. Geleceği elinde tutan devrimci sınıfların siyaseti geleceği olan siyasetlerdir. Ölen, ölüme yaklaşan, gerici sınıfların siyasetleri, geleceği olmayan siyasetlerdir. Hangi siyasetlerin geleceklerinin olup olmadığına vereceğimiz cevap, hangi sınıfların devrimci olup olmadıklarına vereceğimiz cevaba bağlıdır. Bugün Türkiye'de hangi sınıflar devrimci, hangileri karşı-devrimcidir?

Emperyalist burjuvazi, işbirlikçi-tekelci burjuvazi ve toprak ağaları ölümün eşiğinde, karşı-devrimci sınıflardır. Bu sınıfların siyasetlerinin gelecekleri yoktur.

Başta işçi sınıfı olmak üzere, yoksul köylüler, köy ve şehir küçük burjuvazisi devrimci sınıflardır. Geleceği olan siyaset işçi sınıfının siyasetidir, emekçi sınıfların siyasetidir.

Devrimci ve karşı-devrimci sınıflar arasında yer alan bir sınıf vardır ki, o da milli burjuvazi -esas olarak orta burjuvazi- dir. Milli burjuvazi, emperyalizmin ve egemen sınıfların baskısı altında olduğundan onlarla çelişmesi vardır. Ayrıca, işçileri, köylüleri sömüren bir sınıf olduğundan, işçiler ve köylülerle de, menfaatleri bakımından çelişir. Bu nedenle, o, karşı-devrimle devrim arasında yalpalayan bir sınıftır. Emperyalizm ve egemen sınıfların milli burjuvazi üzerindeki baskısı yoğunlaşıp onlarla arasındaki çelişme keskinleştiğinde, devrimci sınıflara yanaşma; işçilerin, köylülerin mücadelesi yükseldiğinde de karşı-devrim cephesine yanaşma eğilimleri güçlenir. Bu nedenle, o, ikili bir tabiata sahiptir. Milli burjuvazinin izlediği siyaset de, bu ikili niteliği taşır. O, ancak, belli şartlarda, belli ölçüde, devrimci bir siyaset izleyebilir.

Bir tarafta, emperyalizm ve hakim sınıfların oluşturduğu karşı-devrimci sınıflar; diğer tarafta, onlara karşı mücadelenin içine atılan işçiler ve köylülerin oluşturduğu devrimci sınıflar yer almaktadır. Bugün sınıf mücadelesinin merkezini, 1920'ler Türkiyesindeki gibi, işgalci emperyalistlerle milli burjuvazi arasındaki mücadele değil; işçiler ve köylülerle emperyalizm ve hakim sınıflar arasındaki mücadele teşkil etmektedir.

Milli burjuvazinin, artık, işçilerin, köylülerin en hayati çıkarlarını ayakları altına alarak, onları kendi ulusal eklentileri haline getirdiği, 1920'ler bir daha geri gelmeyecektir. İşte, bu nedenle, esas olarak, milli burjuvazinin siyasetinin geleceği olmadığı gibi, 1920'ler Türkiyesinde milli ticaret burjuvazisinin damgasını bastığı Müdafai Hukuk yolunun da geleceği yoktur. Geleceği olan siyaset, işçilerin, köylülerin, ülkemiz üzerinde yaşayan insanların %90 ının çıkarlarına uygun olan, sosyalizme kesintisiz geçişi hedefleyen, proletaryanın asgari programının belirlediği UDHD siyasetidir.

Halkın Sesi oportünistleri gibi, ikinci bir Kemalist devrime, Müdafai Hukuk yoluna sarılanlar olabilir. Fakat, ne işçiler, ne de köylüler buna izin vermeyecek, onları bir kenara, tarihin çöplüğüne atacaktır.

Halkın Sesi oportünistleri, geleceği olmayan bir siyaseti öne çıkarmakla, geleceği olan bir siyaseti bir kenara atabileceklerini sanıyorlarsa, çok yanılıyorlar. Tarihin ileriye doğru, sosyalizme doğru dönen çarkını, Halkın Sesi oportünistleri de engelleyemeyecek, onun dişlileri arasında ezileceklerdir.

Tekrar belirtmek gerekirse, çağımız emperyalizm ve proleter devrimleri çağıdır. Çağımızda esas akım sosyalizmdir. Çağımız kapitalizmin ölüm çağıdır; sosyalizmi hedeflemeyen herhangi bir siyasetin geleceği yoktur. Gelecek ölen kapitalizmin temsilcisi burjuvazinin değil; onun şu veya bu tabakasının değil, yeni dünyanın kurucusu proletaryanındır.

Marksist-Leninistler ikinci bir Kemalist devrimi savunabilirler mi

Halkın Sesi oportünistleri, bugün milli çelişmenin ön planda olduğunu söylüyorlar. Halbuki, bugün, Türkiye'de milli çelişmeler değil, iç sınıf çelişmeleri ön plandadır. Ancak, bugün, Türkiye'de milli çelişmelerin ön planda olduğunu varsaysak bile, proleter devrimci bir hareket, UDHD'nin milli çelişmelerin ön planda olduğu aşamasında ikinci bir Kemalist devrimi savunabilir mi?

Kemalist devrim, milli ticaret burjuvazisinin önderliğinde gelişen "bir üst tabaka devrimi, milli ticaret burjuvazisinin devrimidir". Halkın Sesi oportünistleri, Türkiye'nin bugün karşı karşıya bulunduğu "çok büyük meseleler" in çözümü için, ikinci bir Kemalist devrimi önermekle, açıkça, UDHD'nin milli çelişmelerin ön planda olduğu aşamasında proletarya önderliğini bir yana itmekte, burjuvazinin önderliğini savunmaktadırlar. Emperyalizme bağımlı ülkelerde, UDHD nin hangi alt aşamasında olunursa olunsun, devrime hangi sınıfın önderlik edeceği meselesi, her türden oportünizm ve revizyonizmle marksizm-leninizm arasında mihenk taşıdır. Halkın Sesi oportünistleri bir yandan ikinci bir Kemalist devrimi savunup, Müdafai Hukuk yoluna dört elle sarılırlarken niçin proletarya önderliği üzerine yazıp çiziyorlar? Proletarya önderliği üzerine yazıp çizdikleri, oportünizmlerini gizlemek için kullandıkları bir örtü ve demagojiden başka bir şey değildir çünkü. Hem proletarya önderliği, hem de ikinci bir Kemalist devrim bir arada savunulamaz.

Milli çelişmenin ön plana çıktığı şartlarda, burjuvazinin çeşitli katmanlarının, temelini işçilerin, köylülerin oluşturduğu milli devrim cephesinde yer almaları veya tarafsızlaştırılmaları imkânı artar. Ancak, işgalci emperyalistlere ve onların uşağı bir avuç vatan hainine karşı mücadelede milli birleşik cephede yer alan veya yer alabilecek sınıflar arasındaki çelişmelerde varlığını sürdürür. Başka şeylerin yanısıra, bu çelişmelerin yansıdığı alanlardan biri de, nasıl bir program ve siyaset ışığında mücadelenin sürdürüleceğidir. Her sınıfın kendine has milli devrim siyaseti ve mücadele tarzı vardır. Anti - emperyalist

Devamı sayfa 6'da

BİR KÖY ARAŞTIRMASI

Siverekli devrimciler, Siverek'e bağlı BÜYÜK YAKITLI (BÜYÜK HOP) Köyü üzerine bir araştırma yapmışlardır. Bu araştırmanın bir bölümünü yayınlıyoruz.

Köy, Urfa, Diyarbakır, Adıyaman il sınırlarının bitiş noktalarında, Fırat nehri yakınında kurulmuş olup, Siverek'e bağlıdır. Etrafı dağlarla çevrili olup, dağlar arasında yer almıştır. Yakınından Fırat nehri geçmektedir. Köyün bir kilometre kadar uzağında bir de mezrası vardır.

Köy 53 hanedir. Köyden 6 hane köy dışına göç etmiştir. Hanelerden bir tanesi Ankara iline, bir tanesi Diyarbakır'a, dört tanesi ise Siverek ilçesine yerleşmişlerdir.

Köyün evleri taştan yapılmıştır. Yapılan evlerin duvarlarında sadece çevrede bulunan, karataş kullanılmıştır. Evlerin üzerlerinde çatı olmayıp, kavak ağaçlarıyla kapatıldıktan sonra üzeri toprak ve çamurla kapatılmıştır. Evlerde 3 göz oda bulunur. Bunlardan biri misafir (konuk) odası, biri eyvan (mutfak), biri ise salon olarak kullanılır.

Köyün nüfusu 321'dir. Köyde çoğunluğun, genellikle kadınların nüfus cüzdanı yoktur. Köyde çalışabilecek durumda olan herkes üretime katılır.

Köylülerin yıllık gelirleri ile giderleri aşağı yukarı eşittir. Gelirleri yiyecek, giyecek ve gaz vb. zorunlu ihtiyaçlarını karşılayan şeylere harcanır.

Köy halkı, dört akraba grubundan oluşur. Bu akraba grupları, Aktallar, Özdoğanlar, Taşkayalar, Dehajanlar'dır. Akraba grupları arasında birlik ve dayanışma iyidir, ayrıca her akraba grubu, diğer akraba gruplarıyla da olumlu ilişkiler içerisindedirler.

Köyün yolu 1970 yılının yedinci ayında petrol aramak için gelen yabancı bir şirket tarafından yapılmıştır. O zamandan bugüne kadar yol onarım görmemiştir. Yol yapıldığında kum dahi kullanılmamıştır. Bölgeye yağmur yağması halinde yol kullanılmaz hale gelir. Ancak traktör işleyebilir. Kışın ve ilkbaharın ilk aylarında yol tamamen kapanır. Ancak ulaşım çok güç şartlar altında yaya olarak yapılabilir. Diğer zamanlarda da köye sürekli işleyen taşıt yoktur. Kazaya birtakım ihtiyaçlarını almak için inen köylüler ortak tuttukları traktörle köye dönebilirler. Yaz aylarında köyün bağlı bulunduğu aşiretin ağasının kamyonu zaman zaman ücret karşılığında köylüleri ve eşyalarını kazaya götürür ve getirir. Bu gidiş gelişler toplu olarak yapılır.

Köyde karakol yoktur. Köyün de içinde bulunduğu bölgeye bakan, Dağbaşı nahiyesinde bir karakol vardır. Karakolun Kırvar Aşireti ağasıyla arası iyidir. Köyde ve civarda ise ağanın silahlı adamları vardır.

Köyde sağlık ocağı yoktur. Köye bir saat uzaklıkta Til köyünde bir Sağlıkevi vardır. Sağlıkevi'ne daha önceleri bir ebe verilmiş, ancak iki yıl kalmıştır. Şu anda sağlıkevinde (1972'den bu yana) görevli kimse bulunmamaktadır. Sağlıkevinin köye ve çevredeki köylere hiçbir faydası yoktur.

Köyde iki bakkal bulunmaktadır. Bunlardan bir tanesi 1970, diğeri ise 1972 tarihinde açılmışlardır. Bakkallar aynı zamanda çiftçilikle uğraşmaktadırlar. Bakkallar köyde temini imkansız hemen hemen tüm ihtiyaç maddelerini satmaktadırlar. Alış verişte para kullanılmakla beraber bazı şeylerin alımında yumurta kullanılır.

Köye gazete, dergi, mecmua vb. gelmemektedir. Köyden kasabaya inildiğinde birkaç kişi gazete alır.

Kadınlar ve çocuklar üretime katılır. Kadınlar bir yıl boyu durmadan çalışırlar. Kadınlar dağdan sırtlarında odun getirirler, hayvanlara kışlık yem olarak kullanılmak için meşe yaprağını dağdan toplayıp getirirler, çift sürerken hayvanların önünden yuları çekerler, taş çekerler, zaman zaman çobanlık yaparlar, Adana'ya çapaya ve pamuğa giderler.

Köyde dernek, kooperatif vb. yoktur. Bu konularda geçmişte bir çaba olmadığı gibi şimdi de yoktur.

Köyde bugüne kadar, biçki dikiş, okuma yazma vb. hiçbir konuda kurs açılmamıştır.

AŞİRET DURUMU ÜZERİNE:

Büyük Yakıtlı Köyü (Büyük Hop), Karavar (Kırvar) aşiretine mensuptur. Aşiretin kökeni Bingöl'deki Karavar Aşireti'nden gelmektedir. Bu aşiretin bir kısmı aralarında çıkan geçimsizlikten, Bingöl'den Siverek bölgesine yerleşmişlerdir. Doğudaki isyanlar sırasında Karavar Aşiretinin önderleri Suriye'ye sürgün gönderilmişlerdir. Şimdiki aşiret reisi, Halil Karavar'da Suriye doğumludur.

Ekonomik açıdan Karavar Aşireti güçsüzdür. Ekonomik gücü aşiret reisi, aşiretine bağlı köylerden sağlamaktadır. Örneğin: Adana'ya çalışmaya giden köylülerin, köylerine geri döndükleri zaman aşiret reisinin silahlı adamları yolunu keserek 500-1000 lira almaktadırlar. Para vermeyenler köylerinden göçe zorlanmaktadır. Ayrıca aşiret kavgalarında Karavar Aşireti reisi köylülerden çeşitli masraflar için (silah mermi vb.) para toplamaktadır. Aşiret reisinin toprakları yok denecek kadar azdır. Aşiret reisinin 2 tane kamyonu vardır. Kendi aşiretine bağlı köyler bu konuda her türlü ihtiyaçlarını bu kamyonlarla sürdürmek zorundadır. Aşiret reisinin siyasi eğilimi CHP'dir. Bazı seçimlerde çıkarı doğrultusunda MSP ve DP'ye oy verdirmektedir, Köylülerin serbest iradeleriyle oy vermeleri sözkonusu değildir. Aşiret reisi hangi partiye oy verilmesini söylerse, o partiye oy verilmektedir. Aşiret reisinin bürokratik ilişkilerde devlet dairelerinde etkinliği olmakla beraber, Bucak Aşireti reisi M.Celal Bucak kadar etkinliği yoktur.

Karavar Aşiretine bağlı köyler şunlardır: 1-Büyük Hop, 2-Küçük Hop, 3-Miyadün, 4-Sahrik, 5- Uzunpınar, 6-Kankatır, 7-Til, 8-Kefçal, 9-Vilarek vb.

Bucak Aşiretiyle Karavar Aşireti arasında yıllardan bu yana süren kan davası vardır. Halil Karavar, M.Celal Bucak bu aşiretler arasındaki kavgayı sürekli taze tutarlar.

Halil Karavar'ın silahlı adamları 7-8 tanedir. Bunların dışında aşirete bağlı köylerden silahlı olanlar; aşiretin kavgalarında zorunlu olarak yer alırlar.

MİLLİYET DURUMU ÜZERİNE:

Köy halkı, Kürt ulusuna mensuptur. Kürt dilinin zaza lehçesini kullanmaktadırlar. Örf ve adetleri (düğün, kız alıp verme, sünnet, nişan vb) kendine hastır. Örf ve adetler 10 yıl öncesi durumdan pek farklı değildir. Erkeklerden askere gidenler Türkçe bilmekle beraber günlük yaşamlarında zorunlu kalmadıkça Türkçe konuşmazlar. Askere gitmeyen yaşlılar Türkçe bilmemektedir. Kadınlar ise; okula gitmeyen birkaç kişinin haricinde kimse Türkçe bilmemektedir. Dil durumu da 10 yıl öncesine göre pek değişiklik yoktur. Orta yaşın üzerindekiler Kırmança ve Zaza'ca bilirler. Orta yaşın altındakiler Zaza'ca bilirler. Köyde Zazaca ve Türkçe hiç kullanılmaz, sadece Zazaca konuşulur.

EĞİTİM DURUMU ÜZERİNE:

Köyde bir ilkokul vardır. İlkokul 1971'de devlet tarafından yaptırılmıştır. Okul tek sınıflıdır. Geçen öğretim yılında 15 öğrenci mezun olmasına rağmen bir kişinin haricinde nüfus cüzdanları olmadığından dolayı diğer öğrenciler diploma alamamışlardır. Köyde ve civar köylerde ortaokul yoktur. İlkokulu bitirenler içerisinde ortaokula giden yoktur. Öğrenciler okulu bitirdiklerinde dahi Türkçeyi düzgün konuşacak kadar öğrenememektedirler. Günlük yaşamlarında ana dilleri olan Zazacayı kullanmaktadırlar.

TARIM DURUMU ÜZERİNE:

Köyün 53 hanesinden, toprağı olmayan yoktur. Toprak dağılımı şöyledir: 0,5 dönüm toprağı olan 17 hane, [illegible] dönüm toprağı olan 8 hane, 10 dönüm toprağı olan birkaç hane, 15 dönüm toprağı olan 5 hane. Geriye kalanların ise genellikle iki dönüm civarında toprağı vardır.

Köyde kuru tarım hakim olmakla beraber, sulu tarım da yapılmaktadır. Sulu tarım kaynak suyundan faydalanılarak yapılmaktadır. Köyün ortak malı olan havuzlarda biriktirilen sular, köylülerin kendilerinin açtığı arklarla (su kanalı) sulu tarımın yapıldığı tarlalara verilmektedir. Sulu tarımın yapılabilmesi için, devlet tarafından yaptırılmış beton su kanalları vs. yoktur.

Sulu tarımda domates, mısır, patlıcan, biber, soğan vs. yetiştirilir. Bu ürünlerden soğan ve domates yıllardan bu yana satılan ürünler arasındadır. Satım genellikle Siverek'te yapılır. Ayrıca domatesten yapılan salça köylüler tarafından çıvardaki birtakım köylere götürülerek buğday, arpa, mercimek vb ile değiştirilir.

Köyün yarısının kendi ihtiyaçlarını karşılayacak kadar meyva ağaçları vardır.

Fırat nehri yakın olmasına rağmen, sulu tarımda yararlanılamamaktadır. (Ayrıca bu çevrede bulunan diğer köylerde yaralanamamaktadır.)

Kuru tarımda buğday, mercimek, arpa, nohut üretilmektedir. Bu üretilenler kendi ihtiyaçlarını ancak karşılamaktadır. Dışarıya satılması sözkonusu değildir.

TARIM ARAÇLARI ÜZERİNE:

Tarıma birkaç yıl öncesine kadar toprağın sürülmesinde çift öküz kullanılırken, bugün artık kullanılmamaktadır. Öküzlerin fiyatı ve bakımı daha güç olmaktadır. Onun yerine at vaya eşek kullanılmaktadır. Tarım araçları olarak demirden karasaban, bel, kazma, çapa, döven kullanılmaktadır. Bu araçlardan başka traktör, biçerdöğer vb. gibi araçlar yoktur.

Gübre olarak genellikle hayvan gübresi kullanılır. İki yıldır suni gübre de kullanılmaktadır.

Köyün ortak merası, hayvanlar için mera olarak kullanılır. Kimseye kiraya verilmez.

HAYVANCILIK ÜZERİNE:

Hayvancılık köyün ve çevre köylerin belli başlı gelir kaynağıdır. Küçük ve büyük baş hayvan beslenir. Küçük baş hayvanlar (koyun, keçi) çoğunluğu teşkil eder. Büyük baş hayvanlar ise inek, katır, at, eşektir. En fazla hayvanı olan hanenin 63 adet koyun ve keçisi vardır. Bir yıl öncesine kadar hemen hemen her kesin 10-70 arasında koyun ve keçisi vardı. Son bir yıldır şiddetlenen aşiret kavgası nedeniyle ailelerin birçoğu hayvanlarını satmışlardır. Aşiret reislerinin silahlı adamları, zaman zaman şiddetlenen aşiret kavgalarında diğer aşiretin koyun-keçi sürülerine el koymakta, sürüp götürmektedirler.

Hayvan yemi olarak, keçilere dağdan toplanan meşe yaprağının kurutulmuşu, ayrıca diğer hayvanlar için de ot ve saman kullanılır. Kış uzun sürerse dışardan saman alınır.

Elde ettikleri süt ve peyniri bölgelerine gelen mandıracı diye adlandırılan kişilere satarlar. Satış fiyatları alabildiğine düşüktür. Örneğin peynir 1977 yılında en düşük 14, en yüksek 18 liradan satılmıştır.

Ayrıca üretilen ürünlerin bir kısmı kendi ihtiyaçları için kullanılır.

Köyde hemen herkesin beş-on tane tavuk ve horozu vardır.

Binek hayvanı olarak at, katır, eşek kullanılır. Eskiden hemen her evin atı varmış, şimdi köyde 15 tane at vardır. Bu hayvanlar üretimde ve taşımacılıkta kullanılır.

Köyde ve çevre köylerde hemen herkesin geçim kaynağı hayvancılık olmasına rağmen, sadece hayvancılıkla uğraşan yoktur.

PAZAR İLİŞKİSİ ÜZERİNE:

Pazar ilişkisi Siverek'le sağlanır. Köylüler pazarla ilişkilerini köydeki bakkallar ve Siverek'teki esnaflarla sürdürürler. Ürettiği domates ve soğanı kendileri götürüp satarlar. Salçayı daha önce belirttiğimiz gibi, kasabada sattıkları gibi bir kısmını civar köylerle buğday, mercimek vs. ile değiştirirler. Ürettikleri süt ve peynir, daha önce belirttiğimiz gibi köyleri civarına gelen mandıracı diye adlandırılan aracılar tarafından düşük fiyatlarla alınır. Koyun veya keçilerini tacir denilen aracılar aracılığı ile satarlar. Bu kişiler bölgede bilinen kişilerdir. Bunlar gelirler köyden hayvanları toptan pazarlıkla alırlar, parayı peşin vermeyip belirli bir zaman sonra vermek üzere anlaşırlar. Bu tacirler daha sonra hayvanları daha fazla fiyata satıp, köylülerin parasını öderler.

TARIM İŞÇİLİĞİ DURUMU ÜZERİNE:

Köyden birkaç hane (25-30 kişi) yedinci aydan itibaren Adana'ya çapaya ve pamuk toplamaya giderler. Dışarıya devamlı işçi olarak giden yoktur. Yurtdışında çalışmaya giden yoktur.

TOPRAK REFORMU ÜZERİNE:

Büyük Yakıtlı köylüleri bu konuda şunları söylüyorlar: "Toprak reformu adını duyduk. Uygulanacağını bilerek toprak için beyanname doldurduk. Fakat bugüne kadar hiçbir şey görmedik. Az topraklı olarak biliniyoruz. Bize toprak verilmez. Hiç umut etmiyoruz. İhtiyacımıza uygun toprak verilmeyeceğini biliyoruz."

YAKACAK VE SU ÜZERİNE:

Yakacak olarak dağdan getirilen odun, çalı çırpı ve hayvan dışkılığından yapılan tezek kullanılmaktadır. Odun ve çalı çırpıyı kadınlar dağdan sırtlarında taşımaktadırlar.

İçme suyu olarak köyün 300 metre uzağında kayalar arasında çıkan su, olduğu gibi kullanılmaktadır. Çeşme yoktur.

Köylü hareketleri karşısında tavır

1977 yılı ile sınırlayarak ele aldığımızda geçtiğimiz ayın ülkemizde köylü hareketlerinin en yoğun olduğu aylardan biri olduğunu söyleyebiliriz. Bunda muhakkak ki, birçok tarımsal ürünün taban fiyatlarının hükümetçe Eylül ayı içerisinde açıklanması ve açıklanan bu taban fiyatlarının yetersiz olması rol oynamıştır. Fakat yoğunlaşan köylü hareketleri-özellikle orta köylülük hareketi- Türkiye'de işbirlikçi egemen sınıfların baskı, sömürü ve zulmüne karşı ezilen halk kitleleri arasında gelişen ve yaygınlaşan toplumsal muhalefetin giderek eyleme dönüştüğünü göstermektedir.

Eskişehir'de, Adapazarı'nda, Amasya'da, Erzincan'da, Adana'da vb. orta köylülüğün, faşist MC hükümetince tesbip edilen düşük taban fiyatlarına karşı kıpırdanışı ve bu kıpırdanışın belirli yerlerde eyleme dönüşmesi, düzene karşı gelişen toplumsal muhalefetin kırsal bölgelerde de yaygınlaştığının bir göstergesidir. Başka bir ifadeyle, gelişen köylü hareketleri, ülkemizde yükselen sınıf mücadelesinin, giderek kabarmakta olan devrimci dalganın bir parçasıdır.

Fakat devrimci proletarya partisinin kurulmadığı, proleter devrimci hareketlerle işçi sınıfı ve yoksul köylülük arasındaki organik bağların zayıf olduğu ve işçi-köylü ittifakının sağlanamadığı bugünkü şartlarda, kırsal alanlarda orta köylülüğün ve kısmen de yoksul köylülüğün kıpırdanışı kendiliğindenci bir özellik göstermektedir. İşçi sınıfı da dahil olmak üzere genel olarak bütün halk sınıflarının özel olarak da köylülüğün hareketi kendiliğindenci bir karakter taşımaktadır. Bütün kendiliğindenci hareketler gibi, köylü hareketi de örgütsüzdür, devrimci bir önderlikten yoksundur ve siyasi bir hedefe yönelmemektedir. Geçtiğimiz ay içerisinde Türkiye'nin birçok yöresinde yaygınlaşan köylü hareketleri, tarım ürünlerinin taban fiyatlarının yükseltilmesi gibi ekonomik bir hedefle sınırlıydı- zaten başka türlü de olamazdı- ve burjuva reformistlerinin önderliği altındaydı. Yani bu hareketler ekonomik hareketlerdi, daha da ötesinde orta köylülüğün kısmi ekonomik taleplerinin gerçekleşmesi hedefi ile sınırlıydı. Bir yandan hareketin kendiliğindenci karakterde olması, bir yandan üretici köylülüğün mücadelesinin bütün bir kırsal bölgeyi sarmamış olması, ve bir yandan da mücadelenin "barışçıl" mitinglerle vb. sınırlı kalması sonucunda, köylü hareketleri sınırlı ekonomik hedeflerini dahi gerçekleştiremeden sönüvermiştir.

Fakat, bugün köylü hareketlerinde yeniden bir durgunluğun hakim olması şüphesiz ki geçici bir durumdur. Ekonomik ve siyasi buhranın derinleştiği, işbirlikçi egemen sınıfların ve emperyalistlerin ekonomik bütün yükünü ezilen halk kitlelerinin omuzlarına yıktıkları ve bütün halk sınıflarıyla birlikte köylülüğün de açlığa ve sefalete mahkum edildiği bugünkü şartlarda, köylü hareketlerinin yeniden yükselmesinin, kırsal alanlardaki toplumsal memnuniyetsizliğin yeniden eyleme dönüşmesinin maddi şartları vardır. Ve pek uzak olmayan bir gelecekte, başta işçi sınıfı ve yoksul köylülük olmak üzere bütün ezilen halk sınıfları, kendiliğindenci bir şekilde de olsa sömürüye ve zulme karşı büyük bir coşkuyla ileri atılacaklardır.

Proleter devrimcilerin, orta köylülüğün ve kısmen de yoksul köylülüğün taban fiyatlarının yükseltilmesi talebi karşısındaki tutumu ne olmalıdır?

Şüphesiz ki proleter devrimciler, orta köylülüğün ve kısmen de yoksul köylülüğün yetiştirdiği belli tarımsal ürünlerin daha yüksek bir fiyattan satılmasını savunurlar ve köylülüğün bu uğurdaki mücadelesini desteklerler. Çünkü işbirlikçi egemen sınıflar ve emperyalistler, şeker pancarı gibi, fındık gibi daha ziyade orta köylülük tarafından üretilen tarımsal ürünlerin taban fiyatlarını düşük tutarak, köylülüğü bu yolla sömürmektedirler. Tarımsal ürünlerin taban fiyatları düşük tutularak, emperyalist tekellerin ve işbirlikçi tekellerin büyük vurgunlar vurması sağlanır. Faşist MC hükümeti de orta köylülüğün ve kısmen de yoksul köylülüğün ürettiği tarımsal ürünlerin taban fiyatlarını en asgari düzeyde tutarak, köylülüğü açlığa ve sefalete mahkum etmiştir.

Orta köylülüğün ve kısmen de yoksul köylülüğün taban fiyatlarının yükseltilmesi uğruna verdiği mücadele, genel olarak bütün halk sınıflarının, özel olarak da köylülüğün emperyalizme, işbirlikçi kapitalizme ve feodalizme karşı mücadelesinin bir parçasıdır. Taban fiyatlarının yükseltilmesi hedefine yönelik köylü hareketleri, kendiliğindenci bir karakterde dahi olsa bu böyledir...

Orta köylülüğün ve kısmen de yoksul köylülüğün ürettiği ürünlerin taban fiyatlarının yükseltilmesini savunmak ve bunu hedefleyen köylü hareketlerini desteklemek reformizm veya ekonomizm değildir. Ancak, köylülüğün kendiliğindenci mücadelesinin kuyruğuna takıldığımız zaman, köylülüğün mücadelesini sadece taban fiyatlarının yükseltilmesi hede[illegible] sınırladığımız zaman reformizme düşeriz, ekonomizm [illegible] Reformizm, reformları amaç haline getirmektir. Reformizme düşme korkusuyla, köylülüğün taban fiyatların yükseltilmesi için giriştiği mücadele karşısında tarafsız kalmak, proleter devrimcile[illegible] tutumu olamaz.

Reformizme ve ekonomizme düşmemek için proleter devrimciler:

1- Orta köylülüğün ve kısmen de yoksul köylülüğün, taban fiyatlarının yükseltilmesi gibi ekonomik mücadelesini, siyasi iktidar hedefine, devrimci işçi-köylü iktidarının kurulması hedefine yönlendirmelidirler. Köylülük arasındaki propaganda, ajitasyon ve örgütleme çalışması bu temele oturmalıdır.

2- Kırsal bölgelerdeki propaganda ve örgütleme çalışmasında, esas olarak, yoksul köylülüğe ve tarım proletaryasına yönelmelidirler. Orta köylülüğün hareketi, yoksul köylülüğün ve tarım proletaryasının hareketi ile birleştiği ölçüde, siyasi bir karakter kazanır ve devrimci işçi-köylü iktidarı hedefine yönelebilir.

3- İşçi sınıfı hareketi ile köylülüğün anti-emperyalist ve anti-feodal hareketini birleştirmelidirler. İşçi-köylü ittifakı UDHD için temel ve tayin edici bir ittifaktır.

Proleter devrimciler, kırsal alanlardaki çalışmalarını ancak bu temele oturturlarsa, reformizme ve ekonomizme düşmezler ve gelişen ve yaygınlaşan köylü hareketlerini devrimci işçi-köylü iktidarı temel hedefine yönlendirebilirler.

işte şeker panca[rı]

İŞTE ŞEKER PANCARI ÜRETİCİLERİNİN ELİNİ KOLUNU BAĞLAYAN KÖLELİK "SÖZLEŞMESİ"

Şeker pancarı üreticileri ağır bir baskı ve sömürü altındadır. Bu sömürü Şeker Şirketi ile üretici köylü arasında "imzalanan" "Şeker Pancarı Yetiştirme Sözleşmesi" ile kurallara bağlanmış, "meşru"laştırılmıştır. Tabii ki, küçük üretici köylünün "sözleşme" hükümleri hakkında hiçbir bilgisi yoktur. Çünkü okumadan imzalattırılmaktadır.

Bu "sözleşme"nin aşağıda yayınladığımız belli "hükümleri"nden de anlaşılacağı gibi, devlet pancar üreticisi köylüyü tam bir sömürü kıskacı altına almıştır.

ŞEKER PANCARI YETİŞTİRME SÖZLEŞMESİ

GENEL HÜKÜMLER

3- ŞEKER PANCARININ TESLİM YERİ, ZAMANI VE ŞARTLARI :

Ekiciler yetiştirdikleri şeker pancarını teknik şartlar kısmında gösterilen, şekil, zaman ve miktarda nakil masrafları kendilerine ait olmak üzere ......tesellüm merkezinde Şirketçe gösterilen nakil vasıtalarına boşaltarak teslim ile yükümlüdürler. Şirketçe tespit edilen günlük program gereğince ekiciler tarafından tesellüm merkezine getirilen pancar, nakil vasıtalarına, nakil vasıtası bulunmadığı takdirde Şirket ilgili memurlarının ilan ettiği nakil vasıtası geliş saatinden itibaren geçecek üç saat sonunda kantara geliş sırasına göre tesellüm edilir. Şirket program harici tesellüm merkezine getirilen pancarları tesellüm etmekle yükümlü değildir. Kantarın tesellüme kapatılacağı son gün, ON gün evvelinden ilgili Şirket memurları tarafından yazılı olarak Köy Muhtarlığı marifetiyle ekicilere ilânen duyurulur. Bu tebligatla bildirilen son tesellüm gününden sonra getirilecek pancarları şirket tesellüm etmekle yükümlü değildir.

4- ŞEKER PANCARI BEDELİNİN ÖDENMESİ :

Bu sözleşmenin akdini müteakip Şirket, pancar ziraatinin emniyetli bir şekilde yürütülmesini sağlamak maksadiyle lüzum gördüğü zamanlarda ve miktarlarda ekicilere aynî ve nakdî avans ödemelerinde bulunur. Şirket ekicilere bedeli mukabilinde verdiği suni gübre, ziraat alet ve makineleri ve çeşitli malzemelerden doğacak alacaklarını peşin ödemelerden mahsup edebilir. Ekicilerin mahalli pancar ekicileri istihsal kooperatiflerine olan hisse taahhüt borçları ile, bedeli mukabilinde kooperatiften alacakları suni gübre, çeşitli alet ve malzemelerden doğacak borçları kooperatifin belirttiği bedel üzerinden olmak üzere pancar bedellerinden tahsile ve kooperatife ödemeğe Şirket yetkilidir. Bu sözleşmeden doğacak ve onunla ilgili diğer bilcümle nakdî borçları da Şirket, ekicilerin tahakkuk edecek alacaklarından tahsile mezun ve yetkilidir. Tesellüm merkezinde tartılan pancarların firesi tenzil edildikten sonra Bakanlar Kurulunca tespit edilen şeker pancarı fiatlarına göre yapılacak hesap neticesinde meydana gelen meblağdan yukarda sayılan Ekici Borçları tenzil edilmek suretiyle hazırlanacak bordrolara göre mahsulün teslimi nihayetinde Şirketin tespit edeceği zamanlarda ve yine Şirket ilgili memurlarının bildireceği mahalde pancar bedellerinin kat'i ödemeleri yapılır.

5- SÖZLEŞME ŞEKLİ :

Tek ekici, Şirketle sözleşme yapabilir. Ancak Şirketten aynî ve nakdî yardım talep ettiği takdirde Şirketin bildireceği meblağ üzerinden bir nakdî teminat vermekle yükümlüdür. Şirket ekicilerin mahalli pancar istihsal kooperatifine üye olmalarını isteyebilir.

6- MÜNAVEBEYE RİAYET :

Pancar ziraatinin emniyeti, gelişmesi ve randımanlı mahsul alınması maksadı ile Şirketçe tespit edilen ve ekicilerle müştereken kararlaştırılan münavebe plânına ekiciler mutlak olarak uymak zorundadırlar. Sözleşme aktedilmiş olmasına rağmen ekicilerden bir veya birkaçının her ne suretle olursa olsun münavebe harici pancar ektikleri Şirket tarafından görülüp tespit edildiği takdirde bu ekicilerle yapılan sözleşmeleri hüküm istihsaline ve protesto keşidesine lüzum olmaksızın derhal fesh ve bu ekicilerin pancarlarını hiçbir suretle tesellüm etmemeğe ve ayrıca şirketin bu yüzden maruz kalacağı her türlü zarar ve ziyan ile bilcümle masrafları faizi ile birlikte kendilerinden ve müteselsil kefil ve borçlulardan talep ve tahsile Şirket yetkilidir. Her ne suretle olursa olsun münavabe plânına riayet etmeyerek pancar eken ekicilere gelecek yıllarda pancar ektirip ektirmemekte Şirket serbesttir. Münavabe harici pancar ekilen tarlalara münavabe sırası gelen yılda pancar ekimi yapılmaz. Ekildiği takdirde kaçak Pancar olarak kabul edilir.

8- MÜTESELSİL MES'ULİYET :

Ekiciler bu sözleşmede yazılı bilcümle ahkam ve

Halkın Kurtuluşu Sivrihisar Kızılcaören köylüleriyle konuştu

H.K.- Pancar taban fiyatları konusunda ne düşünüyorsunuz?

- Yeni fiyatlarla biz küçük üreticiler çok zarar gördük. Verdikleri 4 kuruş ameleyi bile ödemiyor. Maliyet o fiyata ancak çıkıyor, zararına gidiyor. Böyle giderse küçük çiftçi diye bir şey kalmayacak. Böyle olursa seneye bizden pancar ekecek yok.

Ben 50'den beri AP'de başkandım. Ama partilerin ne olduğunu biliyorum artık. Şeker şirketine bedava ırgatlık ediyoruz.

H.K.- Söküm zamanı için ne düşünüyorsunuz?

- Söküm erken oluyor. 10 dönüm tarladan 20 ton pancar ya çıkıyor, ya çıkmıyor. Avansı ödeyemiyoruz. Şirkete borçlu çıkıyoruz.

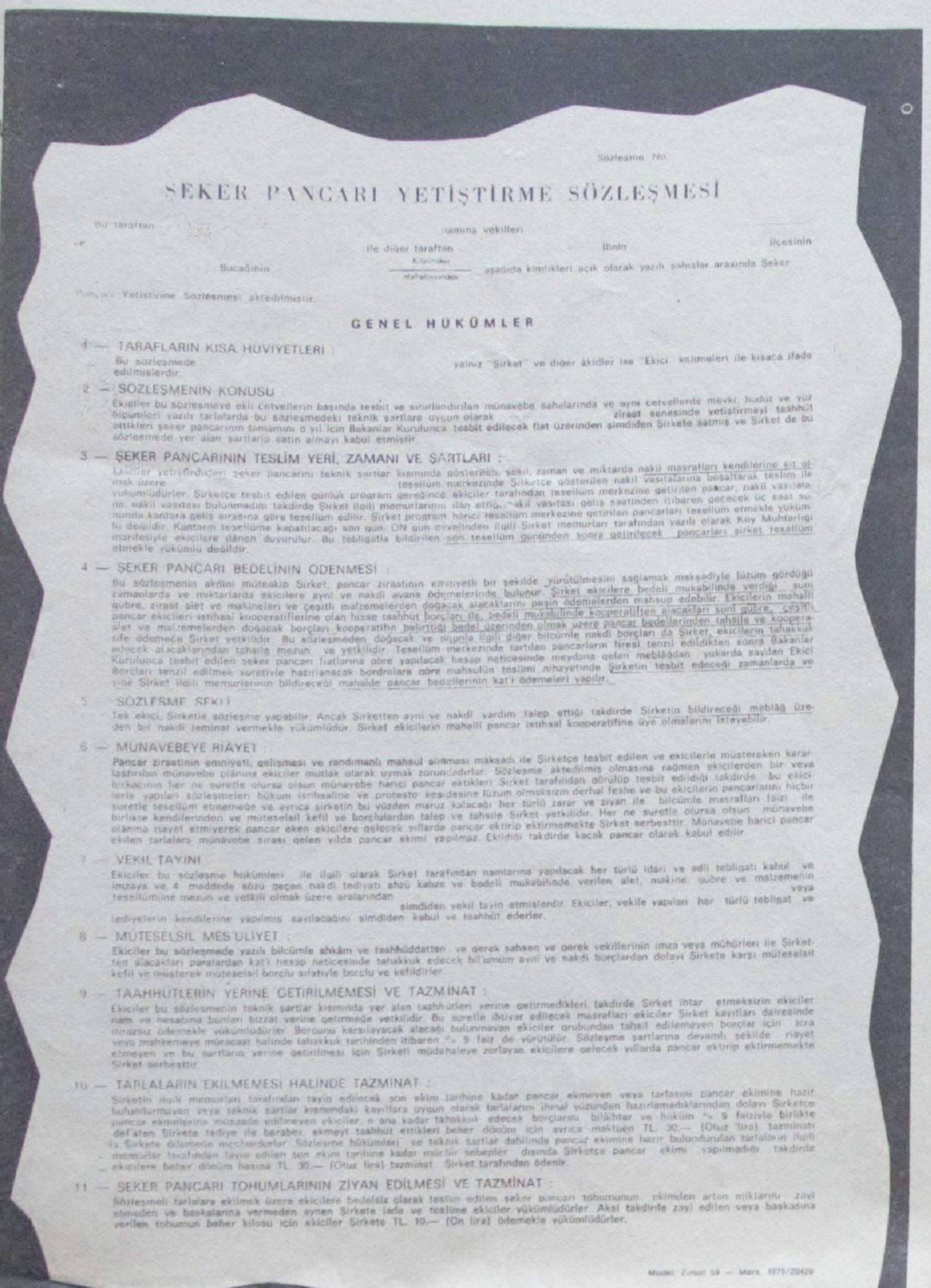
H.K.- Pancar kredileri hakkında ne diyorsunuz?

- Borcu kısa vadeli veriyorlar, faizi de çok fazla.

H.K.- Eskişehir'de, Adana'da, Malatya'da pancar direnişi oldu. Ne diyorsunuz? Sizce neden başarılı olamadı?

- Yalnız Alpu'daki direnişi duyduk. Direnişi çok haklı buluyoruz. Ancak çiftçiler birlik olmadığından direniş toplu olmadı. Nasıl işçiler birleşiyor, bizim de çiftçiler olarak birleşmemiz, bir dernek kurmamız lazım.

...rı üreticilerinin elini kolunu bağlayan kölelik "sözleşmesi"

Sözleşme No.

ŞEKER PANCARI YETİŞTİRME SÖZLEŞMESİ

Bu taraftan ... namına vekilleri ve ... ile diğer taraftan ... İlinin ... İlçesinin ... Bucağının ... Köyünden / Mahallesinden ... aşağıda kimlikleri açık olarak yazılı şahıslar arasında Şeker Pancarı Yetiştirme Sözleşmesi akdedilmiştir.

GENEL HÜKÜMLER

1 — TARAFLARIN KISA HÜVİYETLERİ :
Bu sözleşmede ... yalnız "Şirket" ve diğer âkidler ise "Ekici" kelimeleri ile kısaca ifade edilmişlerdir.

2 — SÖZLEŞMENİN KONUSU :
Ekiciler bu sözleşmeye ekli cetvellerin başında tesbit ve sınırlandırılan münavebe sahalarında ve aynı cetvellerde mevki, hudut ve yüz ölçümleri yazılı tarlalarda bu sözleşmedeki teknik şartlara uygun olarak ... ziraat senesinde yetiştirmeyi taahhüt ettikleri şeker pancarının tamamını o yıl için Bakanlar Kurulunca tesbit edilecek fiat üzerinden şimdiden Şirkete satmış ve Şirket de bu sözleşmede yer alan şartlarla satın almayı kabul etmiştir.

3 — ŞEKER PANCARININ TESLİM YERİ, ZAMANI VE ŞARTLARI :

4 — ŞEKER PANCARI BEDELİNİN ÖDENMESİ :

5 — SÖZLEŞME ŞEKLİ :
Tek ekici, Şirketle sözleşme yapabilir. Ancak Şirketten aynî ve nakdî yardım talep ettiği takdirde Şirketin bildireceği meblâğ üzeden bir nakdî teminat vermekle yükümlüdür. Şirket ekicilerin mahallî pancar istihsal kooperatifine üye olmalarını isteyebilir.

6 — MÜNAVEBEYE RİAYET :

7 — VEKİL TAYİNİ :

8 — MÜTESELSİL MES'ULİYET :

9 — TAAHHÜTLERİN YERİNE GETİRİLMEMESİ VE TAZMİNAT :

10 — TARLALARIN EKİLMEMESİ HALİNDE TAZMİNAT :

11 — ŞEKER PANCARI TOHUMLARININ ZİYAN EDİLMESİ VE TAZMİNAT :
Sözleşmeli tarlalara ekilmek üzere ekicilere bedelsiz olarak teslim edilen şeker pancarı tohumunun ekimden artan miktarını zayi etmeden ve başkalarına vermeden aynen Şirkete iade ve teslime ekiciler yükümlüdürler. Aksi takdirde zayi edilen veya başkasına verilen tohumun beher kilosu için ekiciler Şirkete TL. 10.— (On lira) ödemekle yükümlüdürler.

Model: Ziraat 58 — Mars. 1975/20429

ekicilere beher dönüm başına TL. 30.- (Otuz lira) tazminat Şirket tarafından ödenir.

memurlar tarafından tayin edilen son ekim tarihine kadar mücbir sebepler dışında Şirketçe pancar ekimi yapılmadığı takdirde

14- TARLALARIN SÜRÜM ZAMANI VE ŞEKLİ :

Ekiciler sözleşme ile tespit edilen tarlalarında ön bitkinin hasadını müteakip ilk teknik imkan da pulluk ile anız bozacaklar ve müteakip sürümleri lüzuma göre yapacaklardır. Bu sürüm işlemleri esnasında toprak tesviyesi, taş toplaması ve ayrık gibi ot köklerinin temizlenmesi işleri ikmal edilecektir. İlk baharda yapılacak ekim hazırlıklarında sadece şirketin ilgili memurlarının tavsiye edeceği toprak karıştırıcı aletler kullanılacaktır.

15- TARLALARIN GÜBRELENMESİ :

Ekicilerin bu sözleşmelerin imzası sırasında talep edecekleri sun'i gübreleri bedeli mukabilinde Şirket (kendi elinde olmayan sebepler dolayısiyle dahilden ve hariçten temin edemediği haller hariç) temin ile yükümlüdür. Ekiciler talep edecekleri sun'i gübrenin cinsini ve beher dönüme atılacak miktarını,atılış zaman ve şeklini Şirketin tespit etmesini kabul etmişlerdir. Ekiciler talep ettikleri bu gübreleri almayı ve münhasıran sözleşmeli tarlalarına atmayı, başkalarına satmamayı ve her ne suretle olursa olsun devretmemeyi ve Şirketin kabul edeceği zaruri sebeplerle kullanmadığı takdirde Şirkete aynen iade etmeyi taahhüt etmiş olup, aksi takdirde beher kilogram sun'i gübre için Şirkete TL. 2.- (İki lira) tazminat vermeyi kabul etmişlerdir.

17- TOHUM EKME ZAMAN VE ŞARTLARI :

16. maddeye göre ekime hazırlandığı, Şirket ilgili personelince tespit edilen tarlalara Şirketçe özel surette yetiştirilerek bedelsiz olarak verilen orijinal şeker pancarı tohumu yine Şirketçe sağlanan ekim personeli marifetiyle ekilir.Ekimde kullanılan ekme makineleri (Mibzer) ve merdaneler Şirketçe temin edilir. Bu demirbaş aletlerin Şirket depolarından ekim mahalline kadar götürülmeleri ve işin sonunda Şirketin göstereceği mahalle getirilerek teslimi ekicilere aittir. Aynı şekilde köyde veya çiftlikte muhafaza edilmek ve ekim personelinin kullanmasına hazır bulundurulmak üzere Şirket deposundan verilen tohumların nakli,köyde ve çiftlikte mazbut depolarda muhafazası ve ekimden

artacak miktar ile boş çuvalların iade suretiyle teslimi yine ekicilere aittir. Ekim makineleri için lazım olan yeterli cer kuvvetinin temini ile ekiciler yükümlüdürler. Mibzerle ekim işini yapan ekici ustası ve muavini Şirket temin eder.Ancak ekici ustası muavininin ücreti ekicilerin borcuna kaydedilir. Mibzer ve merdanelerin bakım ve tamiri ile Şirket yükümlüdür.Tarlalara ekilecek şeker pancarı tohumunun cins ve miktarı Şirket tarafından tespit edilir. İklim,toprak vesair sebepler tesiri ile ekilen tohumların çimlenmemesi veya çimlenen tohumların muhtelif sebeplerle tahribe uğraması halinde Şirkete hiçbir sorumluluk yüklenemez. Bu gibi hallerde Şirket mükerrer ekim yapıp yapmamakta serbesttir.

18- PANCARDAN BAŞKA BİTKİ YETİŞTİRİLMESİ :

Ekiciler şeker pancarı tarlalarının kenar ve iç kısımlarına az miktarda dahi olsa başka bir bitki ekip yetiştirmeye yetkili değildirler. Aksine hareket edildiği Şirket ilgililerince tespit edildiğinde hiçbir tazminat bahis konusu olmadan ve masraflar ekicilere ait olmak şartiyle bu bitkileri söktürmeye Şirket yetkilidir.

26- ŞEKER PANCARLARININ SÖKÜMÜ :

Şeker fabrikasının kampanyaya başlaması ile Şirket ilgililerinin tespit edeceği zaman ve miktarda ekiciler pancarlarını hasad ederek bu sözleşmede yazılı tesellüm merkezine teslim ile yükümlüdürler. Şirket ilgilileri zorunluklar karşısında hasad ve tesellüm programında lüzumlu değişiklikleri yapmağa yetkili ve ekiciler ise bunlara riayet etmekle yükümlüdürler.Şirketin ilgili memurlarının tespit edeceği program dahilinde pancarlarını, hasad edip teslim etmeyen ekicilerin pancarlarını,masrafları ekicilerin borcuna kaydedilmek şartiyle söküm ve nakliye işlerini yapmağa Şirket yetkilidir.

29- FİRE :

Ekicilerin tesellüm mahalline getirecekleri pancarlar, bulundukları nakil vasıtası içerisinde Şirketin yetkili tesellüm personeli tarafından tetkik edilerek mahsulün temizlik derecesine göre % 5-12 nisbetleri arasında fire tespit edilir. Bu nisbetten daha fazla fireli mahsulü Şirket tesellüm edip etmemekte serbesttir. Şirket bu gibi pancarları tesellüm ettiği takdirde Şirket ilgili ve yetkili memurlarının tespit edeceği fire miktarını pancar sahibinin veya nakliyecisinin de kabul ederek hazırlanan tutanağı imza etmesi şarttır.

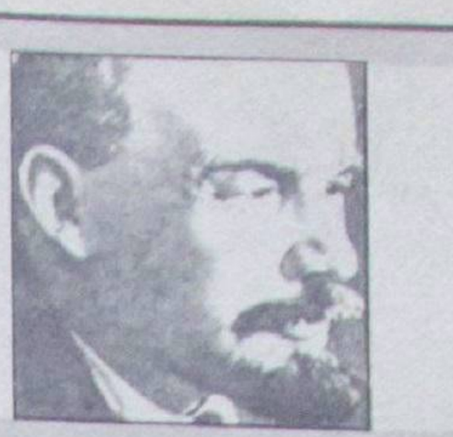
taahhüddattan ve gerek şahsen ve gerek vekillerinin imza veya mühürleri ile Şirketten alacakları paralardan kat'i hesap neticesinde tahakkuk edecek bil'umum aynî ve nakdî borçlardan dolayı Şirkete karşı müteselsil kefil ve müşterek müteselsil borçlu sıfatiyle borçlu ve kefildirler.

9- TAAHHÜTLERİN YERİNE GETİRİLMEMESİ VE TAZMİNAT:

Ekiciler bu sözleşmenin teknik şartlar kısmında yer alan taahhütleri yerine getirmedikleri takdirde Şirket ihtar etmeksizin ekiciler nam ve hesabına bunları bizzat yerine getirmeğe yetkilidir. Bu suretle ihtiyar edilecek masrafları ekiciler Şirket kayıtları dairesinde itirazsız ödemekle yükümlüdürler. Borcunu karşılayacak alacağı bulunmayan ekiciler grubundan tahsil edilemeyen borçlar için icra veya mahkemeye müracaat halinde tahakkuk tarihinden itibaren % 9 faiz de yürütülür.Sözleşme şartlarına devamlı şekilde riayet etmeyen ve bu şartların yerine getirilmesi için Şirketi müdahaleye zorlayan ekicilere gelecek yıllarda pancar ektirip ektirmemekte Şirket serbesttir.

10- TARLALARIN EKİLMEMESİ HALİNDE TAZMİNAT :

Şirketin ilgili memurları tarafından tayin edilecek son ekim tarihine kadar pancar ekmeyen veya tarlasını pancar ekimine hazır bulundurmayan veya teknik şartlar kısmındaki kayıtlara uygun olarak tarlalarını ihmal yüzünden hazırlamadıklarından dolayı Şirketçe pancar ekmelerine müsaade edilmeyen ekiciler, o ana kadar tahakkuk edecek borçlarını bilâihtar ve hüküm % 9 faiziyle birlikte def'aten Şirkete tediye ile beraber, ekmeyi taahhüt ettikleri beher dönüm için ayrıca maktuen TL. 30.- (Otuz lira) tazminatı da Şirkete ödemeğe mecburdurlar. Sözleşme hükümleri ve teknik şartlar dahilinde pancar ekimine hazır bulundurulan tarlaların ilgili memurlar tarafından tayin edilen son ekim tarihine kadar mücbir sebepler dışında Şirketçe pancar ekimi yapılmadığı takdirde ekicilere beher dönüm başına TL. 30,- (Otuz lira) tazminat Şirket tarafından ödenir.

Köylü hareketlerinin niteliği

"Bir marksist için köylü hareketi, sosyalist değil, demokratik bir harekettir. Tıpkı başka ülkelerde olduğu gibi, Rusya'da da köylü hareketi, sosyal ve iktisadi muhtevasıyla burjuva olan, demokratik devrimin bir parçasıdır. Köylü hareketi ve burjuva düzeninin temellerine karşı, ne meta üretimine karşı, ne de sermayeye karşı yönelmiştir. Aksine, köylük bölgelerdeki eski, feodal, kapitalizm-öncesi ilişkilere ve serflik kalıntılarının temel dayanağı olan büyük toprak mülkiyetine karşı yönelmiştir. Dolayısıyla, köylü hareketinin tam bir zafer kazanması, kapitalizmi ortadan kaldırmayacaktır ; aksine, kapitalizmin gelişmesi için daha geniş bir alan yaratacak ve katışıksız kapitalist gelişmeyi hızlandıracak ve yoğunlaştıracaktır. Köylü ayaklanmasının tam bir zafer kazanması, ancak burjuva demokratik bir cumhuriyet için sağlam bir dayanak olabilir. Bu burjuva demokratik cumhuriyet içinde, proletaryanın burjuvaziye karşı mücadelesi, ilk defa, en katışıksız biçimiyle gelişecektir."

(......)

"Rusya'daki çağdaş köylü hareketinin amacı nedir? Toprak ve özgürlük. Bu hareketin tam bir zafer kazanması ne demek olacaktır? Özgürlük kazanıldıktan sonra bu hareket, büyük toprak sahipleri ve bürokratların devlet yönetimindeki egemenliklerini ortadan kaldıracaktır. Tam anlamıyla özgürlüğün sağlanması ve büyük toprak sahiplerinin mülksüzleştirilmesi, meta üretimine son verecek midir? Hayır, vermeyecektir. Tam anlamıyla özgürlüğün sağlanması ve toprak sahiplerinin mülksüzleştirilmesi, sayısız ata ve ineğe sahip olan zengin köylü ile toprak emekçisi rençber arasındaki, yani köy burjuvazisi ile köy proletaryası arasındaki uçurumu ortadan kaldıracak mıdır? Hayır, kaldırmayacaktır. Aksine, en yüksek sosyal-sınıf (büyük toprak sahipleri) ne kadar tam olarak ortadan kalkarsa, burjuvazi ile proletarya arasındaki sınıf ayrımı o kadar derinleşecektir. Köylü ayaklanmasının tam bir zafer kazanmasının objektif anlamı ne olacaktır? Bu zafer, serfliğin bütün kalıntılarını ortadan kaldıracaktır, ama burjuva ekonomik düzenini yıkmayacaktır; ne kapitalizmi, ne de toplumun sınıflara bölünmesini, zengin ile fakir, burjuvazi ile proletarya şeklinde bölünmesini ortadan kaldırmayacaktır. Neden bugünkü köylü hareketi, burjuva-demokratik bir harekettir? Çünkü, bürokrasinin ve büyük toprak sahiplerinin egemenliğini yıktıktan sonra,demokratik bir toplum sistemi kuracaktır. Ama, bu demokratik toplumun burjuva temellerini değiştirmeyecek, sermayenin egemenliğini ortadan kaldırmayacaktır. Sınıf bilincine varmış olan işçi, sosyalist, bugünkü köylü hareketini nasıl değerlendirmelidir? O, bu hareketi desteklemeli, köylülere en enerjik bir biçimde yardımcı olmalı, onlara, bürokrasinin ve toprak sahiplerinin egemenliğine tam olarak son vermek için yardım etmelidir. Ama aynı zamanda,bürokratların ve toprak sahiplerinin egemenliğine son vermenin yeterli olmadığını köylülere izah etmelidir. Sınıf bilincine varmış bir işçi, kendisine sosyal-demokrat adını verir, çünkü bu iki mücadele arasındaki ilişkiyi anlamıştır. Demokrasiden, siyasi özgürlükten geçen yol dışında sosyalizme giden başka bir yol olmadığını bilir. Bundan dolayı, nihai hedefe,sosyalizme varmak amacıyla, tam bir demokrasinin gerçekleşmesi için mücadele eder. Demokratik mücadelenin şartları neden sosyalist mücadelenin şartları ile aynı değildir? Çünkü, şüphesiz ki, işçi sınıfı bu iki mücadelenin her birinde ayrı ayrı müttefiklere sahip olacaktır. Demokratik mücadele, işçiler tarafından, burjuvazinin bir kesimiyle, özellikle küçük-burjuvaziyle birlikte yürütülür. Oysa, sosyalist mücadele, işçiler tarafından burjuvazinin tümüne karşı yapılır. Bürokratlara ve büyük toprak sahiplerine karşı mücadele,zengin ve orta köylü dahil bütün köylülerle birlikte yürütülebilir ve yürütülmelidir. Oysa, burjuvaziye, dolayısıyla da, zengin köylüye karşı mücadele doğru bir şekilde ancak köy proletaryası ile birlikte yürütülebilir."

LENİN (Küçük Burjuva Sosyalizmi ve Proleter Sosyalizmi, Toprak Meseleleri, Sy: 29-30-31-32)

Erzincan'da pancar üreticilerinin direnişi

Erzincan ovasında 50'den fazla köy pancar eker ve bu köylülerin esas geçim kaynakları da budur. 2. faşist MC hükümetinin kurulması faşist diktatörlüğün halk üzerinde baskılarının yoğunlaşması ve bilhassa son yapılan %100 lük zamlar, yeni gelen zamlar ve onlara bağlı olarak gelecek zamlar tüm Türkiye halkını ezip, sefalete sürüklediği gibi Erzincan'ın yoksul pancar üreticilerini de perişan etti. Bütün pancar üreticileri gibi biz de,faşist hükümetin bizim pancarımızın taban fiyatına eklediği (4) kuruşu zam olarak değil sadaka olarak görüyoruz ve reddediyoruz. Biz nasırlı ellerimizi açarak faşist MC hükümetinden sadaka istemiyoruz, hayat pahalılığı ve yaptıkları yeni zamlar karşısında, geçinmek ve yaşamımızı sürdürmek için hakkımızı istiyoruz.Bütün Erzincan'ın pancar üreticileri olarak hakkımızı 100 kuruş olarak görüyoruz. Ayrıca küsbede,firede, para almada, fiş alımında ve benzeri konularda hakkımızın verilmesini istiyoruz. Faşist MC hükümeti her şeye;iğneden ipliğe kadar zam yaptı.Unutmasınlar ki, biz de,işçiler ve köylüler olarak hakkımızı söke söke alırız. Gerekirse pancarı vermez, ekmez ve fabrikalarını istop ettirir,yine isteğimizi kabul ettiririz.

İşte bu uyanış, bu hayatın yeniden çekilmez yükü, pancar üreticileri olarak birçoğumuzu ve bilhassa köylerdeki grup başkanlarını Eylül'ün 12'sinde şehirde büyük bir kahvede bir araya getirdi. Köylüler toplandık ve durumu görüştük. Birkaç köylü arkadaş konuşup durumumuzu genişçe anlattılar. Bunun üzerine hepimiz ayın 17'sinde söküm bırakma ve sökmeme kararı alıp,direnişe gitmek fikrinde birleştik. Bu sırada Ziraat Odaları Başkanı geldi ve direnişimizi desteklediğini söyledi. Aynı zamanda Erzincan CHP milletvekili Nurettin Karsu da toplantımıza katıldı, faşist MC hükümetini kınadı ve direnişimizi desteklediğini bildirdi.

Bu toplantı ve alınan direniş kararı, tüm pancar eken köylere ulaştı ve direniş kararı coşku ile karşılandı. Bir kısım köylüler kararı aldığımız günden, yani Eylül'ün 17'sinden önce sökümü durdurdular. Bu iyi gelişmeler üzerine Bölge Pancar Şefi ve tüm fabrika yöneticileri elele vererek direnişi kırmak için adi yollara başvurdular. Mesela gittikleri her köyde "hiç bir köy direnişte değil, siz de gitmeyin" diye yalan söylediler. Bir köyde "dökerim buraya 500 işçi, bütün pancarı söktürürüm", diğer bir köyde "Siz alevi köylülerle direnişe gitmeyin, ezilirsiniz,sizi ezerler" diye propaganda yaptılar, fakat bunların hiçbirine köylüler aldırış etmedi, üstelik hepimiz şirketin ve devletin bizim direnişimizden nasıl korktuğunu çok iyi anladık. Anladık ki bunlar bu direnişten bu kadar korktuklarına göre biz direnirsek hakkımızı alabiliriz. Fabrika yöneticileri bozguncu çalışmaları-nın kâr etmediğini görünce -daha önce bayram günlerinde (ayın 15'inden sonra) pancar almayacaklarını söylemişlerdi- bu kararlarını değiştirip devamlı pancar alacaklarını söylediler ve "pancar getirmeye mecbursunuz" dediler. Bunun üzerine biz de direnişimizi ayın 17'sinde değil 15'inde başlatmaya karar verdik. Bütün köylüler bu kararı yerinde buldular, kabul ettiler ve direnişimiz 15 Eylül'de coşkuyla başladı. Haklı bir davada,hakkımızı almak yolunda olduğumuz için tüm pancar ekicileri birliğiz, eleleyiz ve sonuna kadar direneceğiz.

Erzincan pancar üreticilerinin direnişine diğer şehirlerdeki pancar üreticileri de katılmalıdır, bütün halkımız da bizi desteklemelidir.

PANCAR SÖMÜRÜSÜNE SON!
PANCAR TABAN FİYATI 100 KURUŞ OLMALIDIR !
ADALETSİZ FİRELERE SON!
TÜM PANCAR ÜRETİCİLERİ BİRLEŞİN !
PANCAR PARALARI PANCAR TESLİMİNDE ÖDENSİN !
BÜTÜN PANCAR ÜRETİCİLERİ ÖRGÜTLENMELİDİR !

ERZİNCAN'DAN BİR KÖYLÜ

Halkın Kurtuluşu Beylikahır Doğuray ve İmikler köylüleri ile konuştu

H.K.- Pancar taban fiyatları konusunda ne düşünüyorsunuz?

- O 4 kuruşu da vermeselerdi daha iyi olurdu. Borçlarımızı bile ödeyemeyeceğiz. Çarşıdan alacağımız her şeye % 100 zam geldi, bize verdikleriyse 4 kuruş. Bu zam bize sus payı. Zenginler daha zengin, yoksullar daha yoksul oldu.

H.K.- Söküm zamanı için ne düşünüyorsunuz?

- Geç olsa bizim için daha iyi olur. Pancarın tarlada beklemesi bizim için iyidir; çünkü o zaman daha çok kilo çeker. Şeker oranı yüksek olur.

Kantarların kapasitesi de çok dar, pancar veriminde çok bekleniyor. Sabah pancar götürdük, vagon gelmemiş, kantarın önünde akşama kadar bekledik.

Pancar vagonlarına yükleme işini de bize yaptırıyorlar.

H.K.- Taahhütname tek taraflı oluyor. Buna ne diyorsunuz?

- Taahhütname taa 1932 yıllarına dayanıyor. Bu taahhütname çiftçinin zararına, şeker şirketinin lehine yapılmış.

H.K.- Pancar paralarını ödeme zamanı belli mi?

- Pancar gelirleri çok geç veriliyor. Çiftçi aldığı araç gereci % 20-30 faizle ödeyerek borcunu kaldırmak zorunda kalıyor, çünkü pancar paralarını geç alıyor.

H.K.- Kredi alma konusunda ne gibi güçlüklerle karşılaşıyorsunuz?

- Buradan 7500 lira alacaksın diye gönderiyorlar. Eline net 4800 lira veriyorlar. 2500 lira da bloke ediliyor, hesabımıza yazılıyor. Kesilen 2500 liranın faizini de biz çiftçilere yüklüyorlar. Bloke ettikleri bu paraları kendileri işletiyorlar.

Söküm avansı, söküm bittikten sonra bile verilmiyor. Ben çiftçi bilinçlenip hakkını aramak için birleşmeli diyorum. Bu davalar iyi niyetle çözülmez.

H.K.- Eskişehir, Adana, Malatya'da pancar direnişi oldu. Bunu nasıl karşılıyorsunuz?

- Basın bu konulara geniş yer vermedi. Eskişehir'deki direniş iyi oldu. Bu sene bu kadar oldu, yavaş yavaş bir uyanma var.

H.K.- Direniş sizce neden başarılı olmadı. Bu çevrede niye uygulanamadı?

- Çiftçiler bilinçsiz ve örgütsüz olduğundan yayılamadı. En geniş yerlere yayılması gerekirdi. Direnişe başlayan yerler kendi çevreleriyle sınırlı kaldılar.

H.K.- Kooperatif seçimlerinden zamanında haberiniz oluyor mu? Seçimlere hiç katıldınız mı?

-Evet haberimiz oluyor. Katıldık, fakat seçilenler hep büyük çiftçilerdi.

H.K.- Mevcut partiler hakkında ne düşünüyorsunuz?

- Partiler bizim hakkımızı alamaz. Bizim bir olmamız gerekli. Birlikten kuvvet doğar.

H.K.- Alpu'da çiftçiler birlik için girişimde bulundular. Ne diyorsunuz?

- Çiftçinin de sesi duyulmalı artık. Her yerde çifçi örgütleri kurulmalı. Birgün Millet Meclisinde tiftik meselesi konuşuluyormuş, Milletvekilinin biri kalkmış "tiftiği daha fazla eksinler" demiş. Bizim hakkımızı ancak biz arayabiliriz. Bu işlerle çiftçi örgütleri ilgilenmeli.

Beylikahırlı devrimciler pancar üreten küçük üreticiler arasındaki çalışmalarından dersler çıkarıyorlar

Yöremizde pancar belli başlı geçim kaynaklarından biridir. Pancar en fazla Beylikahır, Alpu, Bozan, Sivrihisar yöresi köylerinde ve merkezlerde ekilir. Bu yıl ekiminden teslimine kadar yaptığımız tüm masraflara ve hayatın % 100'den fazla pahalılanmasına karşılık pancar taban fiyatındaki 4 kuruşluk komik artış karşısında bütün Türkiye'de yükselen köylü hareketleri köyümüze de yansıdı. Adapazarı, Amasya, Malatya, Seyitgazi, Çifteler, Alpu sökümü durdurdu.Biz de bu eyleme katılmak için toparlandık. Ancak bu toparlanışı güçlü bir eyleme dönüştüremedik.

KARŞILAŞTIĞIMIZ ZORLUKLAR

Ne köylerimizde ne de 5000 nüfuslu bucağımızda halkın gidip geleceği,eğitileceği bir derneğimiz yok. Bu yüzden sorunlarımızı tartışma olanağımız, kararlar alma ve yayma olanağımız çok kısıtlıydı. Talepler etrafında çok yaygın bir toparlanışı sağlayabilecekken,dar bir çember içinde kaldık. Bütün bu engellere rağmen özellikle Yalınlı kantarına pancar veren köylerde ve Beylikahır'a pancar veren Yukarı İğdeağacı ve civar köylerde belli bir toparlanma sağlandı.

Devrimciler demokratik bir dernek kurmayı acil bir görev olarak kavradılar.

Diğer pancar üreten ve eyleme geçen bölgelerle, Çifteler,Seyitgazi, Alpu ile sağlam ilişkiler kurulamadı. Direniş haberi bize geç ulaştı,toparlanma gecikti. Bu konuya uzun vadeli bakamamak bölgemizdeki mücadeleyi zayıflattı.

Diğer sınıf ve tabakalarla, meslek gruplarıyla eylem birliği, talepler temelinde sağlam ilişkiler kurulamadı.

Bütün bu engellerden, eksik ve hatalardan dolayı, bölgemizde güçlü bir eylem örgütleyemedik. Hatalarımızdan,geçirdiğimiz deneyden çıkardığımız dersler, bundan sonraki adımlarımızda bize rehber olacaktır.

Seyitgazi,Çifteler,Alpu gibi direnişi gerçekleştiren bölgeler mücadelelerinin derslerini en kısa zamanda her yere ulaştırmalıdırlar.

BEYLİKAHIRLI PROLETER DEVRİMCİLER

HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ

HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ

Faşizme, sosyal-faşizme, emperyalizme, sosyal-emperyalizme karşı verdiği mücadeleye katkı olarak okulumuzdan topladığımız 300 Lirayı gazetemize gönderiyoruz.

Vatan Mühendislik Yüksek Okulundaki faşist işgali kıracağız.

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

VATAN MÜHENDİSLİK YÜKSEK OKULUNDAN
PROLETER DEVRİMCİ GENÇLER

HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ

Gazetemizin; halkın bilinçlenmesinde büyük bir payı olduğuna inanıyorum. Ezilen tüm emekçi halkımızın bilinçlenmesindeki mücadelemizde çok ufak da olsa bir payım olsun ümidiyle ve yayın hayatındaki devamlılığı sağlamakta payıma düşeni; daha doğrusu yapabileceğimi yapmak için beş yüz lirayı posta havalesiyle gönderiyorum. Daha önce gönderdiğim 125 liranın da alınıp alınmadığını bilmiyorum.

Mücadelenizde başarılar.

ANKARA'DAN
EMEKLİ BİR MEMUR

GAZETEMİZ ÜZERİNDEKİ

FAŞİST VE SOSYAL-FAŞİST

BASKILARA SON

Uşak Paşalar köyünde halkın kurtuluşu için mücadele eden biz proleter devrimciler, gazetemiz Halkın Kurtuluşu üzerindeki, faşist ve sosyal - faşist baskıları protesto ediyoruz. Gazetemizi mali yönden güçlendirmek için Paşalar köyünde açmış olduğumuz kampanya sonunda topladığımız 1300 lirayı gazetemize gönderiyoruz.

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!
HERKESE İŞ KÖYLÜYE TOPRAK HALKA HÜRRİYET!
HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ!
NE ABD NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
YAŞASIN PAŞALAR HALKININ MÜCADELESİ!

UŞAK PAŞALAR KÖYÜ
DEVRİMCİLERİ

19 Eylül günü Halkın Kurtuluşu'na 150 lira bağış gönderdim. Devrimci selamlar.

UŞAK'TAN BİR DEVRİMCİ

GAZETEMİZİ YAŞATMAK İÇİN İNŞAATLARDA ÇALIŞTIK

Biz Pazarcıklı 15 proleter devrimci olarak gazetemizin içinde bulunduğu maddi zorlukları, engellemeleri aşmasına yardımcı olmak, ona omuz vermek amacıyla inşaat işçiliği yaptık. İnşaatlarda çalışarak kazandığımız 3600 lirayı gazetemize gönderiyoruz.

PAZARCIK'TAN PROLETER DEVRİMCİLER

DÜĞÜNDE BAĞIŞ TOPLADIK"

Bizler, Gaziler Mahallesinde 10 Eylül günü başlayıp 11 Eylül günü öğleyin biten düğünde Halkın Kurtuluşu için bağış topladık. Düğüne gelen misafirlere çay kahve ikram edilir. Düğüne gelenler kalabalık olacaksa, bir çaycı tutulur. Çaycı çay kahve içenlerden para alır. Bizler düğünü yapanlarla görüştük çayı bir arkadaşımız dağıttı, çayı ikram ettiği kişilerden gazetemiz adına bağış topladı. Bunun yanında düğüne gelen arkadaşlarımız halay çekerek marşlar söylediler. Sonunda 250 lira bağış topladık. Bu bağışı gazetemize gönderiyoruz.

TÜRKOĞLU'NDAN
HALKIN KURTULUŞU OKURLARI

Muş deprem şantiyesinde işçiler ölüm orucunda

Muş Deprem Şantiyesinde, işten atılan 38 işçi direnişe geçmişler ve 6 işçi ölüm orucuna başlamışlardır. Direnişteki işçiler gazetemize gönderdikleri bir mektupta direnişlerini anlatmaktadırlar. Aşağıda bu mektubun bazı bölümlerini yayınlıyoruz.

mıyan 60 bakanlık elemanını neden bu "tasarruf"a tabi tutmadıklarını sorduk. Bunun üzerine başvurduğumuz halk düşmanı faşist vali ve şantiye amiri tarafından terslendik. Bu durumda hakkımızı aramak ve haksız yere işten atılmamızı protesto etmek için üç günden beri açlık grevine (ölüm orucuna) başladık. Halen inşaat yerinde kurduğumuz çadırda üç günden beri altı arkadaşımız ölüm orucuna kararlılıkla devam ediyorlar. Biz ölüm

Biz Muş Deprem Şantiyesi İnşaat işlerinde çalışan 38 işçiyiz. Çoğumuz iki seneden beri bu inşaatlarda mevsimlik işçi olarak çalışıyoruz. Ancak Deprem Şantiye Amiri tarafından hepimiz (38 işçi) işten atıldık. Muş Valiliği ve deprem Şantiye Amirliğine başvurak işten atılma gerekçesini sorduğumuzda bize "Devlet tasarrufu" (!) gerekçesiyle işten atıldığımızı söylediler. Kendilerine eğer tasarruf için işten atılıyorsak, hiç bir iş yap orucuna başlayan arkadaşlarımızla bu direnişimizde son derece kararlı bir şekilde ve dayanışma içindeyiz.

Bu arada Muş'taki devrimci arkadaşlar ve halk direnişimizin haklı olduğunu ve hakkımızı almak için yanımızda olduklarını belirtirtiyorlar. Ve haksız yere işten atılmamızı protesto ederek bizi destekliyorlar.

Direnişimiz sırasında ölüm orucuna yatan iki arkadaşımız bayıldı. Hastahaneye kaldırılan arkadaşlarımıza doktor müdahale etti. Birine serum verildi. Ancak bu mücadele azmimizi daha da biledi.

Devrimcilerin ve halkın direnişimizi desteklemeleri, ölüm orucundaki arkadaşlarımızın kararlılıklarına daha da güç katıyor ve biz , 38 işçinin mücadele ruhunu daha da güçlendiriyor, birliğimizi pekiştiriyor.

Biz bu direnişimizde şunu çok iyi öğrendik; işçiler birleşirlerse yapamayacakları şey yoktur. Birliğimiz ve mücadelemiz tüm haksız uygulamaları yerle bir edecektir. Tek tek karşı çıkışlar, bireysel mücadele değil, birliğimiz bizi halk düşmanları karşısında yenilmez bir güç haline getirir.

Direnişimizin dördüncü gününe girmiş ve ölüm orucundaki arkadaşlarımızdan bazılarının durumu çok ağır olmasına rağmen, ne Vali ne de Deprem Şantiye Amiri arkadaşlarımızın durumlarıyla hiç ilgilenmiyor, tedavi edilmeleri için gerekli olan şeyleri bile yapmıyorlar. Ancak hemen hergün bizimle dayanışma halinde olan ve bize yardım etmeye gelen devrimcileri aramak ve onlara saldırtmak için polis ve jandarma ekiplerini sık sık göndermektedirler.

Biz bu tür uygulamalardan başka, Kürt olduğumuz için her zaman her yerde baskı ve zulüm altındayız. Halen Muş'ta komando zulmü had safhaya varmış durumdadır. Özel olarak eğitilmiş komando birlikleri "eşkiya ve silah arama" bahaneleri ile halkımızı gece yarıları evlerinden çıkararak, çoluk-çocuk, kadın-erkek ve genç-yaşlı ayırmadan umulmadık işkencelerle, zulümlerin en adilerini uyguluyorlar.

KAHROLSUN HALKIMIZIN DÜŞMANLARI FAŞİSTLER VE SOSYAL-FAŞİSTLER...

MUŞ'TAN 38 İŞÇİ ADINA
BİR GRUP DEVRİMCİ İŞÇİ

Devrimci ozan Şah Turna'nın gözünün tedavisi için açılan kampanyaya katılıyoruz

Biz Şarkışla Yassıpınar köyü proleter devrimcileriyiz. Devrimci halk ozanı Şah Turna'nın gözlerinin tedavisi için köyümüzden ve çevre köylerden topladığımız 1100 lira parayla kampanyaya katılıyoruz.

Bu kampanya, aynı zamanda iki süper devlet ve işbirlikçilerini teşhir etmemize de yardımcı oldu. Yoksul köylüler kampanyamıza gönülden destek oldular.

Rus uşağı sosyal faşistlerin engelleme çabaları ise kitlelerin devrimci tepkisiyle karşılaştı. Kampanyamız daha da güçlenerek sürdü. Onların ;"Maocu bozkurtlara para vermeyin", "Bu paraları başka yollardan kendi emellerine kullanacaklar" gibi sözleri, Şah Turna bacımız için kullandıkları bayağı ithamlar, kendi karşı-devrimci, namussuz, şerefsiz yüzlerinin bir kez daha açığa çıkmasından başka bir işe yaramadı.

Bizler, bu çalışma sırasında kitlelerdeki devrimci kabarışa tanık olduk. Kitlelerle birleşmenin önemini daha iyi kavradık ve proleter devrimcilerin en üst birliğinin gerekliliğini ve aciliyetini saptadık.

Bugün, proleter devrimci hareket en ücra köylerde bile halkın mücadelesi içinde güçlenmekte ve geniş yığınlarda yankılar uyandırmaktadır.

KAHROLSUN YOKSULLUK, PAHALILIK, BASKI VE ZULÜM DÜZENİ!
HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET!
TÜM HALKA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM!
NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ!
YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI!

YASSIPINARLI
PROLETER DEVRİMCİLER

Öveçler

Baş.ta.sa.8'de

rada asıl önemli olan şey bu ekonomik-demokratik taleplerin yanında, kitlelere siyasi bir bilinç kazandırmak olmalıdır. Biz bunu kısmen başarmış durumdayız. Kitlelerin bu sorunlarını çözmeye çalışırken, düzenin bozukluğunu, sorunlarımızı bugün hiç bir partinin çözemeyeceğini, mevcut tüm partilerin hakim sınıflara hizmet ettiğini, Kurtuluşumuzun ancak Ulusal Demokratik Halk Devrimi'yle olacağını kavratmaya çalışmaktayız.

SİYASİ EĞİTİM ÇALIŞMALARI

Ayrıca dernekte her hafta seminer verilmektedir. Fakat bu seminer çalışmaları henüz rayına oturmamış durumdadır. Bunun yanında gereksiz tartışmalar, entellektüellik yapılmaması için üyeler devamlı uyarılmaktadır. Daha önceleri bu gibi şeyler dernekte yoğunluk kazanmıştı ve devamlı kitlelerden eleştiriler gelmekteydi. Bunun önüne geçilmiş durumdadır.

Bu hatalar şundan kaynaklanmaktadır. Derneğe gelen öğrenciler ayrı bir yere oturuyor aralarında gereksiz tartışmalar yaptıklarında diğer işçi ve köylüden olaşan kitle de sıkılıp derneği terketmek zorunda kalıyorlardı. Bunun önüne geçilebildi. Şimdi de tüm işçi, köylü gençlik kesimleri kaynaşmış durumdadır. Kitlelerin güvenini kazandıktan sonra onlara siyasi bilinç vermek çok kolay olmaktadır.

FAŞİSTLERE YER YOK

Bu olumlu çalışmaların neticesinde mahallemizdeki faşist diktatörlüğün sivil köpekleri çoktandır derneklerini kapatıp semti terketmek zorunda kalmışlardır.

Derneğimiz demokratik bir kitle örgütüdür. Bunun için halkın saflarında yer alan her siyasi grup çalışabilir. Fakat derneğimizde proleter devrimcilerden başka hiçbir grup yoktur. Halkın Sesi oportünistleri bir kaç defa derneğe gelip taban kazanayım derken dernekteki tüm üyeler bu oportünistlerin yüzünü bildiklerinden dernekten kovulmuşlardır. Bir daha oportünist yüzlerini göremedik. Ortayolcu Devrimci Yol grubu da dernekte tutunamayacağını anlayınca bir daha derneğe uğramamıştır. Şimdi derneğimizin hemen yakınına bir tekke açmak için uğraşmaktadırlar. Tabi başaramayacakları açıktır. Çünkü halk birlikten yanadır. "Gelsinler dernekte çalışsınlar " diyorlar.

Bunun yanında sosyal-faşistler her hafta pazar günleri Görev gazetesi satmaya çalışıyorlardı. Bunlarda çoktandır halk tarafından tecrit edilmişlerdir.

Faşist demagoji

Baş.ta.sa.1'de

ledi. Ama hayat her gün bu yalanları açığa çıkarıyor. Demirel ""kuyruklara son vereceğini","pahalılığa dur diyeceğini","vatandaşa hakkını vereceğini " vaad etmişti. Ama onun vaadlerinin sahteliği hükümet olur olmaz ortaya çıktı. II. MC'den bu yana hayat % 100'ü aşkın pahalılandı, en temel ihtiyaç maddelerine zam geldi. Yokluklar arttı. 'Vatandaşa hakkını vermek'ten bahsedenler taban fiyatlarıyla küçük üreticileri sefalete sürüklediler, şimdi de ücretleri dondurmayı planlıyorlar. Bu ve bunun gibi hepimizin bildiği somut olgular faşistlerin sahtekar, yalancı yüzlerini sergiliyor. Onlar işte bu demagojilere dayanarak yaşıyorlar.

Faşist MC'nin şeflerinden Erbakan'da demagojiyi artık gülünç noktalara vardırmıştır. Örneğin Türkiye'de onlarca insanın ölümüne yolaçan ve açıkla nıp tedbir alınmadığı için tüm halkın sağlığını tehdit eden kolera salgını üzerine Erbakan çocukların bile güldüğü bir demagoji sürdürüyor. Göğsünü gere gere 'Türkiye' de kolera salgını olmadığını söyleyen Erbakan bir de utanmadan "Arap ülkelerinde de kolera yok" diyor. Oysa bu ülkelerde salgın olduğu resmi olarak açıklanmış, tüm dünyaya duyurulmuştur. Ucuz bir demagojiyle halkın sağlıyla oynamak: İşte faşistlerin iğrenç yüzleri!

Ama hiç bir demagoji yalan, sahtekarlık faşist diktatörlüğü kaçınılmaz sondan kurtaramayacaktır. Yaşanılan hayat her geçen gün demagojiyi geçersiz kılmaktadır.

Ali Mumcu arkadaş

Baş.ta.sa.8'de

reyle can çelişkilerini somut meselelerden giderek belirttik.

Devrimci Yol'un sözcüsü alınan karara uymayarak kendi orta yolcu siyasetleri doğrultusunda bir konuşma yaptı. Buna rağmen TÜS-DER revizyonistlerinin sağlık personeline sahip çıkmadıkları vurgulandı.

Cenaze arabaya konarken kalabalık dağılıyor ve FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET, KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK vb. sloganları atıyordu. Dağılan kitleye polis yeniden saldırdı. Fakat kitlenin kararlı direnişi karşısında geriledi.

Cenazeyle birlikte Halkın Kurtuluşu'ndan 7, Devrimci Yol ve Halkın Birliği'nden birer arkadaş Karabayır köyüne gittik. Köy alanı köy halkıyla dolmuştu. Cenaze gömüldükten sonra "HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET" yazılı bez pankartımızı açtık. Halkın Kurtuluşu'ndan bir arkadaş Ali arkadaşın ölüm nedenini anlattı. Daha sonra faşist diktatörlüğü, iki süper devleti teşhir etti. Köylülerin toprak ve özgürlük taleplerini dile getirdi.

Bu sırada sağlık personelinden Halkın Kurtuluşu siyasetini savunan bir arkadaş Ali Mumcu'nun mezar yapımı için babasına, Halkın Kurtuluşu gazetesi adına 2000 lira verdi.

HALKIN KURTULUŞU YOLUNDA
YURTSEVER DEVRİMCİ

Varto'da

Baş.ta.sa.8'de

DER Varto Şubesi'ni bastılar ve aradılar. Otuza yakın kişi sorguya çekilmiş, bunlar da yetmiyormiş gibi halk üzerinde şok etkisi yaratacak olay yaratma ve bunun ardında "gizli örgüt" arama bahanesiyle toplu köy araması ve basılmasına kadar işi vardırmışlardır. Yine Muş'un Varto ilçesi Onpınar köyü öğretmenlerinden kravatlı faşist M. Ali Armutçu ve Ali Beyazdağ'ın ihbarlarıyla ilerici öğretmen Şükrü Tosun, Hüseyin Baba, Şükrü Polatel (ilköğretim müfettişi), ayrıca öğretmen Atilla Şimşek açığa alınmış ve bu zincirin devamı olacak kara listeler de hazırlanmıştır.

Bu keyfi ve sorumsuzluk içerisinde "astığı astık, kestiği kestik" tavrı ile hakim sınıfların ve temsilcilerinin tavırları halk içerisinde tedirginliğe yol açmıştır.

Her geçen gün katmarleşen bu sömürü, zulüm ve işkence halkın öfkesi ve nefretini daha da çok kazanmakta ve mücadele azmini bilemektedir.

Biz demokratik kitle örgütleri TÖB-DER Varto Şubesi ve Kültür Dayanışma Derneği olarak bu baskı ve terörü protesto eder, halkımızın haklı mücadelesinin yanında yer aldığımızı bildiririz.

TÖB-DER VARTO ŞUBESİ
YÖNETİM KURULU
ADINA BAŞKAN

VARTO KÜLTÜR VE DAYANIŞMA
DERNEĞİ YÖNETİM KURULU
ADINA BAŞKAN

Kemalist devrim mi?

Baş.ta.sa.3'de

ve köylülüğün gelişen toprak ve özgürlük mücadelesi vardır. Bugün, halkımız toprak ve özgürlük istediğine, toprak ve özgürlük için mücadeleye atıldığına göre, Müdafai Hukuk ruhuna sarılmak, halkın toprak ve özgürlük talebine karşı çıkmayı gerektirmez mi? Günümüz şartlarında, ikinci bir Kemalist devrimi savunmak, işçilerin köylülerin toprak ve özgürlük mücadelesine, esas olarak, karşı çıkmayı gerektirir. Halkın Sesi oportünistlerinin geldiği nokta budur. Gelişen ve şiddetlenen sınıf mücadelesi oportünizmi daha çok açığa çıkarmaktadır.

Halkın Sesi'nin CHP'nden hem halkın toprak ve özgürlük talebini savunmasını, hem de ona karşı çıkmasını istemesi birbiriyle çelişmiyor mu? Evet bir çelişme vardır. Fakat, bu çelişme görünüştedir. Çünkü Halkın Sesi oportünistlerinin, "çok büyük meseleler " in ve "tarihin önüne koyduğu görev" in üstesinden gelmek için, CHP'nden izlenmesini istedikleri yol, Müdafai Hukuk yoludur. Yani esas olarak halkın özgürlük ve toprak isteğine karşı çıkma yoludur. İkinci bir Kemalist devrimdir. Toprak ve özgürlük isteğine de işçi-köylü aleyhtarı karşı-devrimci yüzünü gizlemek için sahip çıkmaktadır. Kemalist devrimin önderi, Mustafa Suphileri katlederken; grevci işçileri , toprak ve özgürlük isteyen köylüleri kurşuna dizer; zindanlara atarken; milli baskının en alasını uygularken, toprak reformunu, özgürlük ve demokrasi laflarını dilinden düşürüyor muydu? Halkın Sesi, Mustafa Kemalmilli devrimci mücadeleyi, burjuvazi kendi tarzında, proletarya da kendi tarzında yürütmeye çalışır.

Milli burjuvazi, sömüren bir sınıf olduğundan, burjuva demokratik devrimin hangi alt aşamasında olunursa olunsun, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi sınıfların kendi sınıf çıkarları doğrultusunda mücadeleye atılmasını, bu mücadele içinde kendi sınıf kimlikleriyle yer almasını önlemeye çalışır. O, işçileri köylüleri, kendi sınıf çıkarlarının belirlediği siyaset ışığında mücadelenin içine çekmeye, sınıf çıkarlarını tüm halkın çıkarlarıymış gibi göstererek, burjuva demokratik harekete katılan sınıflar arasındaki çelişmeleri örtbas etmeye küllemeye çalışır.

Devrimci proletaryanın bu meseledeki tutumu ise, burjuvazininkiyle taban tabana zıttır. O, bir yandan devrimin farklı aşamalarına bağlı olarak, burjuvazinin çeşitli katmanlarıyla ittifaklara girmeye veya onları tarafsızlaştırmaya çalışırken, başta işçiler olmak üzere emekçi sınıfları, sınıf çıkarları doğrultusunda hareketin içine çekmeye ve eğitmeye çalışır. Bütün sosyal çelişmeleri -burjuvazi gibi örtbas etmeye değil- yığınları UDHD mücadelesinin içine çekmede hareket noktası olarak alır.

İşçilerin, köylülerin en acil ve hayati ekonomik, siyasi çıkarlarını UDHD'nin ve onun farklı aşamalarını gözönüne alıp formüle ederek, bunları gerçekleştirmek için mücadele eder. Burjuvazinin çeşitli katmanlarıyla ittifak, ancak işçilerin, köylülerin en acil ve hayati ekonomik, siyasi taleplerini kapsayan devrimci bir program temeli üzerinde sözkonusu olabilir. Devrimci proletarya, ne pahasına olursa olsun, burjuvaziyle ittifaka girme siyasetini izlemez.

Oysa burjuvazi, işçileri, köylüleri sömüren bir sınıf olarak, onların temel ekonomik, siyasi taleplerinin gerçekleşmesini engelleme eğilimi taşır. Bu eğilimin düzeyi, şartlara ve burjuvazinin çeşitli katmanlarına bağlı olarak değişir.

UDHD'nin milli çelişmelerin ön planda olduğu aşamasında, proletaryanın bu aşamaya uyarlanmış asgari programının bir ifadesi olan, özel programının temeli, örgütlenme, ajitasyon, propaganda özgürlüğü, vb. unsurları içeren siyasi demokrasidir. Bu program, ittifaka girilebilecek burjuva katmanlarının çıkarlarını gözetmekle birlikte, işçilerin, köylülerin en acil ve temel taleplerini esas alır.

Japon işgali döneminde ÇKP özel programı, antifaşist direniş savaşında AEP özel programı bu nitelikte programlardır.

İşçilerin, köylülerin temel ekonomik ve siyasi taleplerini benimsenmedikçe, bu talepler için mücadele edilmedikçe geniş yığınlarla birleşilemez ve onlar aktif bir biçimde mücadele içine de çekilemezler.

Halkın Sesi oportünistlerinin, işçilerin, köylülerin en hayati ekonomik, siyasi taleplerini ayaklar altına alan, ikinci bir Kemalist devrimi savunmalarının anlamı nedir?

Halkın Sesi oportünistleri, işçilerin, köylülerin bağımsız güçleriyle yer almadıkları ikinci bir Kemalist devrime niçin dört elle sarılıyor?

Milli çelişmelerin ön planda olduğunu iddia ettikleri içinde bulunduğumuz UDHD alt aşamasında, ikinci bir Kemalist devrimi önererek Halkın Sesi oportünistleri, işçilerin, köylülerin temel ekonomik ve siyasi çıkarlarını ayaklar altına alan bir siyaseti savunuyorlar. Onlar, işçilerin, köylülerin bağımsız güçleriyle milli devrime katılmasına karşı çıkıyor ve proletaryanın değil, burjuvazinin milli devrim siyasetini izliyorlar.

Halkın Sesi'ne haksızlık mı ediyoruz? Çünkü, Halkın Sesi aynı makalede halkın özgürlük ve toprak talebinden de dem vuruyor. Zaten, Halkın Sesi her zaman görünüşte hem nalına, hem de mıhına vurur. Stalin'in belirttiği gibi, "ilkede istikrarsızlık ve politikada karaktersizlik" oportünizmin en belirgin özelliğidir.

Halkın Sesi oportünistleri, bir yandan CHP'ne Türkiye'nin bugün karşı karşıya olduğu "çok büyük meseleler" in çözümü için Müdafai Hukuk yolunu vaazederken; bir yandan da "ancak halkın toprak ve özgürlük isteğini savunan bir CHP'nin geleceği vardır" diyorlar.

CHP'nden hem Müdafai Hukuk yoluna sarılmasını ve hem de halkın toprak ve özgürlük isteğini savunmasını istiyorsunuz. Müdafai Hukuk yolu, "esas olarak köylü ve işçilere karşı, evet bir toprak devrimi ihtimaline karşı" yönelmiyor muydu?

1920'ler Türkiyesinde, işçilerin gözönüne alınması gereken güçlü bir sınıf hareketi, köylülüğün de gelişen bir toprak ve özgürlük hareketi yoktu. Bu nedenle, Kemalist devrimin "esas olarak köylü ve işçilere karşı, evet bir toprak devrimi ihtimaline karşı" yönelmesinden bahsedilebilirdi.

Oysa, bugün, Türkiye'de işçilerin gelişen bir sınıf hareketi (siyasi ve daha çok ekonomik-demokratik) den niye geri kalsın?

Sosyal-emperyalizm yararlanır gerekçesiyle -sanki emperyalizmin milli çelişmelerden yararlanmaya çalışması yeni bir olguymuş gibi- uluslararası kendi kaderlerini tayin haklarının savunulmasına, milli zulmün teşhirine, proletaryanın enternasyonalist bir ruhla eğitimine karşı çıkan Halkın Sesi oportünistlerinin sosyal-şoven çizgisi de, başta Kürt ulusu olmak üzere tüm milliyetlerin eşitliği ve özgürlüğünü inkar eden Müdafai Hukuk ruhuna tamamen uygundur. Halkın Sesi oportünistleri Müdafai Hukuk ruhunu neden savunmasın?

Burjuvazi, demokratik devrimde militarizm ve bürokrasiyi parçalamaya yönelmez. Onun, işçileri, köylüleri baskı altında tutmak için devlete ihtiyacı vardır. Sömüren bir sınıf olarak, o, esas olarak sömürülen sınıflar üzerinde baskı aracı olan devletin yönetimini ele geçirmeye çalışır. Devrimci proletarya ise Ulusal Demokratik Halk Devrimi'nin her aşamasında egemen sınıfların devletini parçalamaya yönelir. Onun yerine, önder gücünü proletaryanın; temelini de işçilerin köylülerin teşkil ettiği yeni demokratik devleti kurmaya çalışır.

Bir milli burjuva devrimi olan Kemalist devrim de mevcut militarist-bürokratik kurumları parçalamaya yönelmeyen, tam tersine, onun yönetimini ele geçirerek yetkinleştiren bir devrimdir. Halkın Sesi'nin bugün ikinci bir Kemalist devrim önerisi; onun burjuva sınıf tabiatını bir kez daha ortaya koyduğu gibi, "bugün milli devrim ön plandadır" gerekçesiyle hakim sınıfların devletini savunmasına da tamamen uygundur. Her kim ki; halk için demokrasiyi, hakim sınıfların faşist devletini parçalamak ve yıkmaktan kopararak ele alıyorsa, onun demokrasiyi savunması sahtekârlıktan başka bir şey değildir. Çünkü bugün, halk için demokrasinin önündeki engel, faşist devlet ve onun sosyal temeli olan hakim sınıflar ve onun destekçisi emperyalizm ve sosyal-emperyalizmdir.

Emperyalizm ve proleter devrimleri çağında, burjuvazinin milli çelişmeleri tam olarak çözmesi mümkün değildir. Burjuvazinin önderliğinde gelişen milli devrimler, emperyalizme kısmî darbeler vurmakla beraber, emperyalist baskı ve sömürüyü sona erdiremezler. Emperyalist sistemden kopmadıkça, onun bir halkası olmaktan çıkmadıkça, emperyalist boyunduruk tamamen ve kesin olarak parçalanamaz. Emperyalizm aşamasında ve Ekim Devriminden sonra anti-emperyalist kurtuluş mücadelelerinin önünde iki yol vardır. Ya Ulusal Demokratik Halk Devrimi, sonuna kadar götürülerek sosyalist devrime kesintisiz bir şekilde geçilecek, sosyalist dünyanın yanında yer alınıp onun bir parçası olunacak; ya da devrim sonuna kadar götürülmeyecek, emperyalizme vurulan kısmî ve geçici darbelerle yetinilecek, emperyalist-kapitalist dünyanın içinde kalınacaktır. Üçüncü bir yol mümkün değildir.

Emperyalist sistemin sınırları içinde kalınarak tam bir ulusal kurtuluş mümkün değildir. Bu nedenle, günümüzde sosyal kurtuluşu hedef almayan, tam bir ulusal kurtuluş mümkün değildir. Sosyal kurtuluşu hedefleyen ulusal kurtuluşun, başka bir ifade tarzıyla, UDHD'nden sosyalist devrime kesintisiz geçişin ön şartı proletarya önderliğidir. Çünkü sosyal kurtuluş için mücadeleyi proletaryadan başka hiçbir sınıf yürütme yeteneğine sahip değildir. UDHD'nde veya onun herhangi bir aşamasında proletarya önderliğine karşı çıkmak, tam bir ulusal kurtuluşa da karşı çıkmaktır. Halkın Sesi oportünistleri, ikinci bir Kemalist devrim, burjuvazi önderliğinde bir milli devrim önerdiklerinden tutarlı bir anti-emperyalist güç de değildirler.

Proletarya önderliği olmadıkça, emperyalizme bağımlılığın sona erdirilemeyeceğinin ilk örneklerinden biri de Kemalist devrimdir. O, emperyalizme belli darbeler vurmakla birlikte, emperyalist boyunduğuru tamamen kırmamıştır. Türkiye, emperyalizmin yağma ve talan alanı olmaktan çıkmamıştır. Kemalist devrim, Stalin'in de belirttiği gibi, "cılız kalan bir anti-emperyalist devrim" dir.

İşçilerden, köylülerden, tutarlı demokrasiden yana olunmadan, tutarlı anti-emperyalist de olunmaz 1920 lerde "devrimin daha sonraki gelişmesi esas olarak köylü ve işçilere karşı, evet bir toprak devrimi ihtimaline karşı "yönelme" sine rağmen, belli ölçüde anti-emperyalist olunabiliyordu. Cılız da olsa, anti-emperyalist adımlar atılabiliyordu. Ama, 1970'lerin Türkiyesinde işçilere, köylülere toprak devrimine karşı çıkılarak, emperyalizme sınırlı darbeler de vurulamaz, "Cılız kalan bir anti-emperyalist devrim" mümkün değildir.

Görüldüğü gibi, Halkın Sesi'nin oportünizmi sadece, günümüzde Türkiye'de milli çelişmenin ön planda olup olmadığı üzerine yaptığı somut durum tahlilindeki yanlışlıktan kaynaklanmıyor. Onun oportünizmi daha derin ve kapsamlıdır. Ülkemizde milli çelişme ön planda olsaydı bile, onun izlediği siyaset anti-leninist, kuyrukçu, burjuva bir siyasettir. Onun milli devrim programı ve siyaseti oportünist bir karakter taşımaktadır. Onun bugün ikinci bir kemalist devrimi, Müdafai Hukuk yolunu savunması, program ve siyasetinin Kemalist, burjuva program ve siyasetle çakışmasındandır. Yoksa Halkın Sesi Kemalist devrimin ne olup ne olmadığını bilmiyor değildir.

Devrimci proletarya hareketi, tarihimizdeki tüm ilerici adımlara sahip çıkacaktır. Onların inkarına ve ya faşist ve sosyal-faşistler tarafından çarpıtılmasına, onların yalan ve demagojilerinin, kitleleri aldatmalarının bir aracı haline getirilmesine karşı mücadele edecektir. Gerici olan herşeyi de teşhir edecektir.

Devrimci proletarya, Kemalist devrimin ilerici yönüne sahip çıkarken onun gerici yönüne de karşı çıkacaktır. Devrimci hareket içinde Kemalist devrimin ilerici yönünü (cılız da olsa anti-emperyalizmini) inkar eden sol tahlillere karşı çıkan Halkın Sesi anti-marksist-leninist bakış açısına uygun olarak Kemalist devrimi, marksist-leninist sınıf bakış açısından ele almadı. O, her zaman sol oportünizme sağ oportünizmi, revizyonizmi savunarak karşı çıktı. "Sol" a karşı marksizm-leninizmi savunma kılıfı altında sağ oportünizmi revizyonizmi tezgahladı.

Bugün bu çizgisinde daha ileri bir aşamaya gelmiş durumdadır.

CHP'de

len emekçi halka sabır öğütlemektedir. " Sabredin yakında biz geleceğiz. Her şeyi düzelteceğiz" diyerek sahtekarca yeminler etmektedir. CHP yönetimi gün geçtikçe, sınıf çelişmeleri keskinleştikçe daha da gericileşmekte, halk düşmanı yüzü ortaya çıkmaktadır.

Halk açlıktan kırılırken, Ecevit Danimarka'dan Türkiye'ye mesajlar yollamakta, Avrupa ihanet şebekeleri sosyal-demokrat partilerle nasıl dostluklar geliştirdiğini anlatmaktadır. CHP yönetimi faşist diktatörlüğün içine düştüğü bu çıkmazda onun yarasına merhem olmuş, sömürüye, talana, baskıya karşı en ufak bir karşı çıkışta bulunmamıştır.

CHP dışta halka düşman yüzünü böyle sergilerken, içte de yoğun bir çekişme sürmektedir. Bugünlerde büyük ölçüde kendi içine kapanan, kurultay çalış-

Baş.ta.sa.1'de

malarıyla uğraşan CHP teşkilatı koltuk kavgası içindedir. CHP yönetimi CHP'nin bugünkü politikasına itiraz eden, onu gerici bulan muhalefeti ezmeye çalışmaktadır. Bunu yapabilmek için de elinde baskı mekanizması mevcuttur. CHP yönetimi kendi gerici politikasına şu ya da bu yönden muhalefet eden her sesi boğmaya çalışmaktadır. CHP Genel Sekreter Yardımcısı Ali Topuz açıkça "Bizim politikamıza ters düşen veto edilecektir" demiştir. Ali Topuz bu sözüyle kendi içlerindeki mekanizmayı en iyi bir biçimde ortaya koymuştur.

CHP'nin günden güne gericileşmesi yaptığımız tespitleri doğrulamaktadır. Onun halka düşman, hakim sınıflara dost yüzü açığa çıkmaktadır. CHP içindeki sosyal faşist yayılma da bir başka sorundur. Bugün CHP'deki koltuk kavgasının bir ucunda da sosyal faşistler bulunmaktadır. Onlar bugün CHP içinde gözde kişiler durumuna gelmişlerdir.

CHP seçimler döneminde binbir burjuva sahtekarlıkla içindeki yurtsever ve demokratları tasfiye etmiş ve yerlerini faşistlerle ve sosyal faşistlerle doldurmuştur. Bugün CHP içinde CHP-MHP koalisyonu isteyenler bile vardır. Ecevit'in CHP-AP koalisyonu önerisine ise itiraz eden olmamıştır. Bütün bunlar CHP'nin önünün karanlık olduğunu, onun faşist diktatörlükle uzlaştığını göstermektedir.

Pir Ahmet

Baş.ta.sa.8'de

ri halk kitlelerini yaylım atesine tutarken, onun işkencecileri de her fırsattan yararlanarak, işkencehanelerinde devrimcilere akıl almaz işkence metodları uygulamaktadırlar. Proleter devrimci PİR AHMET SOLMAZ'a uygulanan işkence bunun en son örneğidir.

Faşist işkenceciler 5 gün müddetle Pir Ahmet Solmaz'ı en ağır işkencelere tabi tutmuşlar, ona elektirik, falaka, tırnak sökme, vücudunda sigara söndürme ve diğer işkence metodlarını uygulamışlardır. Pir Ahmet Solmaz faşistlerin işkencelerine 5 gün müddetle yılmadan, kararlılıkla direnmiştir. Daha sonra faşist diktatörlüğün beslemeleri onu cezaevine göndermişler ve her türlü çabayı sarfederek, suçlarını örtbas etmeye çalışmışlardır. Onların bütün korkusu yaptıklarının halkımız tarafından duyulmasıdır. Faşist diktatörlüğün bütün elemanları bilmelidirler ki, yaptıklarının hesabı sorulacaktır.

Pir Ahmet Solmazın anısı bize rehber olsun!

FAŞİST İŞKENCECİ KATİLLERDEN HESAP SORULSUN!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM VE İKİ SÜPER DEVLET!
YAŞASIN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ MÜCADELESİ!

TOPTAŞI CEZAEVİ'NDEKİ HALKIN BİRLİĞİ
VE HALKIN KURTULUŞU TARAFTARLARI

TöB-DER'i

Baş.ta.sa.1'de

"Birlik ve Dayanışma Grubu"nun elinde bulunan Adana ve İstanbul TÖB-DER Şube yönetimleri feshedildikten sonra bu şubelerin yönetimlerine "TSİP" ve "Özgürlük Yolu" siyasetini savunanlarla birlikte "KSD"li ve "Devrimci Yol" taraftarı öğretmenler getirildi.

Sosyal-faşist Genel Merkez, kapatmalara "gerekçe" olarak; özellikle İstanbul TÖB-DER Şubesinin Genel Merkeze para göndermediğini göstermektedir. Sosyal-faşistler bu "gerekçe"yi özellikle öne çıkararak daha önce yaptıkları, 26 kadar TÖB-DER Şube yönetimlerinin feshedilmesini biraz daha haklı göstermeye çalışmaktadırlar.

Adana, İstanbul TÖB-DER Şube yönetimleri bir başka sosyal-faşist çeteden de oluşsa, kapatma kararı savunulamaz. Öğretmen yığınları gerçeği görüp sosyal-faşistleri başından atmadıkça, seçimle gelen hiç bir şube yönetimi görevden alınamaz.

İstanbul TÖB-DER şubesi her gün "İGD"li sosyal-faşistlerce beklenmektedir. Öyle ki sokak başlarına bile adam dikilmektedir. Şube Başkanı Talip Öztürk: "bize pasif diyenler görsünler bakalım aktif mücadele nasıl oluyormuş?" diye horozlanmaktadır. Faşist Diktatörlüğün TÖB-DER'i kapatmasına karşı direnmeyenlere bakın... Buna kendileri yasal yoldan direnme demektedirler. Öyle görünüyor ki bunlar yeni yönetime görevi bırakmayacaklar... "TSİP" ve "Özgürlük Yolu" sosyal-faşistleri yönetimi devralmak için ya derneğe baskın yapacaklar ya da polis çağıracaklar... Sosyal-faşistlerin TÖB-DER'de verdikleri mücadele budur... Öğretmen mücadelesi diye yapılan işte budur...

İstanbul Burgazada'da yıllardır öğretmen örgütlerince işletilen kamp yüzünden sosyal-faşistler birbirlerine girdiler. Genel Merkez kampın işletmesini "TSİP"li sosyal-faşistlere verince, İstanbul TÖB-DER Şubesi yönetiminde bulunan, "Birlik ve Dayanışma Grubu" denilen hainler çetesi de Riva'da ikinci bir "öğretmen kampı" açtılar. Öğretmenleri iki ayrı kampa çekmek, işte onların gerçek yüzleri budur. Bu, TÖB-DER'i çiftlik yerine koymak değil de nedir? Öğretmenlerden kesilen 10 liralık aidatlar, ağalık kavgası uğruna işte böyle çarçur ediliyor. Ayrıca İstanbul TÖB-DER şube binasının tamiri için 116 bin lira harcandığı söyleniyor. Halbuki, tamir 43 bin liraya çıkmıştır. Bunun üzerine TÜTED'e yaptırılan "proje" masrafları da ekleniyormuş. Basit bir lokalin tamir projesi yaptırılıp binlerce lira çarçur ediliyor. Yurtsever-devrimci mühendis ve mimarlar bunu tek kuruş bile almadan yaparlardı.

TÖB-DER Genel Merkezi İstanbul Şube yönetimindeki sosyal-faşistlerden daha mı "tutumlu" davranıyor? Ne gezer... Faşist Diktatörlüğün 2. MC sinden geri kalmamak için TÖB-DER Genel Merkezi de zam yaptı. Üyelik aidatları 20 liraya çıkarıldı. Şimdiye değin, her miting ve yürüyüş için 20 bin tane sopa yaptırılıyordu öğretmenlere ve devrimcilere karşı kullanmak için.

Seçimlerde Tunceli'den bağımsız aday olan proleter devrimci öğretmen Ahmet Demirdöven bugün hapishanededir. Eşinin yardım isteği geri çevrilmiştir. Pertek ilçesi TÖB-DER Şubesinin de Ahmet Demirdöven'in eşine yardım yapması Genel Merkezce yasaklanmıştır.

Akşehir'de faşist diktatörlükçe kıyılan öğretmen Tunç Ak'a yapılan 750 liralık yardım da hemen istenmiştir. Oysa ki öğretmen henüz açıkta kaldığı sürenin kesintilerini bile almış değildir.

TÖB-DER Genel Merkezinin öğretmenlere yaptığı:

TÖB-DER Genel Merkezinin öğretmenlere yaptığı "yardım"ın yalnızca iki örneğidir bunlar... Öğretmenlerin parası kıyılanlara verilmiyor... Öyle ya TÖB-DER artık sosyal-faşistlerin çiftliği olmuştur. Öğretmenler de birer aidat ağacı...

Durun hele henüz son söz söylenmiş değil.. Öğretmen yığınları, sosyal-faşist kümelerin yaptıklarını yanlarına bırakmayacaktır. Kitle örgütlerini ayağa düşürenler buraları kendi aralarında vuruştukları bir yer haline getirenler er geç yere çalınacaklardır.

Sosyal-faşistler arasındaki çelişkilerden yararlanmalıyız. Yurtsever-devrimci öğretmenler kaybedilen mevzileri yeniden kazanmak için ileri atılmalıdır. Çelişkilerden yararlanmak adına bir başka sosyal-faşist öğretmenin kuyruğuna takılınamaz. Özellikle Devrimci Öğretmen Grubu buna dikkat etmelidir. Sosyal-faşistlerin tümünün çirkeflikleri açığa vurulmalıdır. Çünkü, "TSİP" "TİP", "Özgürlük Yolu" gibi hareketlerin "Birlik ve Dayanışma Grubu"na göre tercih edilecek hiç bir yanları yoktur.

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK GAZETE

SAHİBİ: TEOMAN GÖRAL ● SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: MUSTAFA YILDIRIMTÜRK ● YÖNETİM YERİ: ORDU CAD. SEKİMPAŞA SOKAK HOCAOĞLU İŞ HANI, KAT 5 AKSARAY-İSTANBUL ● ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ YILLIK 200 TL. 6 AYLIK 100 TL. YURT DIŞI YILLIK 400 TL. 6 AYLIK 200 TL. ● İLAN ŞARTLARI: SANTİMİ 50 TL. ● BASKI: DAILY NEWS WEB ● GENEL DAĞITIM: YURT-DA, ŞEFTALİ SOKAK NO. 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL ● YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL ●

Gerçek kurtuluşumu

Türkiye İşverenler Sendikası Sekreteri Halit Narin "mutlu azınlık" teorisini yeniden gündeme getirdi. Narin, işçilerin "mutlu azınlık" olduğunu, onların pek çok haklara sahip olduklarını söyledi. Bir işçi ailesine dışarıdan şöyle bir bakmak bile Narin'in iğrenç demagojisini ortaya koymaya yeter.

Normal, insanca yaşama koşullarını sağlamak için zaten yetersiz olan asgari ücret, bugün hayatın % 100 ün üzerinde pahalılanması karşısında iyiden gülünç bir rakam olmaktadır. Asgari ücretin yükseltilmesi bugün zorunlu bir hal almıştır. Beslenme, yakacak, giyecek gibi maddelerin fiyat etiketleriyle işçi ücretlerinin kıyaslanması bize işçilerin nasıl yoksulluk ve sefalet içinde yüzdüklerini en açık biçimde göstermektedir.

Asgari ücretin, bir işçi ailesinin yiyecek, giyecek, yakacak, kira vb. gibi giderleri gözönüne alınarak yükseltilmesi için mücadele edilmelidir.

Bugün faşist MC halka azgınca saldırıyor. Bu saldırının ana hedefi de devrimci hareket ve işçi sınıfıdır. MC işçi sınıfının mücadelesini engellemek, onu sindirmek için her türlü yolu mübah görüyor. O, grevleri erteliyor, hatta yasaklıyor. Buna en son örnek de Demiryolu işçilerinin grevine karşı tutumudur.

İşçi sınıfı faşist diktatörlüğün tüm bu saldırılarına karşı durmalıdır. Ücretlerin dondurul-

Baş.ta.sa.1'de

masına, işçi sınıfının en temel demokratik hakkı olan grev hakkının elinden alınması çabalarına karşı mücadele etmelidir. Bu mücadelede sendikalar işçi sınıfının güçlü silahlarıdırlar.

Ama sendikalar ne yapıyorlar? Bugün sendika yönetimlerini halk düşmanı faşistler, sosyal-faşistler, reformistler gaspetmiş durumdadırlar. Bu da işçi sınıfının ekonomik, demokratik mücadelesine ağır darbeler vurmaktadır. Sendika ağaları faşist diktatörlüğün işçi sınıfı içine uzattığı kollar, satılmışlardır. Onların faşist diktatörlüğe karşı çıkıyor görünmeleri sadece maskedir, görevleri gereğidir.

Öyleyse faşist, sosyal-faşist ve reformist sendika ağalarını sendika yönetimlerinden alaşağı etmek "İşçiler Sendika Yönetimine" sloganını hayata geçirmek bugün daha da acil bir görevdir. Faşist diktatörlüğe karşı mücadelede işçi sınıfı, sınıf sendikalarına sahip olmalıdır. Sendikalarımıza sahip çıkmalı, onları faşist diktatörlüğe karşı ekonomik, demokratik mücadelesimizde güçlü silahlar haline getirmeliyiz.

TABAN FİYATLARINI ÜRETİCİLER BELİRLEMELİDİR

Faşist MC bu yıl tespit ettiği taban fiyatlarıyla orta ve yoksul köylüleri iyiden iyiye sefalete sürükledi. Bütün ihtiyaç maddeleri dört nala pahalılanırken örneğin, pancar taban fiyatlarında bir önceki yıla göre 4 kuruşluk bir artış oldu. Küçük üreticiye ürettiklerinin karşılığında verilen para, bir sonraki yıl üretimi devam ettirmesine bile yetmiyor. Üretim giderlerini karşılamıyor. Köylüler bu hayasız soyguna karşı kendiliğinden mücadelelere girişiyorlar, faşist diktatörlüğe karşı kinleri, öfkeleri daha da artıyor.

Seçimlerden önce faşist MC'yi oluşturan partiler halkın taleplerine utanmazca sahip çıkmışlar bir çok vaadler vermişlerdir. Özellikle de orta ve yoksul köylülerin ürettiği ürünlerin taban fiyatları konusunda bir sürü demagoji yapmışlar, "köylünün yüzünü güldüreceklerini" söylemişlerdi. Ama yaşanılan hayat onların sahtekar yüzlerini bir bir ortaya çıkardı.

Orta ve yoksul köylülerin ürettikleri ürünlerin taban fiyatları çok düşüktür. O kadar ki, yukarıda da söylediğimiz gibi küçük üreticiler bir sonraki yıl üretim yapamayacak duruma getirilmişler, açlığa, sefalete sürüklenmişlerdir.

Bütün bunlar taban fiyatlarının üreticiler tarafından belirlenmesinin acil bir zorunluluk olduğunu gösteriyor. Ürüne değerini ancak onu üretenler, kahrını çekenler verebilir. Taban fiyatlarının üreticiler tarafından belirlenmesi için mücadele edilmelidir.

Bugün yoksul ve orta köylülerin ekonomik, demokratik bir örgütleri yoktur. Bu yüzden hakim sınıfların karşısında iyiden iyiye silahsız durumdadırlar. Köylülerin ekonomik, demokratik mücadelelerinde silahları olan köylü örgütlenmeleri yaratılmalı, bu alanda örgütlü bir güç haline getirilmelidir.

MEMUR KATSAYISI YÜKSELTİLMELİDİR

Faşist MC'nin "ekonomik" tedbirlerinden en fazla etkilenen kesimlerden biri de emekçi memurlardır. Faşist diktatörlük içine düştüğü buhranın faturasını işçilere, köylülere, emekçi memurlara ödetmek istemektedir. Bu durumda hemen hemen hiç bir demokratik hakka sahip olmayan dar gelirli memurlar düzen çarkları arasında giderek daha da ufalanmakta, yoksullaşmaktadır. Bugün Türkiye'de bir çok memur 2000 liranın altında maaşla geçinmekte daha doğrusu yaşamaya çalışmaktadır. Kiraların yüksekliği, hayat pahalılığı emekçi memurların hayatını alt üst etmektedir.

Büyük bir sefalet içinde bulunan emekçi memurların maaşları arttırılmalı, insanca yaşama koşullarını sağlayacak biçime sokulmalı, memur katsayısının yükseltilmesi için mücadele edilmelidir. Bu mücadele grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı için mücadele ile birleştirilmelidir. Memurların ne bir sendikası, ne de başka bir örgütleri vardır. Memurlar örgütlenme alanında sadece bir memur derneğine sahiptirler. Ancak bu derneğin yönetimi de sosyal-faşist dernek ağalarının elindedir. Bu yüzden geniş memur kitlelerinin yararına hiç bir şey yapılmamaktadır. Memurların grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı mücadelelerinde bir mevzileri olan (ki şimdi bu işlevi yerine getirmiyor) bu derneğin yönetimini gaspetmiş olan dernek ağaları düşürülmeli ve gerçek bir memur derneği oluşturulmalıdır.

KAHROLSUN HALKA ZULMEDEN DÜZEN !

Başta da belirttiğimiz gibi zamların, yoksulluğun, açlığın ana kaynağı içinde yaşadığımız düzendir. İşbirlikçi hakim sınıflar düzeni yıkılmadıkça, bu devlet yapısı parçalanmadıkça halkımızın sefaletten, yoksulluktan, baskıdan kurtulması mümkün değildir. Bu düzen sınırları içinde, mücadelemizle ancak belli haklar alabiliriz, küçük kırıntılardan faydalanabiliriz. Bunun dışında taleplerimizin çözümü, faşist devlet aygıtının yıkılması zorunluluğunu da beraberinde getirmektedir. Ne zaman ki tüm emekçiler, proletaryanın kızıl bayrağı altında toplanacağız, bu faşist devleti paramparça edip, Demokratik Halk İktidarını kuracağız, işte ancak o zaman insanca yaşama hakkına kavuşacağız, baskıdan, zulümden kurtulacağız. Kurtuluşumuz proletaryanın bayrağı altında saf tutmakla ve faşist diktatörlükle kıran kırana bir döğüşe girmekle mümkün olacaktır.

FAŞİST KATİLLERDEN İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

Baş.ta.sa.1'de

ren tutumunu sergilemek için Hollanda'daki demokrat J.G. Wijnen Hollanda Türkiye Komitesi ile Hollanda Türkiye Büyükelçiliği arasındaki yazışmaları yorum yapmadan yayınlıyoruz. Mektuplarda geçen burjuva nitelikli devlet tahlillerine, demokrasi, ve adalet anlayışlarına katılmadığımızı belirterek aşağıda belgeleri sunuyoruz.

İşkenceciler ve katiller bir gün mutlaka hakettikleri cezayı bulacaklardır. Bunu halk kitlelerinin devrimci mücadelesi ve halk kitlelerinin devrimci adaleti sağlayacaktır.

İŞKENCECİ VE KATİLLERDEN HESAP SORULMALIDIR!
İŞKENCECİ VE KATİLLER YARGILANMALIDIR!

ELÇİLİĞİN 17 AĞUSTOS TARİHLİ MEKTUBUNA J.G.WİJNEN'İN CEVABI

Baş.ta.sa. 'de

bunu düşündürtmektedir. Bu yüzden ben bu olayda bağımsız bir soruşturmaya gidilmesini ve sorumlu kişilerin yargılanmasını dilemekteyim. Bundan başka ben bütün işkence ihbarlarının gözden geçirilmesini polisin ve hapishane görevlilerinin işkence suçu işlemesinin önlenmesi için tedbirler alınmasını dilemekteyim. Saygılarımla.

V.G WİJNEN

TÜRKİYE KOMİTESİ'NİN ELÇİLİĞE CEVABI

Baş.ta.sa. 'de

olmasını protesto eden bir çok kişiden biriydi.

Elçiliğinizin protesto mektuplarından en azından birine bile olsa tepki göstermesini olumlu bulmamıza rağmen böyle dehşet verici bir olay hakkında hiç bir bilgi sahibi olmadığınızı belirtmeniz karşısında derin bir şaşkınlık içine girmiş bulunuyoruz. Edge'nin katledilmesi geç de olsa Türkiye basınında yeterli bir şekilde yer aldı; bilgi edinmeniz için 2 Aralık 1976 tarihli Cumhuriyet gazetesindeki bir makalenin fotokopisini ek olarak iletiyoruz ve bu makale kolaylıkla diğer bir çok makaleyle desteklenebilir.

Büyükelçiliğinizin mektubu Edge'nin katillerinin bırakalım cezalandırılması, ortaya çıkarılması için bile hiç bir adımın atılmadığını; ve Edge isminde bir kişinin izini bulamadıklarını iddia eden yetkililerin tam da onun ölümünden sorumlu kişiler olduğunu kuvvetle düşündürmektedir.

Gittikçe artan bir endişeyle Türkiye'nin demokratik geleneklerinin yıkıldığını ve devletin vatandaşları için mantıklı bir güvenlik sağlamakta yetersiz (ya da isteksiz ?) kaldığını ve polis kuvvetindeki unsurların faşist sokak çeteleriyle (komandolar) elele olduklarını ve işkencelerin oldukça yaygın bir uygulama haline geldiğini görüyoruz. Özellikle biz Edge'nin işkencecilerinin (ve sonuç olarak katillerinin) bulunmasını, tarafsız bir yargılamada yargılanmalarını ve devlet yetkililerinin benzeri suçları işlemelerinin önüne geçilmesini istiyoruz. Biz bu çirkin vakada kaydedilecek herhangi bir gelişmeden bizi haberdar edeceğinizi ümit ediyoruz. Saygılarımızla.

M.Van Bruinessen,
Türkiye Komitesi Sekreteri

MARKSİZM-LENİNİZM

Baş.ta.sa.1'de

likte burjuvazinin bu saldırısını göğüsleyeceklerini, işçi sınıfının serbestçe örgütlenme hakkını savunacaklarını bildirdiler.

MARKSİZM-LENİNİZM YASAKLANAMAZ !

8 EYLÜL'DE BONN'DA YAPILACAK MİTİNGE SİZLERİ ÇAĞIRIYORUZ !

İŞÇİ SINIFININ ÖRGÜTLENME HÜRRİYETİNE KARŞI PLANLANAN BU SALDIRILARA KARŞI PROTESTO MİTİNGİNE HERKES GELMELİDİR !

(KBW) (KPD) (KPD-ML)

SOVYETLER BİRLİĞİNDE KAPİTALİZMİN RESTORASYONU
III
WİLLİ DICKHUT
★★★
KOMÜN YAYINLARI

Faşistler ve Sosyal-faşistler

Baş.ta.sa.1'de

engellemek için konulmuştur. Aylarca uğraşırız pamuk yetiştirmek için. Birçoğumuzun traktörü yok. Parayla sürdürürüz toprağımızı. Elimizde paramız olmadığı için borçlanırız. Beyaz sineğe vb. gibi zararlı kurtlara karşı iki kez ilaçlar, borçlanırız. Evcek çalışırız ki, borçlarımızın bir kısmını kapatıp, yeni ihtiyaçlarımızın bir kısmını alabilelim. Buna karşın yeni zamların gelmesi ile, satılan pamuk taban fiyatının, bizim emeğimizi ve masrafımızı karşılamaktan çok uzak olduğu, bizi sömürenlerin yeni soygun politikaları olduğunu anladık. Büyük burjuvalar ve toprak ağaları, bu karardan zarar görecek değil, daha da zenginleşeceklerdir. Örneğin, Adana'da bulunan toprak ağalarının çoğunun pamuğunu kendi fabrikasında işlemesi gibi.. Ağalar, taban fiyatı gerekçe gösterip, pamuk işçilerine geçen yılki ücreti ödemek istemektedirler. Burada sömürülen biz küçük üreticiler ve pamuk işçileri olmaktadır" demektedirler.

Küçük üreticilerin hakim sınıflara karşı yükselen muhalefetini, kendi sınırları içinde tutmak, kendi denetimine almak amacıyla, Adakobirlik, 18 Eylül 1977'de Ceyhan'da "Pamuk Taban Fiyatlarını Protesto Mitingi" koydu. Biz İskenderunlu devrimci işçiler, memurlar ve öğrenciler, öğretmenler olarak mitinge katılma kararı aldık. Kararımıza Dörtyollu, Erzinli devrimciler ve küçük üreticiler de katıldı.

18 Eylül'de mitingin yapılacağı alana doğru yürüyüş yapılmak üzere, yürüyüşün başlangıç yerinde toplandık. Ceyhanlı, Adanalı devrimciler ve küçük üreticiler de toplanmışlardı.

Proleter devrimcilerden oluşan geniş bir kitle grubu "Pamukta Sömürüye Son", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük", "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet", "Yurtseverler Saflara" slo ganlarıyla yürüyüşte yerlerini aldılar.

Proleter devrimcilerin ardında yerlerini alan Dev-Genç grubu, proleter devrimcilerden oluşan grubun önünde yer almak için, yer yer tartışmalar çıkardılar. Proleter devrimcilerin tavırları, tartışmaların kavgaya dönüşmesini önledi. Proleter devrimcilerin önlerinde bulunan sosyal-faşistler, karşı-devrimci saldırı ve ihanetlerinin bir örneğini de Ceyhan'da göstermek üzere hazırlanmışlardı. Adana'dan ve çeşitli yerlerden gelen İGD'liler İskenderun Maden-İş Sendikası sosyal-faşist yönetici ve onların uşakları, ellerine sopaları verilerek, Adakobirlik yönetimi tarafından proleter devrimcilere ve o safta yer alan halka karşı kullanılmak üzere görevlendirilmişlerdi. Faşist diktatörlüğün polisi ve sosyal-faşist işbirliğinin kararı, proleter devrimcileri mitinge sokmamak doğrultusundaydı. Üzerine Adakobirlik etiketi tutturulmuş sopalarıyla sosyal-faşistler, proleter devrimcilere karşı tehditkâr tavırlara girdiler. Diğer yandan, faşist diktatörlüğün sivil, resmi polisleri ve Adana'dan gelen onlarca toplum polisi, emperyalist efendilerinden aldıkları modern silahları halka doğrultmuş bir durumda beklemekte, proleter devrimcileri yürüyüşe katmamayı amaçlamakta ve sonunda "mitingin amacına yönelik maocu saldırıyı püskürttük" gibi sahte sözlerle, proleter devrimcilere yaptığı saldırıyı haklı göstermeye çalışmak istemekteydi. Polisin ve sosyal-faşistlerin ortak amacı bir tek hedefte birleşmekteydi: Proleter devrimcileri miting alanına sokmamak.

Dev-Genç grubunun tavrı, onların işini daha da kolaylaştırdı. Proleter devrimcilerin önüne geçmek, yürüyüş sırasında polisin saldırısı karşısında açık hedef bırakmak isteyen Dev-Genç grubu, sosyal-faşist Nedim Tarhan'la görüştükten sonra, yandaki bir sokağa doğru yürüyüşe geçtiler ve yürüyüş başladığı sırada, proleter devrimcilerin önüne geçtiler.

Yüzlerce insanın haykırdığı "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye" "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet" "Kahrolsun Faşizm, Sosyal-Faşizm" sloganları polisleri, sosyal faşistleri ve onlarla uzlaşanları büyük ölçüde rahatsız etmekteydi.

Yürüyüşe geçildiği sırada, halk düşmanı sosyal faşistleri, polislerin koyuculuğundan da yararlanarak, sopalarıyla proleter devrimcilerden oluşan gruba saldırdılar. Aralarından üç kişi silah gösterdi. Kargaşalığın çıktığı sırada, hazır bekleyen polis, sosyal-faşistleri ardına alarak "siz bırakın, o işi biz yapalım" dercesine coplarıyla, tekmeleriyle onlarca insanı dövdüler. Yaralananlar, kaçışmalar sırasında düşüp çiğnenenler ve bayılanlar oldu.

Daha sonra toparlanan bir grup proleter devrimci mitingin olduğu yere geldik. Elleri sopalı, omuzlarından kenetlenen halk düşmanı sosyal-faşist çember, bizi miting alanına sokmadı. Birtakım tartışmalar çıktığında, hemen polisler yetişiyor ve proleter devrimcilere saldırıyor, sosyal-faşist çemberi sağlamlaştırıyordu. Daha sonra toparlanan yurtsever, devrimci kitlenin miting alanına girmesini engellemek isteyen polis ve askeri araçlar, bütün giriş yollarını kapadılar. Giriş, çıkışları yasakladılar. Çemberin dışında bir tek giriş-çıkış vardı. Bir tarafta, sosyal-faşist ve polisten oluşan ikili çemberin içinde İGD, İKD, DEV-GENÇ, Adakobirlik ve onlarca kandırılan, olup bitenden habersiz küçük bir kitleyi oluşturan halk diğer yanda, çemberin dışında kalan proleter devrimciler, yüzlerce kadın, erkek, çocuk, ve köylerden traktörleriyle gelen üreticiler. Miting, sosyal-faşistlerin, halka kapalı burjuva toplantılarının bir örneğini sergilemişti.

Proleter devrimciler, halkın yanında, çemberin dışında, karşılarında elleri sopalı sosyal-faşist zincir ve polis olmak üzere toplanıp, devrimci marş ve sloganlar söylediğinde halkın düşmanları tekrar saldırdılar. Polis, bazı arkadaşlarımızı götürmek istediyse de tepkiyle karşılanması sonucu vazgeçti. İGD'liler, proleter devrimcilere karşı adi küfürler savurdular, karşılığında devrimcilerden gereken cevabı alınca sopalarını kaldırdılar. Onların sopalarına ses çıkarmayan polis, bir arkadaşımızın, yerde bulduğu bir sopayı elinde tutmasına dayanamayarak istedi. Arkadaşımız sosyal-faşistleri göstererek "onların ellerindekilere neden dokunmuyorsunuz" deyince, polis, "onlar pankart taşıyan sopadır" diye yanıtladı.

Daha sonra olaysız geçen mitingte tespit ettiğimiz eksik ve hatalarımız şunlardır:

1-Kitle eylemlerinde, kitlelerin isteklerinden hareketle, kitlelerin bilincinin, asıl vurulması gereken faşist diktatörlüğün, devlet mekanizmasına ve temellerine yöneltilmesi gerçeğini yeterince kavramadığımız,

2-Faşist diktatörlüğün hızla artan baskı ve katliamlarına, kitle eylemlerini bozguna uğratma girişimlerine karşı, proleter devrimcilerin, devrimci taktik ve yöntemlerinin geliştirilmesi yolundaki yetersizliğimiz,

3-Miting öncesi hazırlıkların, çeşitli ilçe ve köylerdeki haberleşme ve organizenin cılızlığının anlaşılmaması, sosyal-faşislere karşı siyasetimizin kesin uzlaşmazlığı ve mücadeleci tavrını pratiğe geçirme ve halk düşmanı olarak gördüğümüz sosyal-faşist güçlere karşı kitlelerin uyanıklığını sağlama konusundaki yetersizliğimiz,

4) Ortayol siyasetinin, özünde bir ortayolculuk olmadığı, hemen hemen bütün eylemlerde, düşmanın işini kolaylaştırdığı, proleter devrimci grupları kitle eylemlerinden dışlama konusunda sosyal-faşistlerden yana saf tuttuğu, tavırlarının sosyal-faşistlerin işine yaradığı, proleter devrimcilerin hedeflendiği gerçeğinin göz ardı edilmesi ve bu siyasete karşı tavırsızlığın gelişmesi... (teorik olarak saptanan tavrın pratiğe geçirilememesi tavırsızlığı ortaya çıkarmaktadır)

5-Sosyal-faşizmi kitlelerin gözünde teşhir etme konusundaki eksiklik.

Çıkardığımız Dersler:

1-Kitlelerin, faşist diktatörlüğe karşı gelişen muhalefetini ve yükselen mücadelesini, faşist, sosyal-faşist, revizyonist ve reformist insiyatiften kurtarmalı, karşı-devrimci siyaseti kavratmalıyız. Fabrikada, tarlada, mahallede, dernek ve sendikalarda yükselen uyanışı, faşist diktatörlük hedefine yöneltmeliyiz.

2-Faşist diktatörlüğün sömürü, zulüm, baskı ve cinayetlerini her yerde teşhir etmeli, özellikle kitle eylemlerini bu amacı gerçekleştiren yöntemlerden biri haline getirmeliyiz. Reformistlerin ve revizyonistlerin koyduğu kitle eylemlerine katılmalı, devrimci uyanıklık, devrimci organize devrimci yöntemi hakim kılmalı, gericileri ve halk düşmanlarını en geniş bir biçimde halka teşhir etmeliyiz. Kitlelerin faşist diktatörlüğe karşı gelişen muhalefetini, devrimci kitle eylemleri koyarak geliştirmeli, kitlelerin devrimci potansiyelini yükseltmeli ve UDHD yolunda yönlendirmeliyiz. UDHD safında yer alacak sınıf ve halk kesimlerinin ilişki ve ittifakını kitle eylemlerinde pratiğe geçirmeliyiz.

3-Kitle eylemlerinin organizesine önem vermeli, doğru devrimci siyaseti hakim kılmalı, devrimci sloganların anlamını kitlelere kavratmalı, kitle eylemleri öncesi mutlaka mitingle ilgili çalışma yapılmalı, mitinglerde devrimci öz ve ruhu kitlelere kavratmalıyız.

4-Ortayol siyasetine karşı siyasetimizin genel tavrına bağlı kalarak tavır almalıyız. Onların sosyal faşistlerle uzlaşan yanlarını teşhir etmeli, sosyal-faşistlere karşı tavır almaları doğrultusunda çaba göstermeliyiz. Onların, düşmanın işini kolaylaştıran tavırlarını sürdürdükleri sürece, halktan biraz daha uzaklaştıklarını anlatmalıyız

PAMUKTA SÖMÜRÜYE SON!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!

İSKENDERUN'DAN
HALKIN KURTULUŞU
YOLUNDA DEVRİMCİLER

Açıklama

Öveçler (Ankara)'de kitlelerle birleşme yolunda önemli adımlar atmakta olan bir derneğin (Öveçler Halkla Bütünleşme ve Dayanışma Derneği)çalışmasını anlatan mektubu aşağıda yayınlıyoruz.

Kitlelerle birleşmek asla sağ hataları gözardı ederek gerçekleşemez. Kitlelerle birleşmek ve devrim yolunda yürümek için bütün çalışmalarımızın can damarı olarak siyasi çalışmayı kavramamız zorunludur.

Siyasi çalışma, ülkemizde entellektüel gevezelik şeklinde kolaylıkla yozlaşabilmekte ve "öğrenciler arası tartışma forumları" genellikle bütün siyasi faaliyeti kitlelerden kopartmakta, soyutlaştırmaktadır.

Aşağıda yayınladığımız mektupta bu hastalığın bir ölçüde yenilebildiği belirtilmektedir. Ne var ki, bu hastalık kolaylıkla dar pratikçiliğe ve ekonomizme de dönüşebilir. Yani gündelik meseleler ve "pratik" çalışma herşeyi yutabilir siyaseti ortadan kaldırabilir. Bütün proleter devrimciler ülkemizde Marksist-Leninist hareket içinde bugün -ve çok uzun bir süredir- sağ tehlikenin daha büyük olduğunu hiç bir gerekçeyle gözden kaçırmamalıdırlar.

Öveçler Halkla Bütünleşme ve Dayanışma Derneği'nin kitlelerin somut taleplerine eğilmesi ve kitlelerin yaşam koşullarının kötüleşmesine karşı kararlı bir çalışma yürütmesi son derece olumlu ve şimdiki koşullarda genellikle devrimci çalışmada ihmal edilen, gözardı edilen bir özelliktir.

Fakat bu tür çalışmanın muhtevası tamamen demokratik nitelikli, hatta reformizme kolaylıkla izin veren bir yapıdadır. Bu yüzden, "kitlelerin demokratik, ekonomik taleplerinden kalkarak, siyasi bilinç kazandırma" şeklinde yaygın olarak mevcut bulunan bir anlayışa bu tür bir çalışma içinde kolaylıkla düşülebilir.

Proleter devrimciler, bu tür bir ekonomist hataya düşmemelidirler.

Ekonomik ve demokratik talepler uğruna mücadele ve bu taleplerden kalkarak kitlelere siyasi bilinç kazandırma, devrimci çalışmanın önemli unsurlarıdırlar. Fakat bunlar siyasi çalışmamıza temel teşkil etmezler. Yani siyasi çalışma, "ekonomik mücadeleden kalkılarak yürütülmez. Ya da siyasi çalışma ekonomik, demokratik mücadelenin sınırları içine hapsedilemez.

Proleter devrimciler, sadece kitlelerin mahalli ekonomik, demokratik taleplerinden değin, her somut gelişme ve olaydan yararlanarak düzenin, faşist diktatörlüğün, emperyalizmin çürümüşlüğünü, iğrençliğini ve bunlardan kurtulmanın yolunu kitlelere kavratmalıdırlar. Ve bunu yaparken siyasi çalışmayla ekonomik, demokratik mücadeleler arasındaki ilişkiyi doğru kavramalı, ikisini birbiriyle karıştırmamalı, ikisini de (ancak yerli yerine oturtarak) yürütmelidirler.

Öveçler Halkla Bütünleşme ve Dayanışma Derneği'nin bir çok yönüyle örnek ve eşi az bulunur çalışması bu uyarılar akılda tutularak incelenmeli ve onun olumlu yanları örnek alınmalıdır.

Bekilli'de (Denizli) faşizmi, pahalılığı protesto miting ve yürüyüşü yapıldı

17 Eylül cumartesi günü Bekilli kasabasından (Denizli) faşizmi ve pahalılığı protesto miting ve yürüyüşü yapıldı.

Mitingi Kıvılcımlı revizyonistleri düzenlediler. Fakat Devrimci Yol oportünistleri, Kıvılcımlı revizyonistleriyle fiiliyatta kutsal (!) revizyonist ittifakı oluşturdular. İttifak içinde de D. Yol oportünistleri hakim yönü oluşturdular.

Bizler mitingin yapılacağını çok geç (1,5 gün kala) öğrendik. Bunun nedeni ise revizyonistlerin miting çalışmasını gizli yürütmeleri,(proleter devrimcilerin güçlü bir katılımını önlemek için), proleter devrimcilerin Bekilli'de güçlü bir kitle tabanının bulunmayışı idi. Buna rağmen Denizli'deki H.Y., H.B.,H.K. taraftarları olarak mitinge katılma kararı aldık.Mitingin haberini geç almamızdan dolayı, bizim mitinge güçlü bir şekilde katılabilmemiz daha başından olanaksızlaştı. Hazırlık çalışması olarak çevreye haber vermekten başka birşey yapamadık ki çevreyle de doğru dürüst bağlantı kurulamadığından çevreden çok az arkadaş mitinge katılabildi.

Yürüyüşün başlayacağı alana geldiğimizde, revizyonistlerin koruyuculuğunu üstlenen Devrimci Yol oportünistleri bize şunları söylediler: "Mitingin ilkeleri bellidir. Anti Sovyetik, anti komünist sloganları attırmayacağız, eğer atarsanız tepenize bineriz(!)

Evet Devrimci Yol oportünizminin vardığı nokta, işte bu sosyal faşistlerle bir olup proleter devrimcilere saldırmak revizyonizme duydukları sözde öfkenin (!) kesin "sol"culuğun (!) altındaki iğrenç gerçek- kendilerine salyalı ağızlarla "Goşistler " diye saldıran TSİP,Kıvılcımlı, İGD sosyal faşistleriyle sarmaş dolaş olup, onların ağzı ve sopalarıyla proleter devrimcilere saldırmak.

Bir yandan proleter devrimcilere "inkarcılar" (!) "dönekler" (!) diye saldırırken, diğer yandan Yusuf Küpeli, M. Ramazan döneklerine kucak açan, geçmiş 71 hareketine burjuva ağızlarla küfreden revizyonistlerle proleter devrimcilere karşı kutsal (!) ittifak kurmak.

Bu baylara sormak gerekir! Geçmiş 71'i inkar eden döneklik yapan mı? Yoksa hareketin hatalı yönlerini atıp,doğru yönlerini geliştirip, ML yolunda ilerleyen proleter devrimciler mi? Yoksa ideolojide, siyasette pratikte Yusuf Küpelilerin, Münür Ramazan'ların koruyucuları TSİP, İGD, Kıvılcımlı revizyonistleriyle, dönekleriyle, birleşenler mi ?

Devrimci Yol oportünistlerini buraya getiren nokta açıktır.

Onların ideolojide, siyasette, pratikteki "orta yolcu" tutumları. Revizyonizmle, modern revizyonizmle,troçkizmle bağlarını kesmemeleri. Fakat hayat bize şunu öğretmektedir.Hiç bir şeyde, ideolojide,siyasette, vs. orta yol yoktur. Aksine her şeyde bir çelişki, bu çelişkide iki yön vardır. Bu zıtlardan biri ana yöndür.

Marksizm-Leninizm ile revizyonizm arasında orta yol yoktur. Ya Marksizm-Leninizm safında yer alacaksın. ya da revizyonizmin yanında. Devrimci Yol oportünistleri,bugünkü konumlarıyla Marksizm-Leninizmden fersah fersah uzakta yer alırken,revizyonistlerle kol kola, kucak kucağadır. Dergi köşelerinde yazılanlar, meydanlarda atılan parlak nutuklar,sloganlar ise laf-ı güzaftır.

Devrimci Yol oportünistleri, Marksist-Leninist ideoloji ve siyaset karşısında tutunamayan siyasetlerini kitleler önünde savunmaktan korkmaktadırlar. Çünkü onların sağa, sola Marksist-Leninist siyaset diye yutturmaya çalıştıkları revizyonizm, oportünizm, troçkizm karması siyasetleri, Marksizm-Leninizm karşısında rezil olmaktadır. Bu durumu iyi bilen, pratikte her gün yaşayan bu oportünistler,devrime, halka ve yoldaşlara bağlılığın gereği olarak, dürüstçe özeleştiri yapıp, proleter devrimci saflarda yeralacaklarına, onlar tam de oportünistlere yakışan bir tutumla, ideolojik, siyasi mücadeleden köşe bucak kaçmakta, ideolojik siyasi macadele yerine devrimcilikle uzaktan yakından ilişkisi olmayan hotzot,küfür çamuratma, tehdit vs. gibi araçlara sarılmaktadırlar.

Bekilli mitinginde de olan budur. Revizyonizme duydukları sözde öfkenin ! altındaki çıplak gerçek budur. Devrimci Yol oportünistleri proleter devrimcilere karşı revizyonistlerle birleşmişlerdir.

Yürüyüşün başlayacağı alanda toplanıldıktan sonra, yürüyüş başladı. Biz üç grup önceden kararlaştırıldığı gibi ortak sloganlar atarak, önde H.Y.,H.B.,H.K flamaları olduğu bir şekilde yürüyüşe geçtik. Yürüyüş boyunca Bekilli halkının somut ekonomik ve demokratik talepleri olan "Haşhaşta,Tütünde, Üzümde Sömürüye Son","Taban Fiyatlarını Üreticiler Belirlesin","Faşizme Ölüm Pahalılığa Son","Yaşasın Ümraniye Direnişimiz"," Kadınlar Katılmadan Devrim Olmaz", "Herkese İş Köylüye Toprak Halka Hürriyet","Tüm Halka İş ve Can Güvenliği","Kahrolsun Faşist Diktatörlük" "Yaşasın Devrimci İşçi-Köylü İktidarı","Faşizme Ölüm İşkenceye Son","Faşist Katillerden Hesap Soralım" " Zindanlar Boşalsın Genel Af","Milletler Özgür,Halklar Birlik Olmalı",sloganlarını yürüyüş boyunca attık. Yürüyüş boyunca Halkın Yolu'ndan arkadaşlarla birlikte gazete satışı yaptık. Özellikle mitinge çok büyük ilgi gösteren analar bacılar gazete alıyorlardı.

Mitinge, Bekilli halkının büyük bir kısmı gelmişti. Ama bunlar mitingin yürüyüş koluna girmiyor, kenarlardan, çevre evlerden ilgiyle bekliyorlar seyrediyorlar ve dinliyorlardı. Bu halkın büyük çoğunluğunun kadın ve bacılardan oluşması dikkat çekiciydi.

Yürüyüşün sonunda miting alanında toplanıldı. Yapılan konuşmalardan sonra Devrimci Yol oportünistleri devrim andı içerek dağıldılar. Özellikle Devrimci Yol oportünistleri ve revizyonistlerden gelen büyük tehditlere rağmen biz de kendi devrim andımızı içtik. Ve özellikle "Ne Amerika,Ne Rusya " ve "Kahrolsul Faşizm , Sosyal Faşizm" olmak üzere bütün sloganlarımızı atarak alandan ayrıldık.

DENİZLİ HALKIN KURTULUŞU YOLUNDAKİ DEVRİMCİLER

Öveçler Halkla Bütünleşme ve Dayanışma Derneği kitlelerle kaynaşmada başarıyla ilerliyor

Mahallemiz, dar gelirli memurların, işçilerin ve iş bulmak umuduyla köylerini terkeden halkın oluşturduğu Ankara'nın gecekondu semtlerinden biri olan Öveçlerdir.

Öveçler'de uzun zamandan beri, Öveçler Halkla Dayanışma ve Bütünleşme Derneği kurulmuş bulunmaktadır. Bu zaman zarfında dernek yönetiminde CHP'liler mevcuttu. Ancak 5 ay öncesi Halkın Kurtuluşu'ndan olan bizler dernek yönetimine geldik.

Öveçler halkının, diğer emekçi halkımızdan soyutlanmayacak bir çok sorunu vardır.

Semtimizin tüm yolları bozuk durumda, sular devamlı akmamakta, Elektrik sık sık kesilmektedir. Yolların onarılması ve suların devamlı akması için defalarca halktan imza toplayıp belediyeye müracaat ettiğimizde hiç bir olumlu sonuç alınamadı. Ancak yollar için göstermelik olarak dozer gönderilmekte tekrar geri alınmaktadır. Bir kaç defa böyle oldu. Şimdi de dozerler yolda. Bir günlük işi bir ayda yapmaktadırlar. Bilindiği gibi Ankara Belediyesi CHP 'nin elindedir. Tüm bu somut işlerin yapılmaması, onun reformist yüzünü daha da açığa vurmaktadır. Bizler reformizmin, bu yalancı, sahtekar ve aldatmacı yüzünü halka somut örneklerle göstermekteyiz.

SAĞLIK ÇALIŞMALARI

Mahallemiz kendi kaderine terkedilmiş olduğundan, halkın sağlık durumu sık sık tehlikeye düşmektedir. Bu durum karşısında derneğimiz her hafta cumartesi günü doktor getirmekte, parasız muayene yaptırmaktadır. Ayrıca hastalara da parasız ilaç verilmektedir. Bu çalışma olumlu sonuçlar vermektedir. Her hafta en aşağı 40-50 kişi muayene olmaktadır.

GECEKONDU YAPIMI

Öveçlerde sık sık gecekondu yapımı olmaktadır.Bunlara üyelerimizin çoğunluğu yardıma gitmekte, bazan bütün gün çalışmaktadır. Bu da halkla bağ kurmanın iyi bir yoludur. Gecekondunun yapıldığı çevrelerde çok iyi bağ kurulmaktadır.

EĞİTİM

Bütünlemeye kalmış orta okul ve lise öğrencilerine parasız kurslar verilmektedir. Fakat pek başarılı olunamamıştır.

FUTBOL MAÇLARI

Çevredeki diğer gecekondu mahalleleriyle ilişki kurabilmek için ilk faaliyetimiz futbol maçları yapmak oldu. Bu da başarılı oldu.

Biz yukarıda saydığımız faaliyetleri yaparken birtakım eksiklerimiz ve hatalarımız oldu. Bunları ancak zamanla kavrayabildik. Örneğin; öğrencilere kurs açarken yeteri kadar öğrenci toplayamadık. Çok az kişi katıldı. Bu da meseleye ciddi bir şekilde yaklaşmamızdan ileri gelmektedir.

Bundan başka,yollar ve su için imza toplanırken , sanki bu sorunları kesin olarak çözecekmişiz gibi propaganda yapıldı. Bu propaganda devrim propagandasıyla iyi bir biçimde birleştirilebilirdi.

Kitlelerin taleplerinden yetersiz de olsa hareket etmiş bulunmaktayız,Bu

Devamı sayfa 6'da

Faşist diktatörlük öveçler Halkla Bütünleşme ve Dayanışma Derneği'ni yıldıramayacaktır

Derneğimizin örgütlü çalışmasından korkan faşist diktatörlüğün polisleri hemen hemen her gün derneği basmakta, etrafa baskı ve terör estirmekte, arkadaşlarımızı götürüp kıyasıya döğmektedirler. Ayrıca Ülkü Ocaklı faşistler derneğimizi 3 defa bombaladılar.

Fakat tüm bu baskı, şiddet ve zulüm bizleri mücadelemizden yıldıramayacaktır. Bu mücadele DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI'nı ve sosyalizmi kuruncaya dek devam edecektir.

İş kazası değil iş cinayeti Hastabakıcı Ali Mumcu ilgisizlik sonucu öldü

Hacettepe Hastanesi'nde hastabakıcı olarak çalışan Ali Mumcu arkadaş, hastanenin camlarını silerken 9m. yükseklikten 6 Eylül tarihinde düşerek ağır yaralandı. Hastanenin ilgisizliği karşısında komaya girdi.14 Eylül tarihinde girdiği komadan çıkamayarak öldü.

Biz Halkın Kurtuluşu siyasetini savunan sağlık işçileri, bu olayı anti- faşist gösteri haline dönüştürdük.

Ali Mumcu arkadaş Çorum'un Karabayır köyünden, yoksul bir ailenin çocuğudur. Babası uzun süre başkalarının verimsiz topraklarında yarıcı olarak çalışmış,ilk zamanlar kuru ekmeğe katık buluyorlarmış. Ali ve kardeşlerinin büyümesine, toprağın verimsizliğinde ısrarına, Ali'nin evlenmesi de eklenince ekmeklerine katık bulma umudunu Ankara 'da aramak için ayrılmışlar köylerinden. Uzun süre amele olarak inşaatlarda çalışan Ali, bir yakınının hastaneye aldıracağını söylemesi üzerine, yavan ekmeklerine hastanede çalışma umudunu katık yapmışlar.

Aylarca bekleyişten sonra, hastaneye alınacağı haberinin gelişi Ali'nin evinde bayram sevincine dönüşmüş. Hastane yetkilileri Ali'ye "önce seni deneyeceğiz, beğenirsek alacağız" şartını koşmuşlar.Ali her istenene itirazsız boyun eğmiş. Bu deneme sürecinde göze girebilmek için paspasladığı yerleri, sildiği camları defalarca silmiş. İşe alınışının 18. günü yıllardır yıldır temizlenmeyen aydınlatma camlarının, süpürülmesi ve silinmesi için Ali Mumcu görevlendirilmiş. Camların süpürülmesi sırasında 9 m. yüksekten demir masanın üstüne düşmüş. Ağır yaralı olarak arkadaşları tarafından acile götürülmüş. 6 Eylül tarihinde acil nöbetçisi doktorlar altı saat beklettikten sonra, durumunun iyi olduğunu söyleyerek, ailesinin taburcu işlemine karşı çıkmalarına rağmen evine göndermişler.

Aradan birgün bile geçmeden hasta komaya girmiş. Hemen çalıştığı hastane olan Hacettepe aciline getirmişler. Ali'nin babasına yatakları olmadığı için alamayacaklarını, başka hastaneye götürmeleri söylenir. Kucağında iki çocuğuyla ağlayan eşi,utangaç bir tavırla "Ali burada çalışıyordu. Hem de burada bize bile bakacaklarını söylemişti." diye söylendi.

Para almak için sağlam insanları yatıranlar, ölümün eşiğindeki Ali Mumcu arkadaşı yatırmak istemiyorlardı. Amaç çok açıktı. Çünkü kendi tedbirsizlikleri sonucu düşen, hala kadrosuz olan arkadaşın iş kazasını Ört-bas etmek için insanlık dışı utanç verici bu davranışta bulunmuşlardı. Uzun süre zorlamanın sonucu hasta ameliyata alındı. Fakat, Ali Mumcu arkadaş girdiği komadan çıkamayarak öldü.

Biz Halkın Kurtuluşu siyasetini savunan sağlık işçileri, olayı ikinci kez acile gelişinden itibaren izleyip kliniklerde bunun

Ali Mumcu arkadaşın cenaze töreni anti-faşist bir gösteriye dönüştürüldü

çalışmasını arkadaşın ölümünden kimlerin sorumlu olduğunu kavratmaya çalıştık Bu arada ailesiyle ilişkiye geçip cenazeyi törenle kaldıracağımızı söyledik . Bu isteğimize ailesi içtenlikle katıldı. Araya bayram tatili girdiğinden cenazenin bayram sonrası yapılacak törenle köyüne götürülmesi kararını aldık.. İlk işimiz arkadaşın kadro durumunu araştırmak oldu. Düştüğünün ertesi gün hemen kadroya alındığını öğrendik.

Çalışmalarımız şu temelde gelişti;

1-Bildiri dağıtımı,

2-Çelenk,fotoğrafın büyütülmesi ve çoğaltılması,

3-Hastanede çalışmanın sürdürülmesi,

4-İdareden ambulans ve otobüs alınması,

5-Cenazenin yurtsever devrimciler tarafından köyüne kadar götürülmesi,

Biz bu çalışmaları yaparken Devrimci Yol taraftarları bizden habersiz para toplama kampanyası açtılar.

Bizim çalışmalarımız sırasında ailesine idare ve savcılık kanalıyla cenazenin hemen alınması için baskılar yapıldı. Ama ailesi cenazeyi devrimci arkadaşlarının kaldıracağını söylediler. Ne savcılığın baskısı ne de idarenin "cenazeyi alırsanız karısını ve kardeşlerini işe alacağız" vaadleri, ailesini kararlı tutumundan döndüremedi.Ailesinin bu kararlı tutumu çalışmalarımızda bize en büyük yardımcı oldu.

20 Eylül Pazartesi günü saat 6.30'da ikibin'e yakın bildiri dağıttık.Ve öbür hastanelere haber ilettik.Saat 8.30'da morgun önünda 600'ün üstünde personel toplandı. Devrimci Yol siyasetini savunan arkadaşlardan cenaze törenini birlikte yapmamız önerisi geldi. Bunu kabul ettik. Ama, Devrimci Yol siyasetini savunan arkadaşlar grupçu tavırlarını hemen ortaya koydu. Günün anlamının dışında grupçu sloganlarına ağırlık verdiler.

Başhekimliğin haber vermesiyle gelen toplum polisleri etrafı sardılar,ve cenazeyi almak istediler.Buna karşı koyan arkadaşlarımıza polisin saldırısı kitleyi biran için dağıttı.Üç arkadaşımızı polis aldı. TÜS-DER sosyal faşist dernek ağası Hasan Fehmi Mavi bu olaydan parsa toplamak için daha önceden gelmişti. Arkadaşları polisin almasını sevinerek seyrediyordu.

Bunun üzerine idareye giderek, cenazeyi polise teslim etmeyeceğimizi, üç arkadaş serbest bırakılmaz sa morgu işgal edeceğimizi, olacak olaylardan kendilerinin sorumlu olacağını belirttik. Etrafımızda gezinen sosyal-faşistler ortalığı karıştırmamamızı, cenazeyi bırakmamızı, yoksa çatışma olacağını söylüyorlardı. Buna sosyal-faşistlerin değil, proleter devrimcilerin karar vereceğini söyledik.

Kitlenin kararlı direnişi sonucu 3 arkadaşımızı polisin elinden aldık. Cenazeyi morgdan alarak, kalabalığın içine getirerek saygı duruşundan sonra önceden kararlaştırdığımız gibi Bir Halkın Kurtuluşu'ndan bir de Devrimci Yol'dan arkadaş konuşacaktı.Devrimci Yol'dan arkadaşın bize önerisi önce bizim konuşmamız, sonra da kendilerinin konuşmalarıydı.. Konuşmaların siyasi içerikli olmamasını getirdiler. Biz bunu kabul ettik. Konuşmamızı özellikle Ali arkadaşın ölümünün idarenin ilgisizliği ve sağlık personelinin ida

Devamı sayfa 6'da

HALKIN KURTULUŞU

Proleter devrimci Pir Ahmet Solmaz'ı faşist diktatörlüğün işkencecileri katletti

Bu gün faşist diktatörlük halk kitlelerine, devrimcilere yurtseverlere ve demokratlara azgınca saldırmakta ve onların haklı mücadelesini boş yere bastırmaya çalışmaktadır. Hakim sınıflar ekonominin içine düştüğü zorluklardan kurtulmak için, zamlar ve emekçi halk aleyhine diğer bir çok tedbirlere başvururken, devrimcilerin ve halk kitlelerinin yükselen mücadelesini demagoji ve siyasi cinayetlerle önlemeye çalışmaktadır. 1 Mayıs katliamı, Ümraniye'deki 1 Mayıs mahallesi halkının polislerce kurşunlanması ve 1 Mayıs mahallesinin bütün gecekondularının zorla yıkılması bunun en belirgin örnekleridir. Faşist diktatörlüğün katille-

Devamı sayfa 6'da

Varto'da faşist baskı ve terör artıyor

Yöremiz Muş ve çevresinde feodal ve işbirlikçi hakim sınıfların, militarist güçlerini kullanarak oynadıkları oyunlar ve zulüm, işkence için iki öğretmen arasındaki çelişki gerekçe olmuştur. Ve bunun cezasını yöre emekçileri, ilericileri, tutuklama,dayak ve işkence ile ödemişlerdir . Bu da yetmiyormuş gibi "demokrasi" -ki kendileri için olan demokrasi- şampiyonluğu yapan beyler,kendi üstlerinden sıçrayarak söz de "hukuk üstünlüğü, bağımsız yargı" demagojilerini, kendi bürokratlarının yetkilerini de ihlal ederek öğretmenlerin evlerini, TÖB-

Devamı sayfa 6'da